3

1970 ápr – 1972 ápr

MSZ 5608. Tf. Sp A4. Fogyasztói ár: Ft 6·60

Graal: Das Leben zwischen Tod – einer neuen Geburt

Mysterien des Morgenlandes u. des Christentums

Van

36, 54, 63, 79

Morgis

2;

Πατ

19, 22, 41, 42*, 47, 48,
53, 59, 60, 77,

Egyéltes mudítás

21, 91, 135

Szabadný

4, 5, 40, 43, 113;
130,

Energie

85, 114

Mezismezéspontok

5

J1

2, 3, 6, 14, 18, 19, 21, 23, 29,
38, 44, 46, 47, 49, 52, 54,
59, 60, 64, 65, 72, 75, 76, 95,
114, 123, 134, 137, 138, 141, 142,
147,

Kontemplatívis — A gondolkodás, ha igazi, nem gondol, hanem néz. Ennek fölkelti annak sejtett életét, amit néz – és ez egyúttal saját élete is. A diskurzív gondolkodás már megállítás, lefelé: erő, igomás, nem-értés lesz.

Vizsztartás — A vizsztartás: az egy rázuja, önfenntartásáért. Az alapvető vizsztartás az identitásból szló vizsztartás. A megértés, a Fej, a megismerő mozgás megtorpanása.

A fölszálló mozgás lehetőségei — A lét kutatóvá fokokon, sikokon szólnak meg, jelenik meg. Minden fokhoz tartozik egy megismerés – ez egyszerűen a lét-fokhoz. A fölszállás csak úgy lehetséges, hogyha van egy megismerés a mintézisnek (megismerésnek) annál a fokánál, amelyen az aktuális (közönséges) lét és tudat van, akkor kilódhatja túl lét a fokot. A gyakori lét és tudatfok a logikai-matematikai-technológiai; a tudatfokamat-lepantálása vezethet tovább, amely fokamat a racionális-technológiai mentalitásban működik; nem szlamifen idegen rendszerből, amely ezt a mentalitást nem ismeri. Az apriorikusságát sem, a kerentégségét sem.

Abszolut immanencia. — Az abszolut immanencia azt jelenti, hogy nem tételeznik föl semmit. Nincs semmiféle tan, sem kihagyása szlamifen tudatelemnek (pl. gondolkodásnak). Amíg a gondolkodás tekintetbe nem vett elem (vagy kihagyott, nem törődött elem, amennyiben van szlami más alap, hit, vagy egyéb, amiről nem beszélünk), addig az abszolut immanencia nincs megszlósítva, a lenállás még nem történt meg teljesen: még ez nem kerentégség. Minden ifen mozdulat kerentégségelőtti.

Ph. d. F. — Ezért a Ph d F a kerentégség alapvető fölmutatása.

Támasz — A támaszt nem hagyja el, aki nem veni észe; nem veni éme, hogy az a gondolkodás panniv formája, amely abszolutmódon akár a nellem mozgását utánozza

2) Jíteli

Mi ez? Egy nék. Szék meg a kérdező. Szék meg a kérdező meg a vilanoló. De ha ez együtt a szerlités, hogy lehet itt székről, kérdezőről, vilanolóról beszélni?

Morgás

A morgatott tárgy nem a morgás. Ellenkezőleg: a morgás kioltása. A „belső morgás" az élet jele. De az ember nem tud különbséget tenni belső és külső morgás között.

Newton előtt talán nem a morgó tárgyat látták, hanem a morgást, ami a tárgyat morgatta. A morgás sinyéle a morgatott tárgy.

Meditíció.

A gondolkodás mindig a téma és a gondolkodás azonossága, mert az eleven gondolkodásban gyökerezik; az elvilantás a tudat szármára van, amely a témára gondol, minél dinkurzivebb (nagyatottabb, megállítottabb, sámolóbb) módon. Az eleven gondolkodás — lét és megismerés egysége.

Nem létrehozni kell az azonosságot, hanem nem megnakítani: a közönséges tudattal nem jelenlenni; ~~[illegible]~~ elevenségében tapantalni — nem különállva.

J. 1.

A J. ev. kezdete 3 sénre oszlik: 1.) Kezdetben vala .... és a sötétség nem fogadtaba; 2.) lett egy ember .... hanem istentől lettek; 3.) és az Ige .... telve kegyelemmel és igazsággal.

Az 1. és 2. 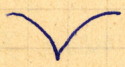 tükösbegei egymásnak.

Az első sén a kov. nehezetű:

a) A kezdet, Ige és Isten egysége és kettőssége.

b) Minden általa lett

c) Élet, ~~[illegible]~~ világosság, sötétség, nem befogadás

A második sén:

a) János, nem ő a világosság; tanulizvagság

b). A világosság jövendő a világba; amely általa lett; amely megvilágosít minden embert; a világban volt.

c). Ahik befogadák; Isten gyermekei; Istentől lettek.

A harmadik rén: szemléfes! ἐν ἡμῖν; ἐθεάσαμεθα;

Elevenség - identitás Mivel az eleven gondolkodás a lét és megismerés egysége, az identitás eleme, ezért képes saját mozgásának áttekintésére; ellentétben a közönséges gondolkodással, amely a kiesés ebből az elemből.

J. 1. οἱ ἴδιοι = az individualitások, ἴδιος = saját, vagy annak a tő.

Dolgok, ömefüggés A dolgok realitása a megérthetőségük, dvarhatóságuk (Kepler). Még a lineáris ömefüggéseké is.

„A gondolkodás halála a lemondása arról, hogy fölfogja, amit tesz, mikor az érzeti „adatokat" ömekapcsolja. Minden ömefüggés a térben és időben ofan relíció, amit a gondolkodás állapít meg a bátrolag elszigetelt (sejtettség!) elemek között (pl. kauzalitás); nem valamifen logika „elgyán", hanem saját mozgása szerint. Ez a mozgás a dolgok belső ömefüggéseként valósul meg, amely „közöttük" észrevétlenül meg van (dolgok — amíg és mert az ömefüggést nem venem észre vagy figyelembe), észlelté csupán érzeti megvilvánulásuk lesz." Aurore 237.

App, közvetítés. Az app a közvetítő lánc utolsó fizikai szeme: de erre csak a legközvetettebb ~~[illegible]~~ megismerésben van szükség: a legközvetítettebb és egyáltalán közvetített megismerésre pedig az alanyiság szélsőséges elvilásához van szükség; az öntudat miatt, amely a közvetítéssel szembeállva fölfedezheti azt és önmagát; elindulhat a felé, hogy a fölöslegessé vált közvetítést a közvetlenséggel befettesítse. Amelet (mondjuk az app és a tudat között) az alag minden megismerésben fölhasznál annyiszor.

4) Énlelés — Az énlelés az eleven gondolkodás lélekrése

Individuálítás — Amilyen mértékben individuális (egyénileg tükröztött) lett a nellem, ofan mértékben szünt meg a „tapantalász" (tompa tudattal), ofan mértékben szünt meg a dolgok belső értelmének (nimbolum értelmének) adódása, öntudatos közvetítés nélkül.

Szabadság — A nellem öntudatos ungulósulása az Én ungulósulása; szabadságként, ami ott lehetséges, ahol megjelenése függőségjé lett, mechanizmussá, természetté.

A nellem tagadása — „Ami a nellemet tagadja, az a vilig alapvető igége a nellemmel szemben: a tagadás, amely a nellemtől egy eddig nem ismert morgúsát kéri. Nem az ismétlését a formáknak, amelyekkel kommunióba lépett a földiségjel, saját tagadásával". Amore 240

Szembeiller saját tagadásával, a nellem fölélvezti magát, áthatja azt, ami őt tagadja. Ez a tovább-teremtés. A szabadság tapantalása ott, ahol a nellem előbb még hozzátapadt saját megjelenéséhez és elvétette magát.

Welt als Vorstellung — Valójában igaz, hogy a képzeteinket látjuk. Nem az elevenségben tálálkoznuk a vilégjel, hanem a kész képpel, ami már megjártz a tükrözést (a testiséget). Minthe elfordulnánk az énlelettől mennyiek felé. VIII. dinizói elégiz

Analitikus lélektan — Az analitikus lélektan megsejti a mult fölmaradását, a mult hatását a lélek jelenjére.
Amit irracionálisnak tart, a racionális tudat által értelmezve, annak átlikítása nélkül fölhozza a tudatba. Ezért torzkép lesz. A lélek tartalmai megegyeznek a tradíció képeivel

(ahogy azokat a mai tudat látja): tovzkép a tovzképpel. Miért kellett, ami a racionális tudat számára bozzáférhető", szimbolikusan kifejezni?

Éteriség — Az éteriség kifelé élet, befelé eleven pondolkodás. Okaskatóság és okasás, ahol az okaskatóság az okasásnak megfelelő mozdulat befagyásából lesz.

Megismerésfajták — Tárgyi megismerés: érzet (tárgy), kép, fogalom, én. A kép kész; a targgon ütközöm.

Imaginatív megismerés: (imaginíciós), kép, fogalom, én. A képrésen ütközöm (eleven kép); ezért nincs tárgy (érzet), lehasztlanabb elem.

Inspiratív megismerés: fogalom, én. A kép értelmezését (fogalmazását) élem át; ezért „nincs" kép, mint a fogalomtól különálló megjelenés. A „fogalmazással" állok szemben.

Intuíció: én. A kép, a fogalom nem a dolog, meghevésbbé az érzet. A dolog: én vagyok – nincs ütközés csak átvilágítás.

Fogalmi pondolkodás — A fogalmi pondolkodás annak kialtásából származik, ami a Tradíciólan eleven volt.

Szellemiség megjelenése, szellemi szerlizmus. — Nincs olyan szellemiség, amely számunkra megjelenjék, anélkül, hogy az általunk megismert és észlelt szellemiség lenne.

Tradicionalizmus. — Minden tradicionalizmus, tradíció-megismerés és értékelés tradíció-ellenes, mert zhadífozza annak eleven áramlását

Szabadság. — Ahol a pondolkodás születik, ott az ember szabad.

A félelem formái — A félelem formái: a mechanisztikus ülőkép, a pondolkodás mechanizálása; a tradicionalizmus, beléertve a praxis nél-

6) kuli nellemtudomnyt; az existencializmus, amely a félelemből alyshefzetet teremt és elfogadja annak.

Egoitás, spiritualis. Az egy alyskövetelmége, hogy legyen, hogy legyen mivel nemben-állni; akár legyen mivel alívetnie nyít, hozzáidomulni, alkalmazkodni, alázattal, derściózel, a jámbor érzelmekkel és ezoterikus tudással. Szellemi tárgy, szegyi tárgy.

J. 1. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκότιᾳ — már nem egy az embersel; καὶ ἐθεασάμεθα — mert ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν

Énlelés Geist u Stoff. 125.

X

„Was da draussen durch Licht und Farbe geschieht, oder besser gesagt, in Licht und Farbe vorgeht, das setzt sich durch unser Auge so in unseren Organismus hinein fort, dass das Leben unseres Organismus zunächst nicht daran teilnimmt. Also Licht und Farbe kommen so in unser Auge, dass das Leben des Organismus das Hereindringen dessen, was draussen geschieht, nicht hindert. Dadurch dringt wie in einer Anzahl von Golfen der Fluss des äusseren Geschehens durch unsere Sinne bis zu einem gewissen Teile in unseren Organismus ein. Nun nimmt an dem, was da eindringt, zunächst teil die Seele, indem sie das, was von aussen unlebendig eindringt, selbst erst belebt. ... Indem wir sinnlich wahrnehmen, üben wir fortnährend Belebung desjenigen, was aus dem Fluss der äusseren Ereignisse in unseren Leib hinein sich fortsetzt. ~~Dadurch aber haben wir~~ Die Sinnesempfindung ist ein wirklich lebendiges durchdringen, ja sogar ein Beleben desjenigen, was als Totes sich in unserer Organisation herein fortsetzt. Dadurch aber haben wir in der Sinnesempfindung wirklich die objektive Welt unmittelbar in uns, und indem wir seelisch

minus nyugkítva az asonosság

a ζῶη értelmében

szöveg, hulott, nem oltasott

utánzás

sie verarbeiten, erleben wir sie. Dies ist der wirkliche Vorgang ... Denn mit Bezug auf die Sinnesempfindung lässt sich nicht sagen, dass sie nur ein Eindruck ist, dass sie nur eine Wirkung von aussen ist; dasjenige, was äusserlich vorgeht, geht wirklich bis in unseres Inneres herein, leiblich, wird in die Seele

ohrás

aufgenommen und mit Leben durchdrungen. In den Sinnesorganen haben wir etwas, worinnen die Seele lebt, ohne dass im Grunde unser eigener Leib darinnen unmittelbar lebt. ...

~~[illegible]~~ nem élet, megillítva

Schwertfortsatz

... dann wird man darauf kommen, dass im tierischen Organismus, indem diese Organe in die Sinne hereinragen, das unmittelbare Leibesleben noch teilnimmt an dem, was in den Sinnen sich abspielt als Fortsetzung der Aussenwelt. Daher ist die Sinneswahrnehmung des Tieres durchaus nicht so, dass man sagen kann, das seelische erlebt unmittelbar die hereinragende Aussenwelt. Denn das Seelische in seinem Werkzeuge, dem Leib, durchdringt da noch das Sinnesorgan; das leibliche Leben durchsetzt das Sinnesorgan. Gerade dadurch aber, dass die menschlichen Sinne so gestaltet sind, dass sie seelisch belebt werden ist ... klar, dass wir in der Sinnesempfindung äussere Wirklichkeit haben."

A mélebb idegrendszerben (agy) már testi történés lesz, a képzet annak az eredménye.

"... So dass der Mensch den Sinnenbezirk äusserlich hat, und innerhalb dieses Sinnenbezirkes gleichsam die Zone gegenüber der

tiszta érzelés lehetősége

Aussenwelt, wo diese Aussenwelt sein an ihn herantreten kann, insofern sie eben auf die Sinne wirken kann. Denn nichts anderes geht vor sich. Dann aber, wenn aus der Sinnesempfindung Vorstellung wird, dann stehen wir innerhalb des tiefer liegenden Nervensystems, dann entspricht jedem Vorstellungsvorgang ein nervenmechanischer Vorgang ..."

8) „Wie wir, den Blick nach aussen hin gerichtet, der Aussenwelt gegenüberstehen, so stehen wir unserer eigenen Leibeswelt gegenüber, wenn wir dem Spiel der Gedanken, die der Aussenwelt entnommen sind, hingegeben sind".

Tükrözöttség. A tükrözött gondolatokat is a tükrözetben, testen kívül „lejátszódó" gondolkodás érti meg. Van egy nemlélője a külvilágnak és a gondolatoknak.

Képzetvilág – idegsendner – egymás képei
Érzelem – lélekrés – képírás
Akarat – anyagcsere – írás

Félelem Az aversió vagy antipátia passzív formája a félelem.

Geist u Stoff. S. 153

Szellem megismerése „Und der Geist kann nur innerlich erlebt, nicht nach Art des materiellen Daseins äusserlich wahrgenommen werden".

S. 154

Érzelés, tiszta érzelés „Derjenige, der die Materie, den Stoff, so verstehen will, wie man das gewöhnlich auffasst, der gleicht einem Menschen, welcher sagt: Ich will jetzt den Eindruck bekommen von einem dunklen Zimmer. Was tut er? Er zündet ein Licht an und betrachtet das als die richtige Methode, den Eindruck vom dunklen Zimmer zu bekommen. Es ist das Verkehrteste, was man tun kann..., wenn man sich dem Glauben hingibt, dass man jemals Materie erkennen wird, wenn man den Geist in Bewegung setzt, um gewissermassen mit dem Geist die Materie, den Stoff zu beleuchten.

Einzig und allein da, wo der Geist in unserem Leibe [illegible] schweigen kann, bei der Sinnesempfindung, wo das Vorstellungsleben aufhört, da geschieht es, dass ein äusserer Vorgang in unser Inneres dringt. Da können wir – indem wir den Geist eben schweigen lassen und dieses Schweigen des Geistes erleben – Materie, Stoff, wirklich in unsere Seele gewissermassen hereinrepräsentiert haben. ...

Stellen is ausg. mgeitete

... Nun ist auch das Umgekehrte der Fall. Nehmen wir an, es will jemand den Geist begreifen. Wenn er ihn sucht z. B. in der rein äusseren materiellen Gestaltung des Menschenleibes, so gleicht er demjenigen, der, um das Licht zu begreifen, es auslöscht. Denn das ist das Geheimnis der Sache, dass die äussere sinnliche Natur selber die Widerlegung des Geistes, die Auslöscherin des Geistes ist. Sie bildet den Geist nach, ebenso wie die beleuchteten Gegenstände das Licht zurückwerfen. Aber nirgends können wir, wenn wir den Geist nicht in lebendiger Tätigkeit erfassen, ihn jemals aus irgendwelchen materiellen Vorgängen finden. Denn das ist gerade das Wesen der materiellen Vorgänge, dass sich der Geist in sie verwandelt hat, dass sich der Geist in sie umgesetzt hat. Und versuchen wir dann, den Geist aus ihnen zu erkennen, dann missverstehen wir uns selber."

Stöves

Éterisej

S. 161.

" ... man muss sich, will man den Ätherbegriff wirklich haben, von zwei Seiten her diesem Begriff nähern. Anders wird man diesem Begriff nicht zurechtkommen." ... „Es muss gewissermassen das Niederste des Seelischen so in den Äther hineinmünden, wie das Höchste des materiellen in den Äther hineinmündet oben."

S. 165.

Éntelés

. In ebensolcher Weise, wie die flüssigen Vorgänge dem Stoffwechsel, die luftförmigen Vorgänge dem Atmen entsprechen ... Dem Wahrnehmen entsprechen ätherische Vorgänge. So wie wir gewissermassen

10)

mit dem Stoffwechsel im Flüssigen leben, leben wir mit der Atmung in der Luft, leben wir mit der Wahrnehmung im Äther. Und innere Ätherprozesse, innere ätherische Vorgänge, ... berühren sich mit äusseren ätherischen Vorgängen in der sinnlichen Wahrnehmung.

S. 166. Imagination

Imaginatio

„Wenn diese Vorstellungen so lebensvoll geworden sind, dann leben sie unmittelbar im Ätherischen, während sie, wenn sie abstrakte Vorstellungen sind, nur im Seelischen leben. Sie greifen auf das Ätherische über. ....

En leés

mai, Indatos

.... Die Sinnesempfindung besteht darin, dass, indem die äussere Umgebung das Ätherische aus dem materiellen in unsere Sinnesorgane hineinsendet, jene Golfe macht, ... so dass das, was draussen ist, innerhalb unseres Sinnenbereiches auch innerlich wird, wie z. B. einen Ton haben gewissermassen zwischen Sinnesleben und Aussenwelt. Dann wird dadurch, dass der äussere Äther eindringt in unsere Sinnesorgane, dieser äussere Äther abgetötet. Und indem der äussere Äther abgetötet in unsere Sinnesorgane hereinkommt, wird er, indem der innere Äther vom ätherischen Leibe ihm entgegenwirkt, wieder belebt.... Wie Ertötung und Belebung im Atmungsprozess entsteht, ... so besteht eine Wechselwirkung zwischen gewissermassen erstorbenem Äther und belebtem Äther in der Sinnesempfindung. ... So dass dasjenige, was die Sinne uns aus der Umgebung abtöten, innerlich durch den Ätherleib wieder belebt wird, und wir dadurch zu dem kommen, was eben Wahrnehmung der Aussenwelt ist. — Dies ist ausserordentlich wichtig, denn es zeigt, wie der Mensch, schon wenn er der Sinnesempfindung sich hingibt, nicht nur lebt im physischen Organismus, sondern im ätherisch Übersinnlichen, wie das ganze Sinnesleben ein Leben und Weben im Ätherisch-Unsichtbaren ist.

Ember — Az ember mint jelenség: jele az Alaynak. Ahogy egy dolog is jel.

Tükrözöttség — A tükrözöttség mindig mult-jellegű. Ami nem tükrözött, az él. Az érlelésébez a nem tükrözött erőre van szükség; a tudatosságban ez kialszik.

—

Gondolkodás — A gondolkodás a kezdete az ember egy létformájának, a nemint, ami ő a születése előtt és a halála után. Amore 239.

—

Individualitás. — Minden „kérdés" a nellemet, tudatot, létet illetőleg azt jelenti, hogy a nellem immanens, individuális lehetőségjé lett.

—

Fégsebesség — A fég sebességét tükrözéses kísérlettel állapítottak meg. (!)

—

Tradiciós — Amore 242 -

—

Terménettudomány mágiája. — A mai terménettudomány megalkotja a tárgyát: a jelenséget, amit a nem-értés létrehoz (a nem-olvasás) és megkísérli „kívülről" (de mindig belső mozgással) megérteni; azzal a megértés-formával, ami a matematikai és ezért minden kvalitást kizár; az „egybelsés", „befelsség" ostótész igazság-fogalmát használva.

—

Matematika — A matematika a mérhetőség és mérés tudománya és elmélete. A matematika világa a világ totalitásának egy abstrakciója, a mennyiségek világa, a világ legkevésbbé lényeges aspektusa. Ezért nem lehet mértéke a gondolkodásnak, amelből született. Miszerint a világnak ebben az aspektusában (amely nem „pokolitily az egyedüli) használva „berálik": létrehozza a technikát. Ez nem ahoz mást mondani, mint ami — az ember a nemint a nemport nemint kezdi nézni a terméneteket. A magasabb matematikai formák nemge ugyanez: kvantitatív törvényt adni a kvalitásnak. És nyelvet.

12)

Geist u. Stoff 170.

„Während bei der Sinneswahrnehmung der äussere Äther gewissermassen belebt wird durch den inneren Äther, also der innere Äther sich in den 1sten Äther hinein ergiesst, ist es beim Willensimpuls so, dass, wenn er aus dem Seelisch-Geistigen heraus entspringt, dann immer durch den Stoffwechsel und alles das, was damit zusammenhängt, der Ätherleib herausgelockert, herausgetrieben wird aus dem physischen Leibe für diejenigen Gebiete in denen sich der Stoffwechsel abspielt... Und darin liegt das Wesentliche der Willenshandlungen, dass sich bei ihnen der Ätherleib zurückzieht von dem physischen Leib".

Atomistik
atzus

172. „Was ist es eigentlich, was im Menschen stattfindet, wenn er vorstellt? Ein Ätherprozess, der nur in eine Wechselwirkung tritt mit einem äusseren Ätherprozess. Notwendig ist aber, damit der Mensch sozusagen in gesundem seelischen und leiblichen Leben nach dieser Richtung ist, dass der Mensch gewahr werde, wo die Grenze ist, in der sich berührt der innere und der äussere Äther. Das geschieht zumeist ja unbewusst. Es wird bewusst, wenn der Mensch zur imaginativen Erkenntnis aufsteigt, wenn er innerlich erlebt das Regen und Bewegen des Äthers, und sein Zusammenkommen mit dem äusseren Äther, der im Sinnesorgan erstirbt."

Tintr éncelés

176. „Erinnerung entsteht dadurch, dass der Sinneseindruck sich nach dem Leibe fortsetzt, so dass nicht nur in den Sinneseindrücken selbst das Ätherische von innen wirken kann, sondern in dem, was der Sinneseindruck im Leibe zurückgelassen hat, nun das Ätherische sich betätigt. Dann wird das, was in die Erinnerung gegangen ist, aus der Erinnerung wieder heraufgeholt."

Vilig, mit
Répret

177. Im gewöhnlichen Menschenleben ist die Sache so, dass das Sinnesleben bis zur Erinnerung kommt, bei der Erinnerung gewissermassen stehen bleibt. Die Erinnerung stellt sich gleichsam vor das

Geistig-seelische hin, so dass dieses sich selbst nicht gewahr wird, wie es schafft und knetet, indem es Sinnesempfindungen hat. Nun eine Andeutung, eine vernommene Andeutung davon, dass die Seele im Ätherischen webt und lebt, entsteht dann, wenn diese im Ätherischen webende und lebende Seele in diesem Ätherweben noch nicht so erkräftet ist, dass alles Ätherweben an der Grenze des Körperlichen sich bricht. Wenn das seelisch-Geistige den Ätherleib so durchwebt, dass sich das, was es im Ätherleibe ausgießt, nicht sofort bricht an dem physischen Leibe, sondern sich im Ätherischen so erhält, dass es gleichsam an die Grenzen des physischen Leibes kommt, aber im Ätherischen noch bemerkt wird, dann entsteht der Traum. Und das Traumleben, wenn es wirklich studiert wird, wird ein Beweis werden für die niederste Form des übersinnlichen Erlebens des Menschen. Denn im Traum erlebt der Mensch, dass er sein seelisch-Geistiges, weil es zu kraftlos wirkt, nicht entfalten kann in Willensimpulsen innerhalb desjenigen, was in den Traumbildern vorliegt."

125. „Wie der Traum so gewissermaßen die abgeschwächte sinnliche Erkenntnis darstellt, so stellt etwas anderes die verstärkte Wirkung der Willensimpulse dar; und das ist dasjenige, was wir Schicksal nennen.

Wir sehen in dem Schicksal die Zusammenhänge nicht, so wie wir im Traum nicht sehen, was da eigentlich als das Wirkliche webt und lebt. Wie im Traum immer materielle Vorgänge zugrunde liegen, die in den Äther hineinwogen, so brandet heran das im Willen verankerte Geistig-seelische an die äußere Welt. Aber das Geistig-seelische ist nicht so organisiert im gewöhnlichen Leben, dass der Geist selber in seiner Wirksamkeit geschaut werden kann in dem, was als die Aufeinanderfolge der sogenannten Schicksalserlebnisse für uns erst

14) In dem Augenblick, wo wir diese Aufeinanderfolge ergreifen, lernen wir das Gewebe des Schicksals erkennen, lernen wir erkennen, dass ebenso, wie im gewöhnlichen Leben die Seele durch die Vorstellungen sich das Geistige verdeckt, sie im Schicksal sich das Geistige verdeckt durch den Affekt, durch Sympathie und Antipathie, mit denen sie die Ereignisse ... aufnimmt."

184. „Denn, lernt man erkennen, wie die Belebung des toten Äthers

Holott éterisé durch das Seelische, durch den lebendigen Äther, geschieht, dann kommt man durch die innere Erfahrung ab von der Möglichkeit, dass aus einem toten Ätherischen jemals unser Weltengebäude hätte entstehen können. Und dieses Weltenrätsel nimmt eine ganz andere Gestalt an dadurch, dass man sich bekannt macht mit dem entsprechenden Seelenrätsel. Man erkennt nun den Äther selber in seiner lebendigen Gestalt, erkennt, wie der tote Äther erst aus dem

Weiterschöpfen lebendigen entstehen muss. So dass, indem man zu dem Weltenanfang zurückgeht, man zur Seele zurückkommen muss und im Geistig-Seelischen den Ursprung desjenigen sieht, was sich heute entwickelt. ~~Aber während dieses Geistig-~~

J. 1. χῶρις = kivule (nem: nélkule)

Lét Amit Létnek nevezünk, Van-nak: a tudítfötötti eleven gondolkodás, amelből minden van; mi mozunk is.

Érzelem. A közönséges érzelem az eleven gondolkodás megállítása: amit érzem, a lelki felülettel.

Abundítás Voltaképpen minden abund, be a lituat-megértést, fölhasználist nem tekintjük

---

J. 1. ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει = jelenidő; előtte és utána mult

Érzelem — A baj nem valamifen érzelem, hanem a vágy, hogy érzelmek legyenek: a belki felület érzéseinek igénye.

Érzelem — Az érzett érzelem — tükröszött, az idegrendszeren. A szimmetrikus rendszerben áramló élet. Nem mozgat, mert nem tösik meg, nincs ellenállás vele szemben. Mozgatat az ember benne. Ennek tapasztalása a határ föloldása: a világ érzéseinek beengedése.

Az ugyan közvetlenül mozgató érzés nem ugyismerő. Hasonlít az állat érzéséhez: mozgatja azt, aki érzi magát benne.

Ego-érzelem — Mivel az érzésben él az ego, ezért az érzelem föloldása az iskolázás főcélja. A gondolkodás az ego fölött áramlik; az akaráshoz nincs tudata. Ezért él az érzésben.

Rénvét — A rénvét az igazi érzelem.

Terménettudomány — A körös vonás a term-tud-ban és a hétköznapi életben, hogy a dolgok körött heres selíciót mindkettő. Sem a ugyismerő, sem a dolgok selíciója értelmükhöz (amineh jelei) nem merül föl mint kérdés. A kettő egyébként ugyanaz.

Érlelés — Az érlelés isztahéppen sokkal okosabb, mint a gondolkodás: az utóbbival egy-egy képet nagyon lassan és nehezen hozzánk létre.

πίστις — πίστις — Fest-biztos, bizalom fides-fiducia, tren

Érzelem — A tények, a dolgok után érzünk, ezek okozzák az érzéseket, hatások — nem ugyismerő az érzelem; a „ugyismert" okozza őket. Ez az érzelem akadáfa a ugyismerő érzelemnek.

Fájdalom — Minden érzelem fájdalom — elszenvedjük. És vimalökött, el nem fogadott fájdalom. Ha elfogadnánk, nem lenne fájdalom.

16) Äther, éntelés

Geist u Stoff 242.

„Denn der Äther ist nichts anderes als ein feineres Substantielles, das aber überall so durchseelt ist, dass in ihm flutender Gedanke wirkt, dass in Wirklichkeit Gedanken draussen den Äther selbst erfüllen. Nur auf diese Weise, durch Ausbildung des Bewusstseins, gelangt man zu dem, was man in Wirklichkeit Äther nennen sollte. Dann aber gelangt man auch zu einem intimeren Verhältnis zwischen der eigenen Seele und der Umgebung. Im sinnlichen Anschauen kann man niemals in ein so intimes Verhältnis zu der Umgebung treten, wie in diesem Erleben des schauenden Bewusstseins, das nun wirklich keine Grenzen hat zwischen Innen und Aussen, sondern wo hinein und hinausflutet – in das eigene Seelenleben hinein und aus dem eigenen Seelenleben hinaus – dasjenige, was gedankenerfüllter und gedankendurchseelter Äther ist."

250. „Wir haben den Äther gefunden als wogendes Gedankenleben; die naturwissenschaftliche Weltanschauung geht von dem gedankenlosen, unbeseelten Äther aus."

Tükör

Egyértelmű, hogy ami a tudatunkban megjelenik, az már ott van: képzetvilág. Kérdés, mi van kívül, a képzetvilág mögött? A képzetvilágban mi magunk is megjelenünk, a világ képzetével együtt. Ha fölfigyelünk arra, hogy a képzetvilágot látó a tükörképét látja önmagának is, a világunk is és hogy a látó a tükrön kívül kell legyen, nem a tükör mögött pl; akkor világos, hogy a világ, ~~[illegible]~~ amelynek képe együtt jelenik meg a tükörben a mi képünkkel, ugyanott van, ahol mi magunk, ahol a tükörkép látója: a tükör előtt..

Äther

Geist u. Stoff. 251

„Denn man wird niemals auf dem Wege der physikalischen Forschung zu etwas anderem kommen, als zu dem was spiegelt. Will man weiter kommen, dann muß man dasjenige ins Auge fassen." — aber das kann man nur mit dem schauenden Bewußtsein —, was sich mit einem gemeinschaftlich spiegelt. Und das ist das, was in wirklich gedankenbeseeltem Äther lebt. Dahin findet man, wenn man nach dem Jenseits der Sinne frägt, nur eine Antwort wiederum durch das schauende Bewußtsein. Denn, erkennt man den wogenden gedankenbeseelten Äther in sich durch die imaginative Erkenntnis, dann gelangt man auch dazu, ihn hinter dem Rot, hinter dem Ton, hinter allem äußeren sinnlichen Wahrnehmen zu suchen; nicht mehr den toten Äther der heutigen, eben verflimmernden physikalischen Anschauung, sondern den lebendigen, gedankenbeseelten Äther. Hinter dem, was die Sinne wahrnehmen, lebt das Gleiche, das in uns gefunden wird, wenn wir hinuntersinken in dasjenige, was da lebt in uns selbst zwischen dem Fassen eines Gedankens und dem Wiedererinnern eines Gedankens. Nicht auf dem Wege, auf dem die Physik heute vorgeht, gelangt man zu dem Jenseits der Sinne, sondern indem man das, was jenseits der Sinne ist, in eigenen Wesen findet, indem man erkennen lernt: da arbeitet in eigenen Wesen zwischen dem Fassen eines Gedankens und dem Wiedererinnern eines Gedankens derselbe Prozess, der da draußen lebt und der an mein Auge dringt, wenn ich Rot wahrnehme. Hinter diesem Rot ist dasselbe, was in mir ist zwischen dem Fassen eines Gedankens und dem Wiedererinnern eines Gedankens."

18) Üres tudat — Üres tud lenni a tudat, ha nincs szükséje önmaga érzésére, érzetére.

—

Nyugalom — A nyugalom annak az érzelemnek a megjelenése, amely a világot érzi. Rénvét.

—

Sötétség. — Ami elvilant a ponttól, ahol a gondolkodás születik, az a sötétség. A lélekben azok a sétegei.

—

Welt als Vorstellung — A világ a képzetvilág: erijaz. A kiút nem egy képzeten túli világ képzete, hanem a képzetalkotás tekintetbeanése.

—

J. 1. — ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι — mert Ő is az.

—

J. 1. Egység és kettősség — Az első mondatsklan: Logos – Isten. Az első triád második sérében: διὰ αὐτοῦ és χωρίς (= kivüle); ~~a harmad~~ a világ és a Logos; a harmadik sérben a kizáródás: φῶς ζωή – ἀνθρώπων – σκότια οὐ κατέλαβεν.
A második triádba: ἀποστάλμενος (a kettősségben küldetett); εἰς μαρτύριαν – emlékeztetés περὶ τοῦ φωτός; ἵνα πιστεύσωσιν – csinaciszgaló mozgás. οὐκ ἦν... τὸ φῶς – a „nem"; ἄλλα .... alibúzca. φῶς — Ἰωάννης τὸ φ. τὸ ἀλήθινον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον φῶς – κόσμος. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν – οὐκ ἔγω megismerés – lét; εἰς τὰ ἴδια – οὐκ ~~κατ~~ παρ-
φῶς – ἄνθρωποι — έλαβον. Befogadás — τέκνα θεοῦ γενέσθαι levés; τοῖς πιστεύουσιν; οἱ οὐκ ... ἀλλ ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν (hit – lét).
A harmadik triádba φῶ λόγος – σάρξ ἐγένετο. ἐσκήνωσεν... ἐν ἡμῖν. καὶ ἐθεασάμεθα lét és

ugismerés egyben δόξαν ⇔ fény, önugismerés μονογενοῦς — egy-sége.

Πατ. A kulcsmondat: ὡς ἐν τῷ οὐρανῷ ...

J.1. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω — καὶ ἐσκηνῶσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν ...
καὶ = is (nem: és)

Kr. impulzus. A Kr. impulzus a magasabb Én impulzusa, nem az egy-é, az már azelőtt is jelen volt. Ha nem is a később lehetővé váló mértékben.

Tárgy uglítása A nem-érzeti tárgy „uglítása" már ugértés. Az érzeti tárgyé is, de ezt nem vennik észre.

Súrlódás A súrlódás ellentéte a ugismerésnek: állati tapasztalás, reakció az „ingerre". Az ember lefelé lépett, amikor ez a tapasztalat számára elkezdődött (bűnbeesés). Saját szintje alá került. Kizárólag az öntudathoz szükséges a súrlódás, a felület, a ugismerés hiánya, a hiány érlelése, a vágy; hogy az ember ezt a felületet is érzelvegye, ne csak a következményeit; majd Azt, aki, nem lévén azonos a felülettel, a felületet is észlelé, mert az öntudat már független lett a felülettől.

Tárgy uglítása A tárgy uglítása azt jelenti, hogy független vagyok a tárgytól. A súrlódás igége ismét függővé tesz.

Dialektika A gondolkodás a dialektikában a súrlódás szolgájává vált: mert önmagy fogamatához nem ér el.

Technika A technika az érlelésnek köszönhető, mert az intuitív minsltában biztos alap.

20)

Fogalmak eredete — A fogalmak eredetének kérdése már dönt: naiv realizmus vagy idealizmus vagy monizmus között.

Öntudat. — A tükrözött gondolkodásban az ember eljutott a lehetőségig, hogy öntudata alóban öntudat legyen, nem másnak a tudata. Eddig is az objektivitás sok lépcsője vezetett. A következő lépés már az igazi öntudaté kellene legyen.

Tiszta gondolkodás — A matematikai „tárgy" már elmélet, megismerés. Innen érthető, mi a tiszta gondolkodás.

Enkefalográf — Az szlaki az enkefalográfból tudja meg, mit gondol; ez az asszonyítás (amelyre nincs szüksége, mert enélkül is tudja, mit gondol), is gelenthesik az enkefalográfban, mint gondolat? És hol előbb?

Az érzet fizikai fogamata. — Az érzettel parallel fizikai fogamat az érzet maga, a nem-megismerő közegben. Példázza azt, ahogyan születik az utóbag megismerhető fizikai gelenség. Ahogy a fény a növénye „hat"; az ember lát a szítségével. Mondhatnák, nem más, mint az erő, amellyel a növény amimilál.

A gondolkodás „hatása" — Az elevenségben vagyunk, mint igazi Alany; az öntudathoz az elidegenedés kell: már a gondolt gondolat is az: hatás az idegrendszerre; megillítás. Honifos üveg a fény útjában.

Gondolat hatása. — A gondolt gondolatnak semmi hatása sincs az nellenni világban és sehol. De amiből a gondolt gondolat lett, az mindig szére marad a líthatatlan világnak.

Gondolkodás hajtóerői — A gondolkodás hajtóereje alamikor az inspiráció volt. Az autonóm gondolkodásban nincs hajtóerő, az inspiráció az ínlelésből jön;

az ámlelésnek ki hellene erre a tárgyra terjedni; a következő lépésben a „hajtóerő" mint az eleven gondolkodás volna. Ehelett az öntörvösség, egyetlen lesz az egyetlen eleven hajtóerő.
A gondolkodás ismét princhikus lesz.

Növény, állat, ember — A növény nem érinti meg magát. Az állat igen. Az ember megérthetné magát.

Individualitás — Az individualitás érzete a szülődésre vezethető vissza. Ez végül is emberszint-alatti kollektivizálódáshoz vezet, mert nem az individualitás eredeti principiuma, hanem annak vetülete mérvadó az élet szempontjából.

Az idegrendszer nevepe a gondolkodásban. L. — A eleven gondolkodás kilép a megértés uférájából és tükröződik: leggenyül, hatás lesz az idegrendszerben, amely hatás követhető. Egyidejűleg a gondolkodásból gondolat lesz, jel, szom, ami csak egy új gondolkodás számára „gondolat", azaz gondolható. Ami szom az idegrendszerben, a hatás (= meg nem értés), az gondolt gondolatként jelenik meg a tudatban. A gondolkodás és a hatás (szom-heletherés) egyidejű, akkor a síző szoma egyidejűleg helethezik a sízéssel.

Realizmus = dogmatizmus. — Mivel a realizmus nem képes számot adni arról, hogy miként jelenthetik számára a „realitás" (vagy vagy nellem stb. formájában), ezért kiterülhetetlenül dogmatikus lesz.

Z. 1. — ἐξουσία = lehetőség, szabadság (ἐξεῖμι = szabad)

Politika — A politika az egy kifejeződése az irracionalitás síkján, amelynek ifen jellegét már nem vesszük érre.

Közös med. — Hát a valódi Én nem „együtt'van, „egyszerre", egyszerre uférában?

22) Kanna — A kanna megismerést akar.

Dialektika — A dolgok fölfogásának lehetetlenségét érzi a dialektika: igen-nem. Nem veni éme, hogy mega ohozza ezt a nehézséget

Fogalmak eredete. — A fogalmakat vagy a gondolkodásból merítjük (matematika) és ekkor alkalmazzuk az ünleleti szilvy leírására; vagy az ünleleti szilvyból (Newton alkotása) és ekkor az ünlelettől függetlenül is igazak (alkalmazhatók) maradnak. Ez a kétféle eredet analóg a régi déli népek fogalomalkotásával, tiszta belső megismeréslől, amivel aztán az ünleleti szilvyt megértették és a germán népek fogalomalkotásával az ünleleti szilvyból, amely fogalmak azonban a nellemi szilvyb is elvezettek (Nagy Károly neuméfiségét a Földön megismerve követhető volt a hlíb után). Das Geheimnis der Trinität I.

Szín — Nem a színt értem félig: a szín a félig-érzés maga.

Kanna — A kanna és a szaladsány gardája azonos.

Realizmus — A realizmus a belső megváltozás legnagyobb ellensége, a kanna felismerésének is.

Πατ. — „Mindennapi kenyerünket" — ne többet!

Kanna — A kanna az emberi történések belső (olvasottság-jellegű) önrefüggése, minden külső tényhedés (amely nem arról a síkról indul), a külső (természettudományos) önrefüggésének felel meg.

Szellemi kémia — Az emberben mindenféle van, elkeveredve, eleleggedve. Ebből különválasztani a szellemit, lelkit, testit: ez a szellemi kémia. Az egyes komponensek elüthetnek az elegtől, mint a H_2 a H_2O-tól.

L

Extrakció — A koncentrációban a lélek szijít erőit önmagában gyakorolja, amelyeket egyébként az egy nolyálatíla állítva működtet. Ez az extrakció.

L

7.1. — ἐξ αἵματων — vérség; ἐκ θελήματος σάρκος — a test kiránsága; ἐκ θελήματος ἀνδρός — az emberi tudat, ego-tudat; ἐκ θεοῦ = a magasabb tudat.

Szellemi mozgások. — A szellemi megismerés voltaképpen azoknak a mozgásoknak a tudatos érzelése, amelyet a megismerés folyamán annyi is végzünk.

Vimakapcsolás — Az ember minden tevékenysége vimakapcsolt: gondolkodás, beszéd, zongorázás. Az érzés, ~~[illegible]~~, az érzelés fordítva nem; a dühkiselekvés nem. Hozzáidomulok a dolgokhoz, utánzom a dolgokat és ezt a tevékenységemet érzelem. Közönségesen a tevékenység eredményét; azt a tevékenységet, azt az dolgokat nyomkat, azt az lényeket.

L

Hallhatatlanság, hierarchiák — Az az ember a független Alanyiságát megismerte, ebből két következtetést vonhat le: hogy a halál ene nem vonatkozik; hogy lehetnek ofan Alanyiságok, akik eleve ofanok, mint az ember a halál után: nincs máshoz kötve, azaz testhez

L

Modern kisértés — A modern kisértés: nem különbséget tenni jó és rom között!

24) Vimakapcsolás L — Az énlelésben a befelé-mozgást, a gondolkodáslan a kifelé mozgást vennük ennek. A mozgás voltaképpen egy.

Realizmus — Amint a realista megszólal, már ellentmond önmagának. De akkor is, ha csak gondol valamit. Van; látom, tudom, gondolom, hiszem.

Hatás — Amikor a vimakapcsolás nincs meg, akkor az a hatás. Pl. drog. A hatás a megismerés ellentéte.

Énlelés, „utánzás" L — Az énlelésben az emberi nellem „utánozza" az énleltben az eleven gondolkodás mozgását, amely az ő eleven gondolkodása. Voltaképpen mindig sérít ven ebben. Az „utánzás" gyorna, tükröződése az idegrendszeren az, amit a léleh tudatosan énlel. Ennek kifejezi a vilígot, az utánzásszal. Pl. gondolat megértése — utánzás — azonosulás.

Dolgok. — A dolgok: a fény megállása, széttörése; ahol a fény nincs. A látáslan éppen föltámadólan van. A teljes föltámadás a dolgok átlátszósága volna.

Hatás — Az érzet, képzet már hatás; a teljes megismeréshez képest. Mert a fénnyel a fordított akarással áll szembe.

Karma — Amit az ember érzelemből vagy akarati impulzusból kiindulva csinál, karmából jön, vagy azzá lesz, anélkül, hogy tudnánk róla. A gondolkodásból fakadó tettek szabadok, csak a jövőben válnak karmává, amennyiben nem látjuk őket át teljesen.

Realizmus — A realizmus voltaképpen új dogmatizmus; amely azonban nemcsak nem tudja, de nem is akarja tudni, hogy tartalma honnan ered.

Testnélküli tudat. L — A testtel ofannyira azonosak vagyunk, hogy föl sem merül az én-tudat lehetősége függetlenül tőle. A kifejezés: azonosak vagyunk, utal arra, hogy ez az azonosság nem eredeti.

Imaginíció, inspiríció, intuíció — Imaginíció: mimika; inspiríció: gesztus; intuíció: fiziognómia az azonosulásban, „utánzásban". Inneres Wesen I.
A gondolkodás, beszéd, fölegyenesedés mejének függetlenítése a testtől.

Tudomány — A tudományban használt gondolkodás a közönséges gondolkodás (megismerőképesség) ofan, amifen, előzetes diszciplina (kulitatív változás) nélkül: agyhoz kötött. Ha agyhoz kötött, mit ér a megismerés?

Oldozódás — A testből uló oldozódás (Par 31, 70 –) formái: zhás, halál, közönséges megismerés, magasabb megismerés.

Agyi gondolkodás — A lélek, nellem, megismerés, antropológia stb kérdéseit agyhoz kötött gondolkodással kutatni teljes értelmetlenség: előre bezelljük a befsfisolatlanságot.

Elidegenedés — Az elidegenedés lényege, hogy nem tudja az ember, nincs tudata sóla: az énlelés – gondolkodás.

Testtől független eredeti gondolkodás — Az eleven gondolkodás nem testhez kötött; a test belőle csinál közönséges gondolkodást. Amar az eredeti

Funkció — A szó, amely szól, az ige, amely igéz = az alapvető funkció. Ezért megismerhetetlen a tükrözött gondolkodással. Inneres Wesen IV.

Lélek — A lélek átmeneti utami; ez látszik abból is, hogy bunokjellegű: a halál után csak a szinkamálódó nellem marad végül.

26)

Megismerés — Ha a bunkok lehullanak, semmi sem pótolja a teljes megismerést: a hulál után ebben élünk. Inneres Wesen IV. Ez a terméneteles.

Provokáció — Benned nincs Buddha-terméneteł! Ezt mondja a materializmus is.

Idea – akarat jellegű — Egy tárgy ideája: akarat jellegű, szándékszerű. Ez az akarat együttel megismerés és a megformálás is. De az emberen át érvényesülve ez kettévilik: a kivitelezés és a megismerés két látszólag külön mozgás lesz. A növé-ben csak a kivitelezés látszik, a megismerés más síkon van ill. az emberben lehetne. Mis síkon volt a megismerés, ma már mult törvényként működik – az emberre vár.

Álvás — Az álvás lényege (az álomé is), hogy nem tudok magamsól, csak arról legfőljebb, ami „velem történik". Ezért a közönséges tudat álvás-álom-jellegű.

Term. tud. — A term. tud. előfeltétele a tárgy.

Énlelés — Az énlelés az érzéknevek, az ember öntudatlan zsenialitása.

Mai dogma — A dogma egyetlen igazi tapasztalása ma: az objektív tárgyi világ.

Én-idea és test. — A testtel való azonosulás (bűnbeesés) fontosság a fölismerhető a gyereknél: az Én ideájának intuíciójában. Az idegenség, másság – amivel azonosul: ez a szükséges képlet.

Szociális, szlyptőség

Das soziale Hauptgesetz (Geisteswissenschaft und soziale Frage)

„Das Heil einer Gesamtheit von zusammenarbeitenden Menschen ist umso grösser, je weniger der einzelne die Erträgnisse seiner Leistungen für sich beansprucht, d.h., je mehr er von diesen Erträgnissen an seine Mitarbeiter abgibt, und je mehr ~~er~~ seine eigenen Bedürfnisse nicht aus seinen Leistungen, sondern aus den Leistungen der anderen befriedigt werden."

Indukció, dedukció.

Az indukció mindig látszólag az csak; mert a megfigyelés nempontok nélkül nem lehetséges. A dedukció ennek az impotenciának az ellenképe; eredetileg: nem-érzeti megismerés. Az indukció eredetileg: belső érlelés, tiszta érlelés.

Tükrözött gondolkodás

Az a tükrözött gondolkodás ahmi lenne, mint ~~minden~~ sok bennetett volna.

"

A kétféle igazság; az gnosticizmus mindkét ízylan a tükrözött gondolkodás következménye.

Megismerés hatása a bunkokra

Régen a teljesebb megismerés főm-tartotta a bunkokat, amelyek az elválasztással elventik ép-séjüket. A „megismerés"-kommunió, teremtő erő. Geh. d. Trinität IV.

Ego

Az ego élete — halál. Az Ego-tudat a másságon alapszik. Amitől, akitől más = az az Én. Ami más, az az ásvágiság, hulottság, mozdulatlanság, abutrahtság, amellyel az Én mégis azonosul. Ebből a szabadság.

Szent

Heil, heilig — elválasztatlan, ép.

Régi bennetés

A régi bennetett akkor érezte és mondta magát ennek, amikor az Atyával tudatosan ennek érezte magát.

28) Régi és új bevezetés.

A hatószolgy a régi és új bevezetés között az elvilanítás lepőrésének módjában van. Az Ige testté lőn...

Régi bevezetés és új tudományos typanalitás.

„A régi mintikus tapasztalásban az ember eljuthatott a lét szepvető hitterének ébrelésére, amelben, nyiszmerő és tudományos intenció hiányában is, hétköznapi énként elidegeredett volt, de emenciális szlyként élte a nyer kapcsolatát az érzetfölötti objektummal, azul azonosulva: míg a modern tudományos typanalitásban, akárcsak a mintikus tradicionalizmusban, a hétköznapi szlyt hatványozze nyert az emenciális szlyt elidegedésének szétségével." LoHz 34-35.

Trinitás

A régi bevezetett, ha ki is mondta az Én szót (Én vagyok az én vagyok), leggében az Atyával érezte nyert azonosnak, az volt az Én. Atyának is hívták őket, a hétköznapi énjük kioltódott.

A Kr. énbennem mást mond. Nem a hétköznapi én oltódik ki úgy, hogy a kontinuitás elvén és Kr. „befetteséti" az ént (egyt), hanem az egy tudat vilik átlátszóvá ofan mértékben, hogy meglátja önmagában Kr-t. Ez a nevepe az alétheia-elemnek, vagyis a szt. szellemnek, az Igazság szellemének.

Akiogy az istenni világot az Atya képviselte a 3 buroklul nemben, úgy ezt a világot Kr. képviselte a 4 buroklul nemben (az egy a negyedik). A szt. szellem egyedi (pünkösdi lángnyelvek), a modern emberben lévő fölnem ismert erő.

Chr. nyugati az történés is.

Vigyázló

Vigyázló παράκλητος: az érzeti szilárban nem lehet többé az istenit megtalálni, tapantalni (mennybemenetel); az elhagyatottság nomorúságát oldja fel a Szt. Szellem. Az érzetiségben csak egyszeri megjelenés aktualitása lejárt. A Szt. Szellem a minden egyes emberben jelenlévő Kr. A szemléletmentes szellemiség. A szemlélet (érzeti) nem engedte át többé a szellemet, annak most előnör az emberben kellett ébrednie, elvonatkozva a szemlélettől, a szemben állás tudatosulásával. Ez a tiszta gondolkodás Szt. Szellem-szerű szerepe.

Szt. Szellem elleni bűn

Amikor az emberi értelem tagadja önmagát vagy bármiféle megismerési lehetőséget (kizilitkoztatási igazságét), akkor a Szt. Szellem erejével tagadja azt: ezért ez nem bocsájtható meg, mert nincs fórum, aki megbocsájtsa: a fórum átadta erejét az embernek. Kifelé fordulva a Szt. Szellem ereje mozog a fausti természettudományban. A bűnt egyaránt elkövetni a materializmus és a tradicionalizmus; mindenki, aki a megismerés lehetőségét tagadja vagy annak alamiben hatást ír elő.

Tao

Ami a hanyok közt nem szólal meg: az a Tao.

Megszabb tagok primerek.

A régi Hold régense a Szt. Szellem, a régi Napé: Chr. — ebben mutatkozik a Mennyi, Buddhi, Atma első primer rétz az alsóbb megfelelőkkel szemben.

J. 1.

πληρῆς χάριτος καὶ ἀλήθειας — az étnia nincs említve, mert: μονογένους πάρα πάτρος

30) Objektív realitás és gps

Az „objektív realitás" bizonyítása az gps-tudat testben kötöttségével, pl. ugyanígy le az emeletről.

Előadásvázlat az énleléssel

1.) Gondolkodás – saját tevékenség
Énlelés – nem " "
Ebből: objektív jelleg.

2.) Vizsgáverethetetlenség – közvetlenség.

3.) A ingismerés és ingismerő a világhoz tartozik.
A „világ" a mi világunk. Sok mindent nem énlelünk – ezt szenben gondolkodással pótoljuk.

4.) A gon dolgok – gondolt dolgok, a tudományunk a dolgok fogalmiul van dolga.

5.) Külső v. belső objektivitás: nem közvetlen ingismerés, a gondolkodás itélete.

6.) Elidegenedés – konvenció vevése; numinózitás, mássag – mint a gondolati intuicionál.

7.) Identitás – gondolati ingismerés – „ezek „bűnbeesése".

8.) A ingismerés változott a világon és a Világon.
Galilei meglátása: az inga.

Dolttest

A dolttest nem realitás – értelmetlen már – nincs funkciója.

Golg-mintérium

A golg. mintérium: az Én elidegenedése és az elidegenedés feloldása.

Alak-feloldás, újrahéprés énleléskor.

Az iz-élmében a miláud alak csepp-folyóssá oldódik, de az éterisében újra-alakítja az ember. Hasonlóképpen másfajta énleléssel.

Mult, terménet.

Az realitás az, ami funkcionál, akkor a külső történelem, a terméneti vilig a hulottságban inkális – hulott, mult, nemműködő. A hulott gondolkodásnak vinont egyetlen eledele. Csak betű, jel; amennek realitása akkor vinyzik ki, ha olvassák. A hulott hajat a gondolkodás emeli mindenképpen hatóerővé, és képét a hulottságban is a gondolkodás (megismerés) festi. Ezen alapnak az egén kultúra – az egy kultúrája.

Gellem a gondolkodásan kívül

Ha a nellemet nem a gondolkodásban megtalan keressük, hanem azon kívül, megkadifozzuk a tudomány és technika, az érzeti élet uférigjának önmelegsolódását a logoval.

Mit is mondott? Csak mint „hulloh", azt mondti – nehem.

Hiszen ez egy történet! Nem egyenűen pech. (Öreghalán).

Tradicionalizmus.

A tradició, kögvehlől vett tudás döntő nerepe a 15. n.-ig azért volt, mert a nellemi litással már nem rendelkező, éteris egyel már nem kapcsolatos lélek önálló megismerésre wéj nem volt képes. Ma ez bűn a szt-szellem ellen. A terméneti és a nellemi vilig irányában egyaránt.

Hierarchiák

Az ember mire képes? mit tud? Ami kőnilveni, annak túlyomó sénét nem képes megalkotni és megismerni. A véletlenhez uló fogamodás – a csodához uló fogamodás. Ami az intelligenciákat uló követhertetést nehezíti, az a tőrvégnerűség az énleleti vilígban.

32) Kérdés-válasz.

A kérdésre nincsen diskurzív válasz. A kérdező nem kiváncsi arra, hogy a megoldást tudom-e, sőt nem kiváncsi a megoldásra sem. Voltaképpen arra kiváncsi, hogy megoldjam, jelenben, ott, akkor, minden példától, dőképtől, mintától, emlékeréstől függetlenül. Az igazi emlékezés.

Meg kell hallanom a kérdést, teljesen azonosulni vele, mert abban benne van a felelet, akkor minden kérdésben. Akkor, hogy ott legyek, látosszig kell, terméretes, nem-akart, önzetlenség, devóció, nem vizsgálás, önbizalom a képességekben, emlékezés a nem gondoltra.

A van, amely mindig megismerhető. Minden van – tehát megismerhető. Igaz és van.
Lelki szegénység.

Érzetfőtötti

Nincsen érzetfőtötti, nincsen terméretfőtötti.

A gondolkodás nem a legmagasabb, hanem a legkerdetlegesebb megismerés. Ennel kerdődik minden magasabb.

Jung

Akárhogyan csűrjük-csavarjuk: az analitikus lélektan ugyanazon a dialektikus síkon mozog, mint minden más „tudomány".

Csodák

Az igazi csodák, amelyek a célig „érzetfőtötti" terméretét mintatjuk: a gondolkodás, az érzelés.

Devóció

Devóció: megismerő alázat, tintelet.

Utánzás

Az utánzás képessége még megszilatkozik a ~~[illegible]~~ kerédtanulásban a gyereknél.

Gott ist tot. „Gott ist tot". Woher weisst du es? Vielleicht bist du tot. Und wenn jemand Gott erfährt? Seine Freiheit kann nicht darin liegen, dass er seine Nägel wachsen lässt.

Der Ausspruch ist metaphysisch, wie „Gott ist". Nicht einmal ein Mensch kann sterben

Egoitás megszüntetése. A Lemondás az egoitásról a meditációban, az antraktában való élés: az avonsultsígot a finkai és étertestel megszüntetem. Okh.-Hören-... 30, 24;

Koncentráció, ezoterikusan A közönséges gondolkodás intermittáló, két fokon: előnör, mert elterelődik; másodnor és mégebben, mert lépésről-lépésre, gondolatról-gondolatra halad, állandó STOP-okkal. Az eredeti gondolkodás ofan, mint az ének, zene, kontinuum. Ezt a kontinuumot keressük a koncentráció 2. lépcsőjében, amikor a gondolt gondolatra figyelünk, azon belül és a 3. lépcsőben, amikor tisztán ideára koncentrálunk. A kontinuum, amiben sint vehetünk, az eleven gondolkodás, amelyet belülről nemlélve tapantalunk; kozmikus gondolkodás, nem az enyém. Ez az igazi gondolkodás.

Newtoni mozgás A vízlódás nélküli mozgás: egy-tlan

Minden kész és van A közönséges értelés is a nellem identitásának megalósulása. Az értelése annak, hogy elgyjálom minden kén, a nellemi világ itt van: ez a nellem identitásának teljesebb (tudatos) megalósulása.

Tint értelés A tint értelés: a világ kontemplálása, ahogy a gondolkodás kontemplálható.

34) Énlelés és test.

A test az, amivel az Alvy állandóan avonosul, ahogy a többi dologgal pillanatszerűen, aztán vinszteri a „testbe". Ennel „hasonlítja" önre a dolgot — az emberi test a dolgok önrefgyelítése. Ezt jelenti, hogy a test „tükröni" az Alvynak azt, amivel az állandóan együtt-van; így lesz tudatos benne, azon a másságon ít, ami a test. A test a Kommon emenciája.

A nellemi (nem érzeti) énlelésnél a test, mint önre-hasonlítás, nincsen jelen. Már a közönséges „érté"-nél sem.

Egoitis

Az egoitis az Alvy avonosultsága a testtel.

Egoitis kioltása a meditációba.

A meditációban (és a koncentráció második lépcsőjében) mindent kioltunk a tudatból, ami a hétköznappal, a rihýkoz vlá vinogyurkkal lepcsolatos; csak a meditáció témájában merülünk el. Lehetőleg a tükrözött gondolkodást (az intermittálást) is kioltjuk. Ennel az egoitis is kioltódik. A témavilantás és az egén „indoholatlansága" is ezt segíti elő. Az egoitást a finitus síkra vonatkoztatjuk — ettől elszakadunk az kialszik időlegesen = az Alvyisg avonosultsága a testtel megszűnik. A test nem közvetít érzeti tapantalatokat.

—

Imagináció

A tükrözött gondolkodás csak ismétel: minden új az elevenből jön. Ebből a pontból számmazik az imagináció.

—

Időtlenség

Ahol nincs idő, csak tartó jelenlét, nincs értelme előbből vagy teremtésről, csinálásról — a teremtő erők uferaja ez.

Abszolut pont — Ahol a gondolkodás még nem-gondolt, ott a hiszéttő erők nem fémek hozzá.

Istenek kulíb — Wenn Gott einmal war, kann er nicht sterben, nur sich zurückziehen.

Egység — Az énben létrejön a képek és a fogalmak egysége: a vilé egység ahármifen primitív formában.

Tárgyi ungismerés — A tárgyi ungismerésben a tárgy (érzet) ott van, nem az ember alkotja. Ennek alapján jön létre a kép (a „képzés" nem tudatos). L. Ø. A képen felgyullad a fogalom — ez az elválasztottság az én nembenállása a tárgyal, egyúttal az én keletkezése. Az imaginációnál a tárgy hiányzik. Hova lett? A képbe húzódott — mindig is ott van, onnan esik ki. A kép eleven — nétesésében jön létre a tárgy és képzete. A képzet hulott, tükrözött.

Igazából nem is mondhatjuk, hogy tárgyal állunk nemben: érzetekkel. Az eleven kép nétesése: érzetekre és képzetekre történik. Ez a primér fogamat. A képzetben már fogalmi elem van. A ungértés törébbi (általános) fogalmak alkotásával történik.

Imagináció — Érzet + képzet + elevenség = imagináció. Ebben a fogalmi elem (a közönséges fogalmi elem) már benne van — ezért a közönséges gondolkodással a képek nem „értelmezhetők". Lehet ezt a „képzés" tapasztalásának nevezni. A fogalmi elem a képek olvasása.

Inspiráció — Olvasás + eleven kép = inspiráció; a kép eltűnik, mert eleve olvasa van — hallás-olvasás, amiből az eleven kép és az olvasás

kisesett. Az én hall – ez a kettőség áll fönn.

Van

A nellemi ulóság van igazán csak. Ennek ugulósítása az ember állandó munkája, az akadíjok elhárítása. Voltaképpen negatív munka. Ami igazán van, az nem tőle függetlenül van, hanem ő is beletartozik. A ugulósítás az egénen változtat: ugulósul az, ami virtuálisan mindig van. Az ember teremt igy – a ugulósításhoz a ugulósítás megismerése is hozzátartozik. Tathata.

Pamivitás és aktivitás a megismerésben

Az érzeti tapantalíslan az ember pamív – a dolgok keltik a képzeteket. Ez a pamivitás ulójílan az identitás italvása, azaz az igazi én mozgásának nem tudatos mivolta. Amit ez a mozgás véjez (utánzó mozgás), annak eredménye tosz ányéka az, ami a közönséges, pamívnak tűnő tudatba hull. Valójílan az egy negatív mozgása, szűrése az, ami a teljes megismerést szétföri.

A mozgásba megismerésnél az ember aktív – ez az aktivitás voltaképpen ~~avát~~ ablan áll, hogy az egy közbe – jöttét elhárítjuk. Ez a közbül-állás okozza a megismerés nétesését érzetekre (ebben az egy-tudat „pamív") és fogalmi elemre, amelyneh „létrehozása" az egy tudat tevékenységének látszik. Ez az aktivitás ugyanaz, mint amivel a érzetvilág is létrejön, az egy önfenntartó mozdulata, amely ~~az~~ nem-tudatos elem miatt pamivitásnak tűnik.

Az injinicíólan már a közönségesen nem tudatos mozgás, amely az érzetek megjelenésében működő volt,

tudatosul, ezért azok „tőlem független" maminózus jellege megszűnik: a tudat „aktív" lesz a képek létrehozásában – valójában követi az eleven gondolkodás mozgását, a nembenállás csökken, mert amivel közönségesen nembenállok, mint egy-tudat, az eredetileg ennek a közönségesen nem-tudatos mozgásnak az tudatba hulló eredménye.

Lt. Szellem

A közönséges énlétben a megszabb Én az érzéknevekben átáramló (szöveguerű elem) szenialitása biztosítja az énleteti oldalon az „objektivitást" (nyomcat látjuk), a fogalmi oldalon az objektivitás voltaképpen csak a tiszta gondolkodásban valósul meg, a Lt. Szellem legalsóbb megjelenési formájában. Ez az igazmondás képessége az énleteti szilárja (ásvány szilárja) vonatkozik, pontosabban: az belsőleg, tiszta gondolkodás révén jert igazságok az ásvány szilárja alkalmazhatók. Rendszerint ettől függetlenül születnek. A képesség csak a halott jelenségekre vonatkozik, ezért lenne fordítható a gondolt gondolkodás felé is. Mivel itt nem támaszkodna az érzéknevek közvetítette „idegen" elemre, emeveheti a gondoltban saját mozgását (mert az állítmó).

Ez a megismerés az önzetlenség legalacsonyabb foka egyúttal.

Inspiráció. Az inspirációban a közönséges gondolkodás már eltűnt (az inspirációban), kép-zéssé alakult. Az alapelem az érzelem.

Elterelés a koncentrációban

Az elterelések a koncentrációban úgy jönnek létre, hogy az odaadás, az egy elfelejtése megszűnik. Ekkor kard

38) működni a mechanizmus, az asociáció.

Alkalmazás — Ha az „alkalmazás" közönséges tudatból történik, legalább is ki van téve a tévedésnek. De a racionális gondolkodás, mivel a gelenségvilág mögé nem lát, értelmerésében gátékvere az egy-terméretnek. Indirekt tsg.

Információ — Az információ tartalmától függetlenül lélekrontó, mert a nain realizmusnak felel meg. Nem művéni = nem tartalmazza a megismerést és közlést (Ujság).

Bizalom — Az előlegezett bizalom a nyomdbb én mordultának fejes ányéka és a másik emberben uppanesve a principiumra appellál.

J.1 — οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων etc ; akik (a kapott képesség következtében) nem a vérség stb, hanem a belső istenségben gyökeresztek immár.

Lélekrétegek — A tudati lélek korában minden, ami a korábbi lélekrétegekből jön (a tudati lélek közvetítésa nélkül) torzított: az érzelést az érző lélek, a gondolkodást az értelmi lélek torzítja. Az érző lélek önmagát is érzi-tapint; az értelmi lélek a gondolkodásra támaszkodik. A tudati lélek ezt ki is mondja: „tehát vagyok!" Ennek voltaképpen feloldott a támaszkodást: nem támaszkodik, hűtőben nem mondhatná ezt ki.

Lét és ugyismerés — Minden, ami nem ugyismerés, torzult, csökkentett ugyismerés, a ugyismerés metamorfózisa nem-ugyismerésré = Létté. Ezért lehet minden Lét (amely azért mindenképpen valahogy ugyismert, hűlőben nem tudnánk róla) kiindulási pontja egy ugyismerésnek.

Igazi Én. — Az igazi Én nem az emlékek, hanem az emlékezőképesség. Az emlék támaszteka az igazak, az Én nem hell, hogy emlékezik, mindenre emlékszik előre. Nem köti emlék, mindig jelenléső közvetlenség, amely időtlen és ezért felöleli az emlékezést.

∞ világ — A végtelen világ képzete (Giordano Bruno) azt jelenti, hogy az Istenség a világban van, nem kívüle. Az újabb végesség az anyagiság miatt van, az anyagi világ nem lehet végtelen; a nellemi nem lehet véges. Ettől függetlenül a nellem (Istenség) téglegy a világban van.

Abstrakt gondolkodás — Minél többet gyakorlom a közönséges gondolkodást, annál inkább felejtem el művészetét.

Ateista — Az ateista, ahi sohat foglalkozik isten nem-létével, metafizikai hajlamairól tanúskodik.

Megértés — A legegyszerűbb mondat, amely valamely nem-mérhetőre vonatkozó fogalmat tartalmaz, érthetetlen, ha nem kiratkozunk a Kimondatlanra és Kimondhatlanra. De még az érthetetlenség bizonyítása is ezt vlá kiratkozás.

40) Én – egy

Ahi gondol, az az Én; ahi gondolt, az az egy.

Sínlódás nélküli mozgás.

Newton sínlódásnélküli mozgása: talán a tiszta gondolkodás képe.

Szabadság tagadásában folyton a szabadságunkra hivatkozunk. Van egy forum bennünk, amely énreveszi a problémát, hogy szabadok vagyunk, vagy nem vagyok szabad: ez az énreveső forum sérese mindkettőnek és egyben fölötte is áll. A szabadság kérdésén túl.

Tapintás

A tapintásnál a megismerő voltaképpen nem jut ki fizikai testéből – a külvilág megismerése elválaszthatatlan a test érzületétől. Voltaképpen nem is érzéknervről van szó. Mindig lokalizálható a „szerv".

Megismerés és művénet.

A hagyományos művénetekben az érzelem és akarat önzetlen és megismerő jellegű, a gondolkodás érintetlen marad nagyjából. A megismerés művénetében elsősorban a gondolkodás emelhedik élétre és önzetlenségre és jelentétre, ezért ben idea-lító módon megismerő e művénet; emellett az érzelem és akarat hasonló iskolázásan át ben önzetlen és megismerő, mint a művénetekben.

Érzelem átalakítása

Az érzelemvilág átalakításának egy képése: az igazság, vagy nem-igazság ~~[illegible]~~ felett érzett öröm vagy fájdalom. Ez az érzelem nem az egyé, hanem a kellem-Éné, akinek az igazsághoz nemléfes kapcsolata van. Ezért párosulhat ez az érzelem a legnagyobb tolerancián (ez a jele, hogy nem egy-érzelem). Az igazságot „entétikusan" fogom fel. A nem-igazság-mozgást megtiszta az egy önkéjének rezonduletét.

Πάτες

ἁγιάσθητο ... legyen ép, egész a Neved — az ember legyen ettől független (Manas)

ἐλθάτο ... jöjjön ... mozgásban, életben, az igazi, eleven verlitásban: az a Te országod, nem a miénk.

γενήθητο ... a Te szavatod a mi szavatunk, ha az a Te szavatod; az égben ez teljesül, most azzal csak szó, hogy a földiség szférájában, a földiség ellenére itt is teljesüljön

τὸν ἄρτον ... ma, mindenmap újból, halmozás nélkül, nem gondoskodva előre

ἀφὲς ἡμῖν ... ahogy mi elengedjük, úgy Te is — ez azonos ablan áll az elengedés.

—

Érzelem iskolázása.

Az érzelemvilág iskolázásának első lépése a „fölöleges" érzelmek megtakarítása, a többleté, ami ingencségnek számít. Ez a figgelmet sárvígítja az érzelmi élmégre, amely ipp lassan a kontempláció tárgya lesz. A fölszabadult érzelem az igazság — nem-igazság vinoglat közé csoportosul — igazságkereső, individuális kapcsolatot teremtő jellegel az igazság iránt. Ugyanakkor ez az indítás az Ént erősíti, az egy-t pengíti — egyre kevesebb érzelem marad az egy birtokában. A igazság iránt érzett szöm egyben vezető is az igazság felé. Majd lélepleződik mint az igazság, mégszebb megismerés magya. Ahogy a megismerésből érzelem lesz, a metamorfózis iránya most megfordul.

A kérőbbiekben egyáltalán tem ondunk az „automatikus" érzelmekről.

Stufen 67

42) Az Én kimondisa, intuiciója volt-képpen ismerés az Atyr vilégyel
1. 2. 3. nemény. nemben – zblom az ember 3. nemény volt, aki is akihez benélt.
Az első nemény az istenségé volt – az nem mondta ki; mikor
kimondta, átment az ember-vilégba. Ezért nem is létezett
az istenvilégban 3. nemény, ezt az ember fedezte fel.

—

Bűnök bocsánata Πάτες A bűnök bocsánata (Miatyánk), elengedése, az egy kihágásaria vonatkozik a többi ember ellen: tudomásul vesszük, hogy a másiknak szüksége van az ellen-szegeskedésre, sosz cselekedetre, hogy egy-voltát, individualizálódó szellemiségét fenntartsa. És ezt kérjük a mi részünkre is.

—

Πάτες Kiszítés Πείρασμον – határok átlépése a nem megfelelő módon: a megismerő erő, amely a határok átvilágítását jelentené, helyett más úton próbáljuk a határokat átlépni – a megismerő erő pl. vágy formájában mutatkozik.

—

Tiszta gondolkodás és nyelv. A tiszta gondolkodás létrejötte egyértelmű arra, hogy a fogalom elválik a szótól, a gondolkodás a nyelvtől, a nyelv jelrendszer lesz, a tiszta gondolkodás fogalmakban és nem szavakban történik. L. II. 79.

—

Ásvájiszy, eleven gondolkodás Az eleven gondolkodás (megismerés) számára az ásvájiszy nincs, mert nem funkcionál, mert az élet negativuma: nem köti le a nellemet, az áthalad rajta.

—

Πάτες ὀφειλήματα – adósság? amit vinnitartunk

—

Intuició tapantalísz. Az út az intuició mozgásának tudatos tapantalísz (Ph. d. Fr. IX. első oldalak). Ez a jelenlét belülről, intuició

Érzetfölötti — Minden ugismerés érzetfölötti.

Tiszta érzeles RC — A tiszta érzelés a R.C. nél: a terméret okrasható: Buch M(mod) (Lehrs: 17; 26; 29, 48; Goethe: „das Urlebendige" 31; Bacon 27; az érzeleti vilé tehát önmagában nem valóság.

Felismerés-cselekvés — Ha az ember nem cselekvik a felismerés, ugismerés nemint, ami ontáfsene lett, elárulja a felismerést és önmagát és az emberiséget.

A ugismerés a dolgokhoz tartozik. — A dolgok ugismerése „hozzájuk" tartozik.

„Ha az ember nem létezne, a világnak nem volna fénye, nem volna lehetséges semmiféle ugismerés a dolgok és a lények belső tartalmát illetően, mivel nem volna semmifen enköz, amefen át ez a tartalom szellitésként teljessé válna". Auvents 250

Az ifen ugismerésnek függetlennek kell lennie a „világtól", különben nem ugismerés és nem egénéti art ki (a világot).

Ugismerés-Történés. — A ugismerés nem származik többé szlamef reflexióból vagy érvelésből, hanem észlelésből: történés, nem dialektikus." Auvents 266.

RC med. — A növény kifejlődése, gyökerek földbeerentése, szár, levél, virág ≡ a meditáció sfamata maga; ezt példázza mágikusan. A kerent-kordta sórsák „jelentése", hogy a 7 sórsa nem a földből, hanem az emberi nerveret földjélől típlilkozik, ill. az szolgál kordozásul.

Meditációban ugismerés. — Az meditációban történt felismerést az ember elfelejti. Ugyan, de a héj, a határ azon a ponton pengült és a ugmaradó „illat" (ugismerő érzelem) odavezeti a tudatot, ahol a megpengült határon hamarabb átút az intuíció.

43) Népnellem — A néppel, népnellemmel való önrefüggés azt jelenti, hogy nem vagyunk „függetlenek" a körülettől, annak nem „objektív".

Agyat – gondolkodás — Az agyat a gondolkodás mozgatja. (Menschliches und kosmisches Denken) V. Telefon-kimülik hasonlata

---

Testtel való azonosulás — A testtel való azonosulás azt jelenti, hogy az megismerőképesség egy réne, nagy része, ebben van lekötve. Az ego tudat a nellem és az érzeti világ közé áll: önmagát éli át és érzi.

Diszkontinuitás a gondolkodásban. — A közönséges gondolkodás diszkontinuus – csak a tudatba hulló vetületek pontszerű énleléséből áll; az elevenséget, mozgást, az intuíció mibenlétét átalussunk. A másodrendű diszkontinuitás: az eltérelés. Minél szaggatottabb, annál könnyebben eltérelődik.

Eredmény — A művéni tevékenység céltalan: nem szabad a „zenélthez" eljutni, mint a gondolkodásban, énlelésben a végtermékhez. Nincs eredmény.

Szellemi negyvség — Az odahallgatás, figyelem megvalósítása: a szándékos nellemi szegénység, üresség, hely megspórolása a nellem számára.

Szabadság — A szabadság tagadásában fogtan a szabadságra kell hivatkozni, önrevétlenül. Van egy forum, amely a problémát meglátja, hogy szabadok vagyunk vagy nem – önrevesszi: ez a forum részese a szabadságnak is, meg a nem-szabadságnak is: fölötte áll a kérdésnek: van-e szabadság. Ez az igazi szabadság. A feltétel ehhez az azonosulás a teljesen-mással: az ásványal.

Kerentegség — A kerentegség nappali történés; ahol nem, ott ez hanyszúft kap (Nikodemos J.3.)

Én – ego — Aki gondol, az Én; aki gondolt: az egy.

Érthetetlen a benéd — A legegyszerűbb mondat is érthetetlen (Wittgenstein), mert a „van" nevepel benne. Mindig a kimondhatatlanra hivatkozunk.

Érzeti lélek — A 3. kultúrkornak (érzeti lélek) ismétlését éljük. A torzkép: az empirizmus, pozitivizmus. Az igazi ismétlés: a tiszta észlelés volna; az olaz nép nevepe.

Agy nevepe — Mivel benélünk róla, biztos, hogy nem az agysejtek tennelik a gondolkodást.

Tem. tud. eredete — A tennéletudomány eredete: tiszta gondolkodás, megfippelés-sel szemben, vele ellentétben. Pl. Newton I. axiomája; Kopernikus szilágképe; Galilei ingája. A newtoni nem tiszta szilágtoszlunk (erő, tömeg) nevepelnek azóta is a legújabb elméletekben, éppúgy elhagyva a megismerés mozgását, mint Newton.

Ezt. szellem — 2 Kor 3,15-

Ezt. szellem – individuális, általános emberi — Nem tapad a nyelvhez, Prinkosd.

Fény és bölcsesség — Die Weisheit lebt im Lichte: a fény és a belső szilágosság (bölcsesség) egyazon Realitás. Ezért élnek egymáslan, együtt adják a valóságot

J. 1. πάντα δι' αὐτοῦ ... χῶρις αὐτοῦ ... ἐν αὐτῷ ζωή
χῶρις = kivül, mert a kov. ἐν αὐτῷ is mutatja

A gondolatfűzés — „Az ember nem határozza meg előre, milyen ömefüggések adódnak gondolatai között — ez a meghatározás újabb gondolatsor csinacsupán „hefet ad", hogy végbemenjen az ömeköttetés, a gondolatok tartalmának megfelelően, amelben immanensen jelen van lényegük." Auvents 249

45) Navitás — Tükös az elhagyott szolálan.

Az ember nincsen a világ

„Az az ember nem létezne, a világ minpadának nem volna férje: álom volna és sötétség: nem volna lehetséges a dolgok és lények belső tartalmának semmiben megismerése, mert nem volna eszköz, amin keresztül ez a tartalom szellitésként beteljesülhetne!" Anvents 250.

De ez lehetetlen, mert a dolgok ideve az embernel együtt realitás éppen, nem volnának az ember nélkül.

Kontemplíció lényége

A kontemplíció szempontjából döntő, hogy „tárgya" nem lehet gondolt, sem gondolat, sem dolog, mert ez csak utólag figyelhető meg. Gondolkodáskor az idea (tiszta idea), énlelésben a még-nem-gondolt, csak énlelésben lévő (nem „észlelt") tárgy kontemplálható.

Én-nem gondolható

Az Ént nem lehet gondolni — belőle ered minden gondolkodás.

Információ, szöveg, meditatív szöveg

Az információ szóról szóra lefordítható hefesen. A szöveghen a szavak egymáskörzti vonatkozásaira figyelni kell, szószerint nem fordítható. A meditatív szöveg csak a megértéslől kiindulólag fordítható. A szavak cserélhetők éppúgy, mint az információnál, de más okból és más értelemben. Az információban a szó = jel, szinonim értelemben cserélhető. A meditatív szöveghen a szó irányítója a gondolkodó mozdulatnak, nem szinonim, hanem homofunkciós értelemben cserélhető, sosem egymagában, mint az információnál.

Tudat mint-jektív jelleje.

Mindannak, ami individuumba zárt tudati folyamatnak látnik (érzet, érzelem, szkarás), valójában univerzális individuumfölötti világuférák felelnek meg. Mivel a „tudati folyamat" az egy folyamatz, egy-fölöntartó, ezért nyer szubjektív jelleget. Alapjában a tudati folyamat: világfolyamat; csak a tudat jelleje zárja ki a világot.

Tudat

Tudat, Bewusstsein – mult; conscientia = együtt-tudás

Agnosticizmus

Az agnosticizmus tradiciója: Bacon, Leibniz, Hume, Kant. Term. tud.

J. 1.

φαίνει = fénylik, megjelenik. Az első szó, vagy ige, ahol tanusa is szükség van, ill. magában foglalja, hogy a fénylést, megjelenést látja valaki.

Ritmus és tükrözés, a tudat merege a realitásban

A ritmus jelenségéhez és fogalmához hozzátartozik, hogy az elmult jelenségrészeket (az elmult lüktetés elemeit) egy tudat emlékezetében tartsa. Hasonlóképpen a „tükrözés" jelensége és fogalma megköveteli a tudatot, amely a tárgyat, a tükröt és a tükörképet egyszerre „tudja", különben nem fedezhető föl, hogy a tükörben látszó valami tükörkép, sem, hogy tükröt van. Hasonlóképpen minden érlelt „valamibez" hozzátartozik a tudat, amely azt „valamineh" érlelte egyszer; hiszla hajtogatja artán, hogy nélküle is „éppúgy" ott van. Valójában éppoly hevéssé van ott, mint a tükrözés, vagy a ritmus. Az egén tévedés oka pedig az, hogy csak a multat érleljük, vagyis az érleltet, amely már érlelve van.

47) J. 1. καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν — nem látták, hogy világít, vagy megjelenik (φαίνει). Ennel nemben καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα .... Ahogy καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.. és οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐκ παρέλαβον. Megnézni a tyndíselnt!

—

Koncentráció eroterikája

A koncentrációban a következő eroterikus mozgások történnek ill. kerdődnek: 1.) A diskontinuitása a tudatnak megszűnik. 2.) Az akarat és gondolkodás egysége befreállítódik. 3.) A tiszta gondolkodásban a gondolkodás tapadása az ételeti tárgyhoz megszűnik, ami a vágyelem nevezének megszűnését jelenti.

—

πάτερ

βασίλεα = omnj, akok mely uralkodás van, nem Weckwelt. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς = az előző az οὐρανος-sa vonatkoztak

—

J. 1.

~~ἵνα μαρτορήσῃ~~; εἰς μαρτύριαν = csak ez volt a jövésének az értelme. ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ = áldozat Ker 7. sencről: csak mások miatt jött.

—

Misutak

Az utak, amelyek nem a gondolkodás erőihez nyúlnak előnör, mindig ofaszalamihez nyúlnak, ami észlelt; legyen érzelem, akarat, sexualitás stb. Abban a formában, ahogy ezek jelentkeznek, ahogy az ember ezeket ételi, felveszi, hozzájuk nyúl, már maguklan hordják az vedettől való eltávolodást, a tisztítalanságot, az ember elévetettségét a tisztítalan látásmódnak, a vágynak. Nem előzi meg a hozzájuk nyúlást a tekintet rektifikációja, amely őket felfogja. Ezért még mélebben kötik az embert akkor a sférához, amelytől éppen szabadulni akar.

Individuum — Individuum – outhatatlan. A körönséges individuum éppen az outott: sors, moira, rész („rén nemint"). Az outatlanság az eredeti, és tudatával együtt elérve újra, az új ideális állapot.

Bizalom — A bizalom mindig másfelé irányul és mindig a jörőre vonatkozik.

Πάτερ — π. ἡ. ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς → ἁγιάστητο → ἐλθάτο → γενήτητο → ὡς ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς

A szilak felfelé ivelést mutatnak

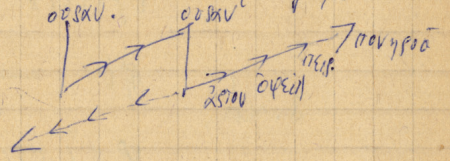

Igaz ember — Igaz ember: l. δίκη, δείκνυμι

Dinkontinuitás — A tudat dinkontinuitásában az „öntudat" pillanatai feletnek meg a sötétségnek, a kommunió megszüntének; a kommunió pillanataiban az ember nincs ön-tudatnál: nincs jelen. Mivel az öntudat a jelenlét lehetőségén kívül valósul meg, ezért a tudat mult-jellegű. Jelen csak a fényben lehetne, öntudatra vinont a fénylől való kiérésben gyullad

---

Vágy — A vágynerű dem akkor is jelen van, ha a fenültség semmi testire nem irányul: amennyiben érzett érzelem, magamra vonatkozik és a vágyal azonos. Ennek eredeti eleme: akarat, amefelett nem a magunk számára charnak: bene velle.

Abutrakt gondolkodás. — Az abutrakt gondolkodás apszichikus: nincs köze a lélekhez, temperámentumhoz; a lélekneh külön kapcsolatot kell keresnie vele; ez a kapcsolat a nemlélése ennek a gondolkodásnak.

Ἀνάμνησις — A születés előtti életben az ember nellemi identitásban él a Világgal (nem a világgal); az erre való „emlékezés" ἀνάμνησις a gondolati intuíció, talán az érzelés is, torzított emlékezés.

49). Tükör Hacsak a tükörből értesítnék anál, hogy mit teszek...

A. második dogma Nem tartozunk a világhoz, nehez ugyanabból az ugyanabból ugyanak... kivéve az erőt, amely ezt állítja

---

J. 1. A J. ev. eleje a neméfesség nemportjából.
Az első triádban ἦν az egyetlen ige az első sorban.
ἐγένετο – γέγονεν " második sorban
3. sor. ἦν — τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, ahhi számára fény;
φαίνει – tanu kell; οὐκ κατέλαβεν első tárgyas ige.
A második triád: ἐγένετο ... ἀποσταλμένος (tárgyas)
οὐκ ἦν; μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός;
ἦν τὸ φῶς, ὁ φωτίζει (tárgyas) ἐρχόμενον
ἐν τῷ κόσμῳ ἦν οὐκ ἔγνω; ἦλθεν οὐ παρέλαβον (tárgyas); (t) ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν (t.) γένεσθαι
πιστεύουσιν οὐκ ἐξ ἐγεννήθησαν
A második triád emberi fiúdi nyelva.
Harmadik triád: σάρξ ἐγένετο ἐκήρωσεν
ἐθεασάμεθα (t) τὴν δόξαν utolsó ige: ἐθεασάμεθα

Isis-Sophia Isis-Sophia a világot átlátó bölcseség. Ugyanez szüli az Ember Fiát: az ember és a világ tinta vinoga alapján. (Die Suche nach der neuen Isis, 30.o) Ez a tinta gondolkodás és a mikrofi szemlélet útja (Szt. György – Szűz, nőrlik kimentése a Sárkány hatalmából). Isis-Sophiát a Luciferi terminet szerint el az ember elől – régen az verette hefesen az embert; mejmaradva a régiel elrontja a vegismerést: antik jentus a term. tud. lan.
Az emberben működik a Logos-erő – annak az erőnek

és a világunk az átvilágítás megismerése = Isis-Sophia kiújzik.

Én – burok

Az emberi burok és tartalma, az Én, kettécült. Lehetséges a találkozás a mertekben Énnel, lehetséges a találkozás külön annal, ami burokszerű (materia). A vonal az, hogy az ember csak a burokszerű felé fordul, az Én erőivel, amiket nem ismer föl, csak használ (Jugendtums, 12 Vtg). Ez is az Isis-Sophia kiújzása. Az Ént nem látja a másik emberben – legfőljebb a fogadáslam, a megvizsgálam, a perverzitáslam.

Érzet és idea

A szekmulitást csak érzetként tapantaljuk, fogalmi elem nem kötődik az érzeléshez (csak az érzethez); másrészt az életről nincs érzetünk, csak fogalmi (homófos) intuíciónk (Gnal 118). Csak érzeteink vannak, vagy azok domináluk a melg, a fény, (a hang) érzelésében; a hangnál kétes, hogy melyik dominál:

„A vagy, a bűn egy fogamat érzelésélől és az ennek megfelelő megismerésélől keletkezik, amely fogamat objektív tartalmát a lélek nem képes fölfogni: az érzetből születnek, amely a lélekben (a bűnbeeséskor) sezonálni kezdett, egointikus szekcióként, amelbe a legmagasabb nem érzelt erőket belerosszódtak." Gnal 118-119 Az objektív tartalom éppen az élet keletkezése.

Érzeti érzelés és vagy: ugyanaz.

$\boxed{\text{Nem akarni, csinálni.}}$

Tudzti lélek

Tudzti lélek: a lélek azon sónája, ahol kezd függetlenné válni a testtől – a támaszoktól, héjaktól.

5a) Igaz ember, megigazulás

δίκαιος, igaz, Gerechter, megigazulás = befreállítása az eredeti emberi terméneteknek: az Ó-Testamentom nemint a törvény betartásából (nonna, tett), az Új nemint: hitből (belső hégesség), egyéni kapcsolódásból a forráshoz, a Logoshoz. Amíg a cselekedetek nem külsődlegesek, hanem a μετάνοια erőivel történnek, a megigazulás a tetteben át is történhet. Rómaiakhoz írt levél; Sodoma pusztulása. Az igaz ember befreállítja az Istenséggel a kapcsolatot: ma a meditációt jelenti.

Lucifer

A luciferi impulzus lényege, hogy a terméneteit és a morálisat különválassza: jó és rossz tudása, függetlenül a terméneti szilajtól. Ezért nevezhető a mai terméneti szilajkép luciferinek (Suche nach der neuen Iris II.). Később: a morálisat tagadja, ennaveretre a terméneteire.

Szellem – külsőség

Ami a szellem hatáskörélől kiesett, az a külső útra kényszerült; az agy, a test csak kívülről munkálható, befolyásolható (yogi). Az élet, érzelem is; csakképpen közvetlenül csak a csupan gondolkodás megyzthető belülről; minden egyébre kívülről, közvetetten hatunk — ezért van külső az akarat is.

A kiesettben is ott a szellem, törvény, vagy formaerő, vagy öntöz ilhajítan, az ember organizmusában is. De eleven (nem törvényerő) egyedül az emberi tudatban: ez esett ki csakképpen a szilajtól.

A tudat függőséje az agytól, az azonosság tudata a testtel (ami az azonosság tagadása egyben, érzevétlenül) a tudat ráhagyatkozása arra, amineh centruma hellene legyen; antik jesztus, az autonómia (amefnek lehetőséje itt van) feladása.

A testben eddig hatottak a magasabb erők, most érre hellene venni őket: az érzevevés az ő megnyilatkozásuk lenne, mint

tudatraélredésük megyilatkozása.

Valamikor az ember „külső" volt — követhermény.

Éden — Az ember állandóan az Éden hertjében él.

Én – én — Az „én" kimondottsága és az „én" élete, mint a gondolatok forrása; magában foglalja a mult-tudatnak minden ellentmondását; a jelenlét lehetetlenséget, mert szükség van az én-mondásra, amiz mögött az én van: én az egyik, ahi mondom, nem akit mondok.

Identitás – metamorfózis — Az identitás az ego mult-logikája; az eleven gondolkodásé a metamorfózis. Az identitás diskontinuitást jelent, a metamorfózis és követése állandó jelenlétő értést, kontinuitást, a ugrajadás (egyém – gondolkodás) szükségessége nélkül, a „tárgyiasulás" igénye nélkül. Ezért nincs intermittálás.
A metamorfózis nem tűri a lehéperést és a definiciót.

Referálás — Referálás: elsorolom egy kotta hangjait (nem értve, toszítva) á, é, d, stb.

Ð. 1. — σάρξ ἐγένετο = harmadik eljövetel, testben. Új ebben ἐθεασάμεθα.
Előzőleg εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, ... ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν. — τέκνα θεοῦ γένεσθαι (éteri? eljövetel).
Az első ἐν τῷ κοσμῷ ἦν etc.
οὐ κατέλαβεν; οὐκ ἔγνω, οὐ παρέλαβον; ὅσοι δὲ ἔλαβον ...
ezzel nemben: ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. A külsőbség: az utolsó σκῆνος – fizikaiszólan uló jelenlét, az előbbiek az ember hűtőszleges elhatását feltételezik. σκῆνος = emberi test, (szótár).

53)

Lucifer

A művészetekben jelen van a megismerő érzelem és akarat, az eleven gondolkodás tudatossága nélkül — ezért nem fejezhető ki tartalmuk gondolati módon —; nincs jelen a Logos ereje, mint tudatos (nem a közönséges tudat síkján) mozgató — a mozgató mindég a nem-én „És", a befelesítő aki kívülről (a tudatból nézve) mozgat: Lucifer. Voltaképpen mindég sá hiratkozunk, ha kívül keressük a szellőt a tudaton.

A szpinchikus tinta gondolkodása nem luciferi: nem veretődik kívülről; de ha gazdátlanul marad, hamar kerül gazdája. Ezt a halott hidegy erőt megragadhatja az Én; ha nem, az egyé len. Az Én ereje ez (Szt. Szellem), az értelmi lélektől használva. Az Én ereje, amennyiben az Én miletéselőtti identitása a Világgal jelentkezik benne ányékhéat.

Én vagyok

Az „Én vagyokot" ofan gondolkodás mondja, amelyik az én gondolatát nem ismeri még: a Világ, az emberfölötti, a gondolkatatlan.

Mt, 7,2, R,2,1; L,6,37

Ne itélj, hogy ne itéltessél; mert ha itéltél, már itéltettél.

Légy nyugodt. Minden semmiség. Én vagyok.

Ha az ember az ellenkerőjét teszi is annak, amit kellene, lehet, hogy így világosodik meg az útja.

Πατ.

ἄλλα ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ — mentsz ki minket, (mert a pronunak áldozatul esve, mi már nem tehetünk semmit).

Aktivizmus — Az aktivizmus nemtudatos elpállása: én rendben vagyok, a megismerésem tökéletes, a kulcsfogon kell változtatnom.

Van — A közönséges „lét", „van", az amit a közönséges megismerés „megismer" ill. éppen nem képes áthatni, átvilágítani. Az igazi van a megismerésben csökken le képpé, árnyékká — hogy megismerés legyen valaki számára. Egyébként ez a van egyben megismerés is, eredetileg alany nélkül, és végül áthatnósylan, jelenlétben van és megismerés legyen egyszerre, mint a művészetben.
Erőből hatásból lesz megismerés. A megismerést (a közönséges-et) hatásnak képzeljük.

Emlékezés — Amire emlékezem, azzal nem vagyok azonos: Emlékezés → tartalom. Minél jobban „emlékezem" a fogalomra, annál kevésbbé, annál kevésbbé metamorfózálható.

Öntudat — „... az ember öntudata abból ered, hogy a lélek nem ismeri fel magát többé a másikban". Graal 38.

J. 1. — ἴδια — οἱ ἴδιοι — azért individuumok, mert a Logos sajátjai

---

Szabadság — Sem az őrült nem tudja, hogy őrült, sem a manipulált nem tudja, hogy nem szabad. Mi azonban tudjuk, hogy nem vagyunk szabadok.

Bűnbeesés — A bűnbeesés a képzetalkotás bűnbeesése: hogy azonosul az érzeti megjelenéssel, nem ismeri fel a másikban önmagát a lélek, hanem az elválasztó elemet látja a másikban. A képzetalkotás az érzeti zilálytán igazodik, amely ig születik. A test

55) az elspeleme a képzetalkotásnak. Ekkor fűződik a vágy. Ezért a tiszta gondolkodás a vizsgálódás első lépése. A „tiszta" képzetalkotás: imagináció. A test „tiszta dőlt" nevezet a fizikálban is, a tárgy = test

Vágy „A lélek kötődése nellemi erőkkel a jelenségvilághoz, vagyis egy képzetalkotáshoz, amely nem érleli többé a nellemet, a vágy." Gracel 39.

Ἀλήθεια Az Ἀλήθεια = a felejtésen átment igazság. Elventésen, elrejtettségen át.

Terminettudomány A term. tud. lan meg kell különböztetni az erőt (Sit-szellem) és irányát

Egy-alvás Az egy-tudat minden alváslan elvész.

Emlékezés Az emlékezés a gondolkodás kezdetéig terjed vissza felé.

Megismerés és moralitás. A megismerés és a moralitás mindig is összekapcsoltak: jelenleg negatív módon. — A mai kiszítés: a megismerés sendben van — semmi köze sincs a moralitáshoz (szembetűnő, hogy teljesen impotens a moralitásszal nemben, vizsgált). Valamikor nem is volt köze hozzá, nem volt alany, aki megismerjen vagy morális vagy amorális legyen. Alany nélkül nincs moralitás — felelősség. Az alany létrejövése azonos az amoralitás (moralitás) principiumának létrejöttével. Ezért az egész kultúra, tudomány stb. amorális: az egy-tudatot, a másszajon, a tükrözött gondolkodáson épül.

Tárgyak és egy

A tárgyakat én választottam le magamról; ami mellőtt inkább ki volt öntve a világban, az a testtel azonosult (állítsk elsevenése a bünbeesés előtt); ~~az~~ ekkor képest más a világ, primér módon.

Terméneti és morálitás

A terméneti világot morálitáskozomlásnak látjuk – csak az emberre vonatkozik a morálitás. Mert a terméneti világ egy aváltal jött létre, hogy az ember a jó és rossz tudója lett.

Koncentráció és ösbűn

„Amidőn a gondolkodásban akarat áramlik, a koncentráció eredményeként, az akarat ereje megadja a képességet a gondolkodásnak, hogy eloldódjék az egyi organizmustól és szijt eredeti áramlása szerint éljen." Graal 55

Gondolkodási érzéknem

A gondolkodás erőiből egy ben érzéknem, hogy azokat koncentráljuk (elvonjuk nétnörtságukból, a testtel szló azonosultságból, mechanizmusból, után-gondolkodásból, intermittálásból) egy tárgyra, egy ideára; szemlélő gondolkodásai alakítjuk (a témi tapasztalás ben, „es denkt in mir") – a szemlélés belülről történik; a gondolkodás ~~[illegible]~~ alkotja tárgyát; ugyanígy a tárgy elmarad, csak az erők ösmeronása marad: az érzéknem. Az érzéknemet az alkotja, mint érzékel.

Lelkiállapot

A lelkiállapotokban az az erő bogolódik, köt a külső élményekhez, amely nincs kielégítve a szijt területén: a gyakorlásban. Ez ma csaknem mindenki számára szükséges lenne, hogy normális maradjon.

Azonosulás

„Az Én nincs tudatában identifikáló ereje emberfölötti hatalmának, amely homíforan a lítnatok sibája felé forduk". Graal 62

57) Vágy — Minden vágy a fény vimantasítása (Gyul 68)

Bentős-abrihoht jondolkodás — A megismerési úton az egy-lélek az akadály; meg kell semmisülnie, hogy az odaadás – azonosulás képessége, az Én emenciális természete érvényesülhessen. A jondolkodás abrihohtszájílan, tintszájílan a lélek teljes ~~odaadási~~ elhagyása, eloldása belülként valósul meg Gyul 68.

Torzult érzéknemek — A jondolkodás torzulása: tükröröttség, magam va jondolás. Inspiráció.
Az érzelemé: az érzéknem önmagát érzi. Inspiráció.
Az akarté: a képeket akarja a <u>másságban</u>. Intuíció

Tintr énlelés, Tér — A tiszta énlelésben a felület megszűnik határ lenni: az ember a felületen átlátva a megértés terébe lép, ahonnan eddig ki volt zárva. A <u>tér</u> a kizáródás maga.

Szt. Szellem — A jondolkodás eloldódásakor, mikor az emberé lesz, a cogits mögött megjelenik az ene való válítás képessége: a Szt. Szellem képessége. A jondolkodás az emberé lesz, torzult formájában, mert vátámankodik; de ugyanakkor apriorikus tiszta formában is megjelenik, amely csak a tükröröttt mivoltában „támaszkodó" jellegű. De független a „lélek"től, ezért lehetőség a támankodás, a lelki jelleg felismerésére és feljöggölítésére. Az Ἀλήθεια nellemre, azon a ponton jelenik meg az emberben, ahol érintetlen a bűnbeséstől, ahol a kísértők semmit sem tehetnek. Ez az erő az Androgin lény megtakarított ereje, ill. amely erők benne hatottak, kozmikus erők (Szt. Szellem – Holdsejens). Ez az erő teszi lehetővé az ember öntagadását, azonosulását az isszújisággal, a jelenségvilággal. A hazugság ellentétben a nellem.

Anyag, test — Az ember az anyagot a test segítségével érleli. Amint a megismerés a testtől független lesz, megmúnik számára az anyagi jellege. Az ember ma a testével sem azonos (nehez annak vallja magát, ez is tapadása az azonosságnak lépcsőben), mégis a tudatát, az tudatát a testen át meríti. Valamikor „azonos" volt a testtel, átélte, tudta, de a tudatát nem ezen át merítette — ezért tudhatta (hinduk).

Odaadás — A vágy ellentéte az odaadás.

Célek belül — Az abszolút gondolkodáslan a célek meghal és ennel elemgedi a fégt, amelyet tovrított, tükrözött, felhasznált. Ezért az a fény feltámadhat.

Határ — A határ teljesen zárt, már nem jön semmi át sajta. A zárt határt a határon-belüli megsemmisítésével lehet ki kiszöbölni.

Test. — A test csak a test számára test, nem a szellem számára. A testből eredő öntudat tapasztalja a testeket, mert függ a testtől.

Aktivitás és pannivitás. — A fiiikai-érzeti értelésben az ember megtanulja a különállást és érzékszerveinek passzív, gondolkodásának aktív használását. Pannív az értelésben, mert abban a főszerep az Éné; aktív a gondolkodáslan, mert ott a főszerep az egoé.

A tárgytalanítás folgamán az érzékszerveken megtanult képességeket, erőket (a gondolkodáslan is) az önállósult, különálló Alanyiság (önmagáról tudó Világ) a Világ rendelkezésére bocsájtja: aktívan, de ez az aktivitás nem az érzékszervek és a gondolkodás használatától függő egy aktivitása, hanem az igazi Éné.

Az eredeti egységet most charatlagosan lehet hefseállítani; míg eredetileg adott volt — értelő nélkül.

59) Kutonállás — A testi kutonállásom ~~[illegible]~~ a nellem a nellemi kutonállást tanulja meg, hogy nellemi megismeréshez jusson: az oka-sáshoz, hogy ne oldódjék fel a szöveg ben.

7.1 — λάμβαν = befogad; amit befogadnak, az nem a „saját házála" jön. σάρξ ἐγένετο = Ő mega lett testté és ἐσκήνωσεν = sátrat ütött (saját házat alkotott).

Tükröztség kitán — Az intuíció forrásának pontja, amelye nézve mégen alszunk, egyben az egy, a vagy, a lítnatvilág oldódásának pontja is. Ezért a tükröztött gondolkodás határának ítlépése nem intellektuális föladat, hanem az egész emberé.

Föld – tudatfok — A Földinkarnáció: tudatfok. A Föld, ahogy mi megismerjük, ez a Földinkarnáció. A megismerésünk és a Föld egyazon dolog. Egyjel, az Én és antiltest számára, a Föld is kozmosz.

Akás. — Akáskor az Én azonosultsága a fiz. testtel megszűnik. Az egy „alszik" — nincs. Az Én eredeti formációjíla teljes tudat nélkül, mert ehhez szüksége van a fiz. testre.

O — Tulajdonságok szubutancia (hordozó) nélkül. Mysterien I.

Πατ. — ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς (többes!) — ὡς ἐν τῷ οὐρανῷ

e kettő között „égi" tartomás = tudatfölötti, manas, buddhi-stum, szemléltelen megfogalmazás, (nemtelbeszék, jöjjönel, legyen meg) a tárgy az Atyáé (nemed, ormigod, akaratod).

καὶ ἐπὶ τῆς γῆς — tudat szibiz, itt az Atyai akarat közbelépését kérjük és a tárgy ~~[illegible]~~ a mi dolgunk, vagy mi nyugunk (a két utolsó kérésben).

Bűnbeesés — A bűnbeesés tudati jellegű, a Billálan is.

πατ. — Az Egyben és a földön egyszerre történik a rektifikálás.

J. 1. — τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὰ ὄνομα αὐτοῦ — nemben az ἐσκηνώσεν ἐν ἡμῖν – nel. (τέκνα θεοῦ).

Gondolkozza tanulsz gondolkozni?

J. 1. — Lakást vert bennük és erért látjuk fejességét. Látjuk: az első neméfes jellegű, nem Rá vonatkozó ige.

Gondolkoztlan — Nincs semmi, ami gondolkoztlan lenne. Nincs ofan érzéknew, amelynek nincs mit érzékelnie.

Bűn — A nehmális tapasztalás tökéletesen értelmetlen: az embert előntő érzetek – érzületek, ömefüggés nélkül azzal, ami közben történik: ez a bűn. Analóg azzal, hogy az előt „látjuk", anélkül, hogy érzet lenne: az ember kármása ez képzet, érzeti tapasztalás nélkül, volna az értelésben jelen van.

Test — Ahol nem érzéknew a test, ott érzi magát az ember.

J1 — μαρτύρηση – emlékeztessen; az alétheiról nemben.
εἰς τὰ ἴδια – οἱ ἴδιοι — mert a sajátjai, azért lettek individuumok.
ὁ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον – az el nem vevő, érintetlen igaz fég az emberben.

61)

Vágy és tiszta gondolkodás (3.144)

A vágy köre kiterjed minden tudati mozdulásra. Egyetlen erőt lehet szembeállítani vele, amely ismeri saját forrását a vágyon kívül, amely a lelket az érzeti-testi határok köré zárja. Az abstrakt gondolkodás, a tiszta logikus gondolat az egyetlen aktivitás, amely noha a lélek vágyszerű mozgásából ered (lefetteníti a közvetlen megismerést), elidegenedik a lélektől, élettelen tükrözöttség (csz: vágymentes, logikai vagy matematikai elem. El van vágva a lélektől) (ezért lehet embertelen automatizmus), de ezért az Én lehetőleje, hogy a lélekben kívül, a vágy hatáskörén kívül működjék. Rendesen nincs kapcsolat az Én és az abstrakt gondolkodás között: az utóbbi, nem ismerve saját erejét, automatizmus nemint jár el, megkonstruálva saját én-képzetét, lélekképzetét, tudományrendszerét, multivaját. Az igazi Én ismeretlen előtte.
Ezzel az élettelen gondolkodással az Én akaratlagosan relációba léphet: akkor az feltámad, mint a lélek életének eleme. Valójában ennek a gondolkodásnak végső értelme,

hogy meghalgon egy lehetséges feltámadás kedvezőt: akarni kell a kimerülésig, úgyhogy ugyanabban az irányban az ember találkozzék az akarással, amely akarta, egy új akarással, előfeltételek nélkül, lelki kötelékektől mentes akarással. Ennek a hiszt gondolkodásnak a segítségével az Én akarhatja magát, egy tiszta (lélektől) mozgással.

Mintériumárulás — A Természettudományos mintériumárulás ebben állt: sejtebben nem ismerte az ember a tiszta ásványiságot, mert gondolkodásában az eleven idealemet élte át, amely az élet alapja. A mozgásokoppott hulott test fogalma ezért nem merült fel. A tárgyfogalom azt jelenti, hogy én alapja vagyok, tehetek a tárgyal, amit akarok. Ez volt a titok sejtebben. Az ásványban a hulottás hefett a mérhetőt látni: a manipulálhatót – ez volt az új és ennek vonáfeit sejtettek. Az az ásványi természetről kiderül, hogy hulott, elhagyott, az ember rendelkezésére áll, hol fog ez végződni? Sejtés maradt arról, hogy ez nincs így:, hogy az ásvány eleven-

II 95 — sége, lelkisége, nellemisége valahol van, de az ember érlelése nem ért fel – tehát vimaélés az ásványiságyal így nemberállni. Még irásjelnek látták; de látták a lehetőségét annak, hogy ezt okszás nélkül ember gondolta célokra felhasználják.

Jung — A lélektan egy ismeretlen eredetű képet amoviciós hidakon keresztül magyarázza, belevonva a mitológia, utlás képeit is, a közönséges tudattal nézve. Ezzel a „tudatiktit" beillenti a tudatosba, vagyis a pszichológia síkjára vonja a mitológiát is, miközben a közönséges tudat jöjjét fokozza.

Mintériumárulás — Az ásvány titka, hogy nincs önmagában: az élettől való megfontottság. Az emberi gondolkodás, megismerés van ásványi fokon. Az életet nem érzeljük, de a mozgás utánzatát létre tudjuk hozni. A mozgás az intuíció mozgása. Külső úton a hulott gondolkodással utánozzuk az intuíció mozgását; annak segítségével, ami nem mozog „saját" erőből.

63) Külső vít — A gondolkodáslan az életerő befelé fordult és ez a „belső"-ként használt erő megteremti a nem-élő külső világ képét és a hibáttat a mozgás (amelet nem ismer) utánzására használja.

—

Van — A van: mozgás. Herakleitos

—

Entrópia — Az eloldott teljes nétnózódása, formanélkülivé — entrópia.

—

Fényseberség — Fényseberség — a belassult gondolat seberséje; ébrelés seberséje.

—

Mozgás — A mozgás nem-tapantalása — az élet nem-tapantalása — a kontinuitás nem-tapantalása — az intermittélő tudat.

—

Egy testhez kötöttsége — Nem vagyunk ott, annál, amit látunk, vagy hallunk, nem vagyunk ott, annál, amit gondolunk: mert mi a testhez kötött egy vagyunk, nem az Én, amely mindenütt jelen van.

—

Konkrétság — Segreti p. 26. „A reálisnak tartott entitások konkrétsága tér-erejük, amelet csupán a gondolkodás képes áthatni, mozgásának formájaként megvalósítva ezt az erőt."

—

Szimultán, tértelen: jelen. — A megértés időtlen, szimultán; ahogy a látás tértelen; mindkettő szintézis, eredeti képesség.

—

Tér és idő — Az oncillíció következménye az idő; a testhez kötöttsége a tér.

—

Látás — Az ásványt mindig „látom"; igazi látásom az identitás vele, ezt nem szakítja meg semmi. Az igazi látás megvalósul, ha odanézek; akkor is oncillálva, pontszerűen. A növényben működik az, amiben az identitás létezik.

A Gondolhatatlan — Ami gondolható, nem „tartalmazhatja", nem foglalhatja mozgás a gondolkodást: amely nem térbeli, nem időbeli. A gondolt a gondolatlanból származik: a gondolhatatlanból. Gondolkodással nem lehet közelítem, csak társlodni. Ebbe a nemtéfbe nem lehet belépni, csak kilépni belőle. Csak a nem-gondolkodás ulósítja meg a jelenlétet benne.

Nőség — A nőség gondolhatatlan, érlelhetetlen.

J. 1. — ἐρχόμενος — nem: jövendő, vagy eljött, hanem: jövésben levő.

Mérés — A mérés nem ad fogalmat, fogalom szerint mérek. Ezért, ha új fogalomalkotásról lemondok, amikor egy létufokból a másikba lépek, mindig elegyetlen tévedek. Pl. atomenergia.

Külső mozgás — A mozgás fogalma a közönséges tudat legnélkülözhetetlen fogalma: az ember megalkothatja, mert kívül van a mozgáson: a gondolkodás mozgásán is.

Gondolkodás — Segreti p. 89. „Föl tud támadni a tér élete, az idő jelenje: ha föltámad a gondolkodás. Ha a gondolkodás felismeri, hogy kezdetlegesen hefseállítja a tér és idő szövedékét, abban, hogy ő maga mint az érzeti sokféleség közvetlen selációjaként jelenik meg."

Alvás — A tudat nem-tudatosan merül föl az alvás után. Ez mutatja, hogy nem eredeti képesség, hanem a tudat fölötti van mögötte. De ezért vélhető termézeti produktumnak.

J. 1. — θεός ἦν ὁ λόγος — ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. θεός = aki a tudat fölött ἐν τοῖς οὐρανοῖς lehik. τέκνα θεοῦ — innen. A logos — Isten volt — emberlett. Ember, aki testben van.

65) J. 1 τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν — az outtlan fény, amely a sötétet is értelmetlenné teszi.

Koncentráció — A koncentrációban a tárgy vimatei a gondolkodásba, amelből született.

Mozgás — Az érzeti világban nincs mozgás, csak mozgatottság. Ez a mozgatottság világa. A mozgás érzetfölött.

Intuíció – meditáció — Minden intuíció mindig önmagát érti meg, önmaga; a külső jelenségen aztán felismeri önmagát. A „mozgás" az intuíció mozgása, amely és ahogy felismeri magát; az „asztal" az intuíció, hogy „asztal" — ennek az asztal-intuíciónak a felismerése.

A meditációban mindig a mozgás megtörítása és leképezése történik — vimafelé. Közönségesen az intuíciót kifelé vimük: felismerjük a külvilágban. A meditációban egy („külső") témából (idea, képzet) indulunk ki és befelé vimük, míg a mozgás, amellyel gondoljuk, amellyel gondoltatik, azonos lesz teljesen a témával és az azonosságot is tapasztaljuk.

Az eleven gondolkodás világa — Az ember az eleven gondolkodás világában abban is megtalálja magát, ami nem benne van, ahogy megszokta az érzeti világban ennek a „belül"-nek a nembenállását a kívüllel. Innen jöhet rá, hogy ez a „kívül" mindig belül jelenik meg: mult alakban; míg az elevenségben nincs kívül és belül. Ekkor individuumnak kell lenni az elevenségben.

Közönségesen a lélek mindig tud arról, hogy ő gondol: nem azonos a gondolttal.

Akarat, mozgás — Az érzetfölötti erő, amely a mozgást létrehozza, az akarat. Az akarat nem az emberé: nem tudatos az akarásban.

„Közvetlenül csak a gondolkodásban képes akarni, vagyis abban tud mozogni: a képalkotás már ennek az akarásnak a mozgása a gondolkodásban." Egyeti 14.

Kép, forma — Az ember kétdimenziós képeket lát, amelyeket háromdimenziós formákká gondol. Már a képek látása is gondolkodás (intuíció), abból van, amiből a gondolkodás. Két- vagy háromdimenziós forma ott ~~keletkezik~~ jelenthezik, ahol az anyag határa van, ahol nincs anyag. A forma nem az anyag a szó behatolásban keletkezik: a kép testetlen, az anyag csak láthatóvá teszi — ahol nincs forma, ott van anyag.

Anyag — Az anyag kvalitása nem érzelet, hanem következtetés: éppúgy nem érzelem, ahogy az életet sem. És nincsen kvalitásmentes anyag: az abstrakció, ahogy „az ember" abstrakció. Pedig látnom kellene a kvalitást, ahogyan az életet: mert ott van. Csak elvejtőzik, mint a kvalitás: a megjelenés, a mérés mögé. Az ásványiság őrzi a kvalitást: hogy nem látjuk, er az ásványiság.

Tárgy — A tárgy már úgy jön létre, hogy a képkarakterét elfelejtem, hogy én hoztam létre.

Anyag fogalma — Az anyag fogalma nem univerzális.

Mozgás — A mozgásról csak azután tudunk, hogy már mozgott.

Itt – ott — Az itt, ahol a testem van; az ott: ahol vagyok; nem vagyok azonos a testtel — különben nem lenne fogalmam az ott-ról — és ennel az itt-ről sem.

67.) Tudatelőtti — A tudatelőtti: a fogalom képrése; a tudat felmerülése az ahástól; az Én egyik kimondása olyan gondolkodástól, amely az én gondolatát nem ismeri még.

Mozgás, idő — Mozgást csak azért „észlelünk", mert emlékezünk. Az idő múlását csak azért „észleljük", mert emlékezünk: részünk van az időtlenségből.

Identitás fokozatai — Az identitás hefreállításának fokozatai: mimika (gondolkodás, inspiráció) gesztusok (inspiráció), (beréd) i fiziognómia (intuíció, felejtenesedés).

A RC. út — A RC út speciálisan kép-meditációból indul ki, az ítélés sektifikációjából (okasás a LM-ban), az akarítól a megismerő akarat felé. De ekkor át kell futnia az előző lépcsőket; a gondolkodást, mert csak ebből indulhat ki (eleven gondolkodásig); az érzelem sektifikációját (devóció, nem érzett érzelem); az ítélés és akarás sektifikációját (tiszta ítélés). Ennek felelnek meg az „ismeretelméleti" művek (Ph. d. Fr.) – kalkanszis; a Vicerhyt man (megvilágosodás).

Egyidejűség — A szintétikus gondolkodásban (amely a szintézisnek, a mindig meglévőnek a meglítása) és az észlelésben — általában a tudati oszcilláció alsó pólusán – rendelkezünk az egyidejűség képességével. Az ébrenlétben, a testben ventjük el.

Áldozat — Az élet kiúttalan hefretéből mindig az áldozat mozdít ki.

Igazi tér — Az igazi tér az (elventett) egyidejűség.

Mozgás — Az igazi mozgás nem az időben történik. Az időbeli mozgás az elventett pillanatok emléke – emlékezése.

Idő, tér

Csak az ember számára van idő, mert emlékszik.

Csak az ember számára van tér, mert nem emlékszik.

Látás és idő

Mivel a világ a világ látása és a látás diskontinuus, ezért a világ fogamatai időben játszódnak. A megjelenés a leple a multnak és jövőnek, amelyek egyszerűve jelen vannak: a realitása annak, ami megjelenik, amit az ember bont ki csupán a realitás lepléből: egyelőre absztrakt módon: fogalomként.

Koncentráció.

A koncentrációban az ember figyelme elfordul a testtől. Minden szokszlatban.

Herakleitos: lélek és logos

ᾧ μάλιστα διηνεκῶς ὁμιλοῦσι λόγῳ (τῷ τὰ ὅλα διοικοῦντι), τούτῳ διαφέρονται, καὶ οἷς καθ' ἡμέραν ἐγκυροῦσι, ταῦτα αὐτοῖς ξένα φαίνεται. — ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο, πάσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν· οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει. — ψυχῆς ἐστι λόγος ἑαυτοὺ αὔξων.

RC

Ahogy a növény a földből, úgy nő a magyarsabb növény az egyitás hulilából: és csak az (a kerent) lehet a földje. Ez a meditációban megvalósul, annal a szülődésmentességgel együtt, amely a növényt jellemzi. Önleképezés — a kép megvalósítása = a megvalósító lesz a kép = a kép megvalósul.

Mérés

A mérés a naiv realizmus termike: csak mér, és ez nem változtat a mérendőn; ill. tudni lehet, miképpen változtat.

Megjelenés

Amikor azt látom: antal; nem vennem észre, hogy antalt gondolok — azt hiszem, amit látok, a megjelenés, maga az antal. Hiszett ez a megjelenése az antalnak, amit gondolok, ami több, mint a megjelenése: amit félismerek a megjelenésben, mint szikában; A gondolatot azonosítom a megjelenésel.

69) Idea, forma

Egy idea vagy egy látható forma (pl. ráza) képe, leképezése a gondolkodás mozgásának, a mozgás formája, amely, ipel a gondolkodás eljutott az ideáig, a formáig, a gondolatig: amit a közönséges tudat fölfog. De nem veszi észre ebben, ezekben a gondolkodás mozgásizonalát.

Mérés

Méréskor a gondoltat még egyszer gondolom ugyanolyan halott gondolattal: nem elevenítem a gondoltat, nem emelem fel a kötöt a szenébe, nem hatolok el eredetéig, hanem leesettségének szintjén, további abstraktizával vinem a teljesen abstrakt, a számszerű felé: a kerlitésmentesítés útján.

Gondolkodás halála

A gondolkodás életének elventése nem azt jelenti, hogy a gondolkodás nem él, hanem, hogy a tudat nem ven részt, nem értesül erről az életről.

Mérés

Az okosás mozdulata, hogy a halottat fölemelem, a jelet felismerem jelnek és ezzel felemelem abba az ömefüggésbe, amiből kiesett, amikor jel lett; a mérésben mindig komolyan, dolognak venem a jelet, az ömefüggést azon a minten keresem, amely a leesettségé. Rögzítem a leesettség szintjét. Ezért a szerlitéskor csak úgy juthatok, ha eltekintek a mérhetőségtől: okosok — nem érdekel a betű mérete, súlya.

3. dimenzió.

A harmadik dimenzió: a jeleket okosás hefett a harmadik dimenziólan kötjük öme, amelyet sosem látunk. Ez a dimenzió, a vastagsége, pótolja az igazi ömefüggésekét. A forma dimenziója, amely mindig (felnem ismert) idea.

Belső énlelés

Valójában minden észlelés belső énlelés. Az énlelt áthatása mindig intuíció, sőt az énlelt észlelése is – megmagyarázhatatlan csoda –, annál jobb az áthatás, minél jobb az intuíció mozgásának követése befelé.

Sík, vonal

Sem a vonal, sem a sík (a felület) nem „fizikai": a háromdimenziós testet határolják, abból „abstrahálva" jelennek meg. Nem tudunk elképzelni síkot, vagy vonalat. Ezek nem fizikai dimenziók.

3. dimenzió

A harmadik dimenzió csáthaképpen (eredetileg) a látás, válítás, megértés dimenziója: az, amiben a megértés, megismerés történik. Mivel ebben sosem vagyok ébren, ezért vetül ki „vastagságba", amelyet „így" látok, a kép mögött. Csak így látok, így gondolkodom – valójában ez a látás, gondolkodás dimenziója: az értés tere. Mert tükröződik, a kép mögé látom, holott a kép „előtt" van: a kép megjelenésének, képzésének dimenziója.

Az intuíció dimenziója a tükröződésben megjelenik, mint a mélség vagy vastagság dimenziója és ezt a mentális, a közönséges komolyan veni (eredetét nem ismerve fel); méri.

Mérés

A mérés mindig háromdimenziós, a térképzet (abstrakt) konstantozik. Aki még kétdimenziósan lát, nem mér.

Ahrimán

A Föld: pillanatnyilag: ahogy látjuk, ahogy látunk: az ásványiság szerint való látás, amely egyedül az ásványiságra indokolt, relatív módon. A tükröződés „komolyanvevése", eredetének fel-nem-ismerése: ez az ahrimáni látás, amely a tükörképi világnak önállóságot ad.

71.) Agy és gondolkodás

Az agy az eleven gondolkodásból esett ki, amelyben az élő testben (növekedés) van. A tükrözött gondolkodás az erőnek, amely az agyat mozgatja, első tudatos megjelenése. Minden agy halott, holttest, nem eredeti

---

Szőnyeg

Lehet, hogy a szőnyeg mintája az igazi sors: mi az ömcevima fonákját látjuk.

Istenbizogíték

Az ontológiai istenbizogítás hefes: ha isten ideája valóban meg van, az isten létét bizogítja. A laj, hogy amikor a bizogítékot keresik, akkor az idea már csak nomen.

Két nellemi dimenzió

Segreti 81. „A fizikai dimenzió, amiből a tárgyaknak és a testi lényeknek térfogatuk van és ezért elhelyezhednek a térben, a mérség tagadásaként születik, vagyis a reláció elvesztésélől, a másik két ~~reláció~~ dimenzióval, az éteri és szellemi dimenzióval; ezek meg maradnak a fizikai világ sejtett struktúrájaként, az ember csak abstrakt módon sagadja meg őket, mindig ~~vizsgálva~~ sedukálva őket a fizikai dimenzióra, amennyiben mérhetőek számára. De nem érteli őket.

Dimenziók

A sejtés egy képzelet erősebb a megfigyelésnél. A világot valójában két dimenziólan látjuk; a harmadikat képzeljük, nem látjuk: ez a látás érre-nem-vett, tagadott dimenziója. Mégis az két „látott" dimenziót is a harmadik mintájára látjuk, azerint képzeljük, abból veretjük le és azerint mérjük.

Mérés

A mérés nem ad fogalmat, fogalom nerint mérek.

Meditáció

Az látok egy virágot, nézem intenzíven, – a virág vagyok;

ha az akarok lenni, magam vagyok, akarok.

3. dimenzió — A 3. dimenzió tükrözöt: ami a kép előtt van, mögéje látom.

Gyakorlás, akarat, képzet — Gyakorlásnál az akaratunkkal fanuljuk meg a testi fogalmatot malni. De az akarati mozgás tudattalan; az értelés nolyáltatja a támpontot, „hogyan" kell mozgatni pl. az ujjainkat: érezünk, egyre pontosabban, a mozgást, előre, tompán képzetünk lesz sóla.

Imaginació, kép — Minden kép: megfagyott imaginació. A gondolkodás mozgása, térbe vetülve megállítva.

J, 1. — ἔις τὰ ἴδια — l. 16,32; (L 18,28); ἴδια = ego; 19,27

Határok — A megismerés egy a lélek határai: váltaképpen minden képzetben, fogalomban megtalálhatók, ha azokat nem tartalmuk értelmében használjuk, hanem önmagukban szemléljük.

Meditíció — A meditíciólan nem segít nyugarázat, szimbolumok ismerete: ami felé igyekszünk, ugyanolyan előre-nem-tudott, megmagyarázhatatlan, előre-nem-látható, mint az intuíció. Valójában az intuíció (az igazi gondolkodás) élmége ez, vizsafelé élve.

Idő — Az ásványal kapcsolatban nincs értelme időről beszélni; csak az ásvány értelésével kapcsolatban. És a növénnyel hogyan van?

Akarat, idea — Ami a növény testének ásványiszerűt áthatja és nemeri, mozgatja, az emberben az akarat külső útján, a gondolkodástól, ideától elválasztva működik. De ezért jelenhet meg az idea mint idea, tudatosan.

73.) Öntön — Az állat bölcs öntöne az emberben tudatra (gondolkodásra) és alsó szakaszra esik szét. A tudat tükrözött, az szakat a tudaton kerentül hat, amelynek nincs sem hatalma fölötte, sem nem látja; ezért az akarat erői a lélek egyszerű fogtán állat-szerűi jellegét öltenek — az emberi öntönét.

Akarat, gondolkodás — A gondolkodás eredetileg intensen tartalmazza az akció képességét: a terentés és sombolás lehetőségét. Nincs motivum nélküli akarás.

Gondolkodás mozgásának tudatossága — „A saját mozgásának a tudatossága, amelyre nem volt szüksége a saját-transcendens identitását kifejező gondolkodásnak az tradicionális kultúrákban, és amely éppen ezért nem hordozta az autonómia problemáját, sem tudomáját, ez a tudatosság szükséges a modern gondolkodás számára, amely egy kezdeti autonomiát szlósít meg saját egyberésében a fiúkni tárgyal." Vogt 41.

Érzelem, akarat. — A ~~gond~~ gondolkodás közvetítettségében (tükrözöttségében) is képes univerzális lenni. Az érzelem és akarat közvetítettségében elventi univerzális jellegét.

Állat-ember — Az állat: érzékenység, és közvetlen reagálás erre az érzékenységre. Ilyen egy ofan automatizmus, amelynek megjelenési formáját az ember szlika kiküszöbölte, hogy eljutkasson a gondolkodó tudathoz. Ha a gondolkodás tükrözött, erőtlen, hatott marad, újra az érzékenység veni át az uralmat az emberben — de a bölcseség nélkül, amely az egyed én-telenségétől származik.

Tükrözöttség — A tükrözöttség, hogy a gondolkodás mozgatja az idegrendszert, az ásvizisztot, a mást (tőle mást), hogy éneveggel mozgát, tudatos legyen.

Kanna — A kanna az egyén életében, ami az öntön az állatcsoportokról.

Test nerepe az úton. — Mivel a lélek a testhez tapadt és a test a lélek nolyíktába állt, a megismerési úton nem lehet a testből kiindulni — ez mindig a test-lélek-egyiség kapcsolat erőrítését jelentené. Rejtben a test tisztán, lélekmentes nellemi bölcseség volt, lehetett az egyik nemben szátámaszkodni a megismerési úton. Ma a test az érzett test, mindig.

Érzékiség — Amit az ember az érzékiségben keres, nem érzeti. Az értelés nem adja a fogalmat; az érzet nem adja a tartalmat, ami a megismerő érzelemnek felel meg, sem a megismerő akaratnak.

Tiszta morgások — Tiszta gondolkodás, tiszta értelés: neplőtelen, — nem akarok tőle semmit, nem vennek le belőle semmit.

Én jelenléte — Az Én jelenléte már meg van, tudattalanul, materialisk módon és formában a tudományban. Énre kell venni, hűtönböző minten.

Dolgok — A dolgok a teamtő Ige megfagyott formái: szerint sezonanciára kérnek.

Két kunöb — Két kunöb van: az egyik a dialektikus és az eleven gondolkodás hatán, vagy a hibát kép és az eleven kép hatán; a finikai és az éteri hatása, a másik a nellemi szilág kunöbe — a lélek és a nellem hatán.

Tudat-finikai-ság — A gondolkodás független a gondolattól, értelettől, érzelemtől, tehát a finikaiságtól, amelet az ő regítséjével azonosítanak. De a tudat akkor tapadt, amit a tudatfölötti létrehozott: a tapadás a tudat, a létrehozott a tudat.

75.) Lélek — A lélek egyelőre az elválasztottság, de egyúttal az öntudat. A lélek nagy lehetősége, hogy öntudat maradjon elválasztottságát fölöldra: átlátnóság az átlátnóságban. Önálló nélkem lesz.

—

A mentális határ — A világ mint megjelenés gondolati szükélan jelenik meg: azt a gondolati szükét, növedéket kontemplációba látni ezzel jelenti a mentális határ átlépését: hogy a világ elevenségében jelenjék meg.

—

Steffen — Steffen elnökké emeléséhez megfogadta, hogy nem költ többet.

—

Elodázás — Hogyan odázhatom el, kerülgethetem a munkát? Um die Meditation sich herumdrücken?

—

Öntudat — Ha az öntudat nem tilál azt szigít fonásához, a legnagyobb eltévefedésben vezethet: más lesz a gondája.

—

7.1. — τὰς ἐγένετο — az ἐγένετο előfordul πάντα δι' αὐτοῦ, καὶ χώρις αὐτοῦ ... ἐγένετο ἄνθρωπος. A logosszusunk korábbi a legtöbb ige: ἦν; azt ἦλθεν, ἐδώκεν, ἐγένετο, ἐσκήνωσεν. ἐγένετο — teremtés, születés-jellegű teljes átváltozás.

ἐν τῷ κοσμῷ ἦν ... előrűleg ἦν ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. A világban volt, de nem mind tudat, nem tudva, a világnak nem volt fénye. Az emberben lesz világos a világ.

Éntudat — Amit közönségesen énnek nevezünk, voltaképpen nem tapantalás, nincs fenomenológiája, mint a testnek. Az egyetlen, amit mondhatunk róla, hogy „én"-t tud mondani. Ez az intuícióképesség egy gonáslól jön, amely az én-tudat előtt fekszik, ez utóbbi az intuíció után keletkezik.

—

Én hizárisa — A gondolkodás, amely arra született, hogy az ént a világ el ömlekösse, végül is hizárja az ént.

—

Megismerés — A megismerés az ős-ősjelenség, az ősjelenség, a jelenség maga.

—

Képek a világról — Az ember szilad marad az érzeti világtól, amelyet az érzékszervei-vel érzel, mert csak képeket kap róla, képes a képalkotásra. Elvenni függetlenségét, ha a képeket realitásunk veni, a képjellegüket nem veni énre.

—

Gondolt világ. — A tudat kimöbét a gondolt gondolkodás nem lépi át, mindig megmarad a gondolt síkján, gondolt spiritualitás, istenek, nemzeti világ.

—

7.1.) καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο — logos és nem φῶς; a nemely maga és nem ἐθεασάμεθα — a fény, a látás képességünkhe lett.

—

Herakleitos — A lélek határait meg nem tilálod, ha minden útját bejárod. Az nem járod be minden útját, úgy tűnhet, vannak határai.

—

Éterisége — Az éteri időfölötti: szintézise az élőlények életének a mult, jelen és jövő tekintetében. Egyszerre hat — nekünk tőrik két időbe. Az élet „tart" — kontinuum, nem kauzális módon, nem teleológikus módon.

727 Realitás — Reale = royale, rex, res — ramsch (hebr)

Fogalom — A fogalom az Én erejéből, az Énen át születik, artán a tárgyhoz tapad, azonosul vele, végül a tárgy logikai jele lesz: a tárgy elnyeri a fogalom életét

—

Alap, idea, éterisé — Ha azt mondom: az anyag az alap, a végső valóság; ezt a gondolkodás állapítja meg, belső érzéléssel. Tehát ez a belső érzelés inkább alap, mint az anyag, amely az ő megállapítása; az alap mindenképpen idea, amely a maga érzetfölötti realitásának megfelelően születik és ideaként saját éteri létére utal vissza, amely hordozója emenciális identitásának a tárgyal.

—

Πατ — ἁγιάστητο τὸ ὄνομα — név a világ, a látható világ csak a neve, betű, utolsó jel (Róm 1,19); βασίλεια, ahol elevenség van, uralkodás (szentelteszék = egészüljön ki, heil), θέλημα — az uralkodó akarat maga.
πειράσμον — a névnek megfelelő határ-kísértés, hogy csak a nevet látom egén realitásnak.

—

Igazság — Honnan tudja a mai ember, hogy valami igaz-e?

—

Ritmikus rendszer — Hogy az érzelem-élet hordozója a ritmikus rendszer, azt jelenti: ahogy a képzeti élet megismerő jellegű, valaha az érzelem-élet is az volt, inspiráció. A megfelelő testi szervek „érzékszervek" voltak, ahogyan a közönséges gondolkodás számára az idegrendszer az. Az elsötétedés folyamán lett ezekből életfunkciós szerv, megfelelően álom-tudatosságúvá metamorfozálva az érzelem-világot.

—

Lélek határai — A világ és a lélek határa voltaképpen a lélekhez tartozik. Minden mindig belül van.

Chálantsttvány tünetei. A tradíció, vallás, kultúra, civilizáció, tudomány az ember chálasztsttvájából születtek és születnek: azt őrzik.

Tükör és tudat A tükör csak a tudattal együtt tükör, amely a tükröt tudja; az üvegdarabból és a képből a tükröt olvassa. De ez nem a közönséges tudat műve, ez a tudat csak kefe a tükör megjelenésének, a fogalom intuíciója nem belőle származik.

Yoga A lélekzési gyakorlatokban a közönséges tudat elhatároz valamit, vilant valamit, megtesz valamit, változtat a testi lélekzésen és várja, hogy ez hasson a tudatra, amely a mozgást elindította, hogy megváltoztassa ezt a tudatot.

A lélek ali van vetve a test szükségességének, ennek a lélekzés szükségességének. A lélekzésre való koncentrálás, annak szaláfszása ezt a függőséget erősíti. A lélekzek el kellene érnie azt a pontot, ahol nincs alávetve a test, a lélekzés szükségességének; akkor volna képes a lélekzés érzetfölötti oldalát érzetni.

Intuíció Az intuíció önmagát érti meg, minden mást vele értünk meg; az intuíció adja a más mibenlétét — az az intuíció.

Pseudoesoterika A dialektikus folyamatban a gondolat nembehelyezhedik (tudattalanul) saját eredete erejével: az ember lemond a történésről, amelből a gondolat született. Ez nemcsak az gnoutikus racionalizmus, hanem minden pseudoesoterika a útja. (Yoga NZ 178.)

Centrum Ami az emberben centrum, ablan nem az chálantsttvány erői játszanak szerepet, hanem éppen azok az erők, amelektől chálantódik.

79) Igaság — Mi az igazság? Ezt a kérdést vagy megoldja a kérdező, vagy nem képes eldönteni, hogy a válasz igaz-e.

Kiindulás — Minden kiindulás, amely nem a gondolkodásból történik, a tudat ön-tagadása: mint a „nem más, mint..", mint a „nem vagyok" — csak még tárolatok van a tudatosságtól ezeknél.

Belső Nap. — A belső Nap: a Logos-erők az emberben, a Vimaveret-hetetlen, a Megmagyarázhatatlan — nem arcát, mert ofan sötét, hanem mert minden Vihágosság, Magyarázat, Vimaveretés forrása és principiuma: a Principium, a Kezdet. Ez a Kezdet. Ehhez a Naphoz vezet a koncentráció és meditáció.

Érzéknemek és „van". Seelenrätsel 221. — Az érzéknemeken át az Én mindig ingulósítja eredeti selícióját a vilígyal: azokon át kisebb az ellenállás. Ami a vilíg létéről, van-járól tudósít — „pros rózsa" és „pros rózsa van" közti hűtőrbség —, azok nem-felszíni érzéknemek, amelyeken át a van intuíciója érkezik.

Érzéknem légge — Az érzéknem légge, hogy sajta át a predizlektikus fogamat képes áramlani. Az ezt hagynánk, a tinta érzéleshez jutnánk.

Van — A van ítélet mindig a saját lét érzelésével kapcsolatos (Seelenrätsel 228), pl. tyrintás, egyensúf, morgás-érzék.

Idegfogamat — A valódi idegfogamat, amely mindig a képzetalkotást kiséri, nem kutatható, mert 1) csak saját fogamat lehetne; 2) mert a képzetalkotás vele jár — enkefalográf.

Akarat-énlélés

Az érzéknervekben át áramló eleven megismerés: akarat. Az emberi megismerős akart (Én) „áramlik" az érzéknervekben „hifelé", tabilkörik a Vilnyal (kozmikus, eleven gondolkodás) és asonorul arral (utánzás), hifejezésre jutottja.

Dialektikus tudat és módnerek, ennek átlépésére

Ma a belső elmozdulás lehetőséje azon múlik, hogy a módner figyelembe veni-e és átlépi-e az első határt: a dialektikus gondolkodásét. Mindenki e mögött van, innen indul ki, a közönséges gondolkodásból. A módnerek, amelyek ezt nem vennik tudomásul, nem módnerek. A Zen jól ismeri ezt a problémát, de a határ átlépését nem a mai modern ember lehetőséjei nemint parsolja. A tibbi módnerrel a Felgtés principiuma működik.

Gondolkodás önmagára ébredése

Az érzeti vilnyra irányuló gondolkodás adja az értudatot, mert az „én gondolkodom" együtt születik az érzeti vilnyal, a csak érzeti vilnyal. Hogy a gondolkodás az értudat mozgásaként adódjék (hogy a mozgás ne legyen ma is antik módon tudattalan), akkor az ennek öntudatra kell ébredni figyelemmel a gondolkodás érzeti tartalmától, és lámpifen gondolt tartalomtól; a gondolkodásnak önmagát kell ugrajadina ugyanazzal az akarással, amellyel egyébként csak egy érzeti tárgyról fölhettve tud mozdulni.

Gondolkodás szabadsága

A gondolkodás akkor lesz szabad, amikor figyelemedni tud a dolgok jelentésétől, akár nélkemi jelentésétől. Ez az első határ

§1) intellektus ellocsúgtása — A tökéletes megszabadulás az intellektustól jelenti az erő birtoklását, amelyből az intellektus, mint lecsökkentettség, ered.

Elmerülés a tárgyba — A gondolkodás el tud merülni egy tárgy gondolásába, úgy, hogy az ember „elfelejtkezik" a tárgyban. Ma ez az ember képessége, ereje, ahonnan a témából indult ki, amikor a gondolkodás nem volt az emberé.

Lét – érzetfölötti — Amiót a lét és a gondolkodás kettősségjé vált, a gondolkodás mindig formaiként, a lét, a „van" formanélküliként adódik. A formanélkülisége nem – érzeti – érzetfölötti –; minden érzeti = forma.

Meditáció. — Ami dialektikusan kifejezhető, mindig parcialitás és minden pontjában a predialektikus elemre támaszkodik. Az érzetfölötti tartalom vagy önrefügyés megjelenési formája ofan, hogy abból dialektikusan sohn nem érthető meg a tartalom. Pl. „Világosság". A dialektikus kifejezésmódban alszik az érzetfölötti tartalom. A „jelentés" megértése a predialektikus momentumtól való eltávolodás.

Az a tudat mozdulatlanul képes megállni a meditáció témája előtt, elkerülve a dialektikus mozgást, akkor a témával egy kapcsolatot teremt: imaginativ – intuitiv kapcsolatot. Ez a tudat rezonanciája a témán, nem gondolkodás: az önres (minél több) erővel történő utánzó mozgáslajövés (az érzelem stb erőivel).

Fiziki test — A fiziki test vinoga a közönséges tudathoz mindig egoistikus: lármit teszek vagy szándékosok a fiziki testtel tenni, az egoitást szolgálja. Mert mindig érzem a fiziki testet. akkor és ehizben.

Kötődés — Az szabadság lehetősége két kötődés között van: kötődés az érzetfelettiher – kötődés az érzetihez. Nem vesz érre a „tárgyban" a gondolat eredeti tejét, amely a tárgyal kontrolálom van.

Belefeledhetés — A „belefeledhetés" a tárgyba az Én mordulata, az egy feledkezik meg önmagáról. A belefeledhetés erejének tudatosságra (ami közvetlenségesen sorom szólnál meg) az erotikus elem. Valamikor ez nemtudatos azonosság volt a spirituális szilárgyal. Ez az erő tullép a szubjektivitáson.

Fogalmak — A fogalmaknak két nemzetek ill. lehetőségük van: egyszerű (dialektikusan) vonatkoznak valamiben kívüli érzetre, tárgyra; másszerű saját életük lehet a lélekben. Ez utóbbi abból áll, hogy a fogalmak vonzvezetnek eredetükhöz, abba a zónala, amely tudatfölötti. Eltekintve a jelentéstől az érzeti szilárgban, a fogalmak és képzetek még valami más léttel is bírnak. Mert eredetileg nem absztraktak, hanem képszerűek és elevenek.

Tinta — Tiszta — tárgytalan.

Érzékek, Tinta érzelés — „Annak tartalma, amit az érzékek közvetítenek, nem érzeti: kívülben az érzékek nem tudnák közvetíteni." Vogt 73.

„Amit az ember a dolgok izében, a hellemes ~~érzetekb~~ érzeletekben keres, szlójában túl van az érzékszerveken, érzetfölötti: ~~per~~ ezért helti föl a vágyat."

„Az érzelés akkusát úgy kell megszlósítani, mint egyszerű szlációt a tárgyal, hogy az elnyeletődjék az érzettől és képzettől: ezeknek ballyatnak kell. Anélkül, hogy valami is kioltódna egy meghatározott

B)

érlelet spontánságából, az ember gyakorolja, hogy tiszta megfigyelés tárgyaként vegye át: el kell érjen egy kontemplatív mozdulatlanságot, amely fölfogja az érleleti formát sitmikus éteri szövedéhét. Az ember várja, hogy az érlelés kiszilitkortalásként adódjék: tapantalhatja ezen át az érzetenkívüli tartalmat, amit rendesen elvenít, miközben az érlelési formát érzetbe és képzetbe megy át. A spontánságot akaratlagosan lehet hagyni és fokozni az objektív erejének maximumáig.

Positivismus iderlizmus.

Positivismus és iderlizmus: a tiszta érlelés és tiszta gondolkodás torzképei.

Igazi és dialektikus gondolk.

Az igazi gondolkodás a fogalomalkotás — a dialektikus „gondolkodás" a jelek kapcsolása, előre-kén szabályok nemet: a fogalom mindig új szabály — ezt mechanizmus nem tudja. A gondolkodást csak nem-dialektikus mozgás nemlélheti, lithatja és tehet sóla megállapításolat.

Ahriman

A gondolkodás és gondolat elidegenedése az Éntől ad módot az ahr. lejeknek a külső, mechanikus relációk hizárólagos hamilitása. A relációt az eleven gondolkodás hozza létre — az ahr. lejek működése az eltulajdonítás és az eredeti teremtő elevenség hizárása: csak az legyen érvényes, ami már van: a mult.

Tükör

A tükör fel- vagy megtalálásához már egy másik tükör (a test) szükséges volt előbb.

Mihály

Szt. Mihály tevékenysége abban áll, hogy az ahr. lejeket és a luc. lejeket az Églől a Földre kényszeríti. Ez azt jelenti, hogy az emberi inspiráció, intuíció forrása tiszta marad;

a hiszítők csak a már, meglétőben működhetnek.

Imagináció — Az érzékelésben meg kell lennie a fogalomnak, különben az ember nem érteli a tárgyat. Az imaginációlan nemcsak a fogalmat, hanem a „képet" is az ember „hozza létre", ahogy az érzékelésben a fogalmat: a tárgyat mindig újrateremti. Az újrateremtés erői ugyanazok, amelyek a fogalomban mozdulnak: az asonomlás erői. Csak az irány, amelyből érkeznek, más.

Szóró — Zoé — csak örök lehet.

Paradoxon — Ha az alvásból vele felébredésre gondolok, mondhatnám, „a tudatom tőlem függetlenül létezik".

Racionalitás-hulálfogamat — A racionalitás halálfogamat, élet és racionalitás (közönséges tudat) kizárják egymást: az eleven kozmikus gondolkodás (és érzékelés) csak tükröztt formában válik tudatossá; ez okozza az ember „külön" életét és külön hulálát. Ezért a tiszta érzékelés az egi típlátéh. Ez okozza az élet-hulál, élvezlét-szám, odaadás-magunkban levés ingadozását és polaritását.

Ellenteremtés — A fordított szilágkép már itt van: az élettelen magy az alapja, abból építi fel a szilágot, a tudatot is belértve. Az magy mitosza az az akr. lejek új ellenvilágának szene.

Atomfizika — Az atomfizika az anyag hulálával foglalkozik, az anyag szétposlódásával. Az atom és az elemi szerecskék ennek a fogamatnak a produktumai. Az anyag aggregációjának erőihez a közönséges tudat nem fér hozzá.

85) Ásvány megértése.

A növény nem érthető meg felépülésében a fizikai-kémia nem-
lélektmód szerint, legalább is „növényi" működésében, amely épp
ellenkező irányú, mint szerint ezek a törvények előírnák (sötétben
növekvő növény). Az emberben (és az állatban) sérben ifen
törvények érvényesülnek (oxidáció). Mégsinek az ásványnak a „meg-
értése" az érzeti-fenomenológikus (szpontlát mintjén van;
ahogy nem tudjuk, miért „ofan" egy növény, nem tudjuk,
mi vagy mifen pl. a séz? Nincs meg az intuíciókozzá,
a belső értelés (ahogy az antal fogalmánál, vagy a fizika fogal-
mánál). Ez az intuíció felelne meg a mifenségnek, a mi-
lyenség felépülésének, az aggregáló erők, mintaszt erők meg-
értésének. A kérdés egyáltalán föl sem merül.

Alumina megértése.

Az alu. lejek működésének megértése lehetetlen a
gondolt és eleven gondolkodás közötti különbség elmulasztási-
val.

Ásvány megértése

A fonti „megértési" mint a tükrözött gondolkodás mintje
Ez épp abból áll, hogy a szellítést, amely eleven értelem, nem
képes megszerdni, csak annak helyett szimbolumnak: ame-
lyet nem szimbolumnak, hanem szellítésnak néz.

Ásvány éterező

„Az éteri erő, amely a növényben, mint az aggregáció ereje
fejeződik ki, az ásványban a szimbolumnak sztikus erejeként
van jelen, maha az anyagban sejlő chaost." Yogr 138
A szimbolumnak fogalma!

Energia
III 174

Az energia az éteri erők bomlásterméke, akár az anyag: a dimi-
páció az elgyvető jellemző, nemben az erők eredeti formaal-
kotó jellegével — forma helyett „csak" energia, amely éppúgy

hűtő tőrvények nemint kerelhető, mint az ásvány – ezen a fokon van. Az akarattal összehasonlítva látszik a hűtőrbség: a mögött mindig idea-elem van. Az energia idea-fontott akarat – az irányítás kívülről jön, ha egyáltalán. Ezt fejezi ki az entrópia. Az első főtétel lényegében a világ záztrágát mondja ki, az egyi világét.

I. főtétel.

A fizikai világ keleti és nyugati vonatkozásban

A keleti metafizika és a nyugati racionális tudomány közös vonása, hogy mindkettő áthatolhatatlannak tartja, ami a fizikai-érzeti világ. Az egyik a samadhi-ba, a másik a mérés-matematizálásba menekül előle. Mindkettő dualisztikus

---

Fogalom keletkezése.

A fogalom számmartatása s dologból: a tökéletes megfordítása a logika tapasztalásának. Ezért ennek a kiadásnak a hefes látása gyógyító és a gyógyulás jele.

Öntudat és érzeti tapasztalás

Az öntudat az érzeti világ tapasztalásához, a vele való kapcsolathoz van kötve, ezért hiányzik mindkettő keleten. Ez szükséges a nellem konkrét tudatához is, vagyis a nellemi különállás (teremtő nellemmé válás) eléréséhez, amelynek első lépése az étein különállás, az eleven gondolkodás tapasztalása. Misszónál ez a fogalom tapasztalását jelenti, amely a tradíció számára egyetlen (Atman, Brahman, Nirvana, Tao) – a nem-nellem ismerete szükséges a nellem konkrét tapasztalásához.

Szt. Mihály

Az ahrimáni impulzus a már meglévő megtartása, elválasztva eredetétől és a köré a meglévő önállósított világ köré egy új, külső-ly mozgató, mechanikus összefüggés-világ, szellemiség, nem Kosmos, hanem Mechanizmus fölépítése. Szt. Mihály a mindolmma annak az erőnek, amely ezt egyedül képes legyőzni, az átmeneti elnakadott-

(P2)

ság föloldásán át. Ez az elszakadás csak az emberi nellem immanenciáján át jöhetett létre, hogy az elidegenedett felé áramolva az emberi gondolkodás autonóm legyen és autonóm minsltálan saját fonása felé forduljon; fölfedezve magában az Eredet szoláris erőit és az elszakadtszýst ömekapcsolja az Eredettel. A gondolkodás mintérium, hogy benne az eredeti szoláris erő áramlik: Szt. Miháf filadat, hogy ezt az erőt visszaverese eredetéhez. A fiziki szilág megismerése az ember szabadszýának útja, semmi más. Akkumén igyekszik ebben a provizóriumban mytartani, Lucifer visszavágítani az öntudat filadásával a régi nellemi kötöttség felé. Szt. Miháf a szabad emberre épít; az autonóm gondolkodásban, annak fonásában tilálkozik az ember a kozmikus intelligenciával. Mert Szt. Miháf ezt a fonást megszabadította a Kiszétöktől. Azok csak a dialektikus gondolkodásban és a hozzá kapcsolt tudatban át működhetnek.

Ez a Gondolkodás Útjának értelme.

Fentiektől szilágos a műveletek luciferi jellege: az öntudat lefokozásával érik el az érzelem és akarat szilágítán a kommunist. Ezért – a gondolkodás nyherülésével – hatnak katartikusan. Voltaképpen nem a jelenlétet szlósítják meg – nem tudják, hogyan csinálják. A jelenlét a gondolkodás nyúltását is föltételezi.

---

1 Érzelem, akarat

Az ember kiszakítása a kozmikus ömefüggésből a gondolkodásban át történik. Ezen keresztül hulad az érzeti szilág felé, míg az érzelem és akarat ültszatlan kötöttségben marad. Ez a lehetősége szellésnak, gyógynak, szitusnak és liturgiznak: a gondolkodás

meghemlésével vinna-kötnek. Ez addig lehetséges, amíg a racionalizmus nem lesz uralkodó — az egoitás annak mozgatója, vagy a hiszeitők; míg az ember nem szabad, mindig más mozgatja —, ettől kezdve csak olyan vinnukapcsolás marad, amely a gondolkodó tudatlan nem hat: a művénet. A vallás át tudott sugározni a gondolkodásba, míg az önálló nem lett. Az érzelem és akarat egoisztikus lesz (zwei Seelen wohnen ....), vagy és öntörvösség; alkalmazkodnak a tükrözött tudat formájához: a gondolkodás elszakítja a tudatot eredetétől és ebben a közegben a másik két erő is fordítottan jelenik meg.

Szt. Szellem. Az individualitás, emberi centrum principiuma egyúttal az eredeti kozmikus rendé is. Ez ma a gondolkodásban jelenik meg: ez a Szt. Szellem kora: a Manas individualizálva. Még a „hit" is az érzelem séji, bár individuális principiuma volt.

Koncentráció témája. A koncentráció témájának közömbösnek kell lennie. Ha „neretet" van bennem iránta — előre — kié lehet ez a neretet? Ki az alapja? A neretet nem a témát, hanem a csetekvést illeti. Ezért lényeges, hogy közömbös legyen.

Oxidáció. Az oxidációs-folyamatok az élő szervezetben: valamiben hesettséget kompenzáló, kivülről fontartó és hulálhoz verető folyamatok. A redukáló folyamatok hűlő megjelenési valamiben eredeti életfolyamatnak.

Tradicionális utak. A tradicionális módnerek ma az öntudatra építenek, annak folyamatára, anélkül, hogy az öntudat igazi formáról kapcsolatuk lenne. Akárhogy tagadja is az ember, aki sitenskoz folyamodik, a folyamodás és annak választása az öntudat erő-

89)

ivel történik, ezeket használja, amélkül, hogy eredetük felé lépne – akár a technikában. Mássoval – mivel nem hatol el az erőkön vizsgálé azok forrásáig, az erőket nem a forrás, az igazi Alany, hanem az egy-tudat használja. Az ugyi gondolkodás nem léphető túl csak a gondolkodás útján ma. Amennyiben az antik érzelem felé átléphető – kiherülhető – lenne, ez sem szolgálná az individuum fejlődését.

Materializmus A materializmus annak a spiritualizmusnak az eredménye, amely a modern tudományos tapasztalásban nem ismerte föl a St. Sellemet, mert a nellemet csak tradicionális formákban hereste és képzelte el.

Autalitás Az autalitás érez – vagy önmagát, vagy a világot. Önmagát – a testen át; megismerőleg: testetlenül, a belső üzenetet, amit az érzést felhelő dolog vagy: aminek jele, burkolata, hifejerődése – az a ulami.

Látás A látott nem lehet oka a látásnak, mert annak eredménye.

Hallucinációk. A teljes ingermentesség kísérlete vagy a LSD okozta hallucinációk eredete ez: azok az erők szólalnak meg, amelyek közönségesen a testben uló kötődést, az annal uló azonosságot szolgálják. Rendesen ezek csak az ízlelés, megismerés letompátisát szolgálják.

Médiumizmus A médiumizmus a nellemi érzeti utánzata: jelenségek, amelyek nem képesek megismerésré válni.

Morlitás A „finom" immorlitás annak következménye, hogy a közönséges morlitás nem tudatos forrásból ered. Pl. valahi nem

csal, nem lop, de igyekszik van arra, hogy nellemi tanácsadóji legyen másoknak.

Megfordulás — A megfordulás lehetőséje, hogy a terméneti-termék gondolat öntudatosszívilik, saját magyszíban ébred tudatra, nem az étenség hulott, múlt produktumaként. Minden egyéb „megfordulás" ebből a produktum-gondolatból indulva ki és imitálni a nellemit.

Leibniz — Soha sem történik semmi sossz. Ez a világ a lehetőséges világok legjobbika. Nincs semmi, amin sírámkozni kellene. Semmi, amit megbánni kellene.

Ep-gondolat — A gondolkodás, érzelem, akarás egységes ereje legyőzhetetlen, megkiszítethetetlen erő.

Okosás — Okosás képzetek nélkül.

Én-képzet — Az Én-képzet nem jöhet létre kívülről, ennek értelme az, hogy ez a képzet leggében imaginativ; az étertesten ulós tükröződésen ~~[illegible]~~ keletkezik. Nincs is tartalma abban az értelemben, hogy egyéb képzeteknek.

Racionalizmus — A racionalizmus, ha nem ébred saját elégtelenségére, menthetetlenül átcsap a legnagyobb irracionalizmusba; akár mint jellem kiedetett irracionális doktrina, akár megtartva a racionalizmus egyérét.

Emlékezés — „Aber das woran Sie sich erinnern, schreiben Sie in den Weltenäther ein, und der Weltenäther ruft es in Ihnen, wenn Sie sich erinnern sollen, wiederum als einen Siegelabdruck hervor." Die Sendung Michaels VIII. S. 126

91) Testre való hatás

„Minden akció, amelyet a testiségre támaszkodó tudat eszközöl a testre, elpusztítja azt, mert a nellem akciójának egy ellenvelgedésélől ered." Luce 106.

Akasha

Az akasha krónika = a világ valósága. Minden, ami történik, van; a történés az, ami van. A történés „eredménye" – nincs. A nincs. Nincs-történés.

Minden megállás, a mozgás megszűnése (metamorfózis nélkül) a nem-van-világba való hullás, amelyet ma létnek nevez az ember. Ilyen megállás csakhogy nincs is.

Unalom

Minden unalom attól van, hogy nem csinálok semmit. A koncentráció ahtt is ettől van.

Gondolkodás

A gondolkodás ereje, mozgatója maga a nellem. A forma, amiben megjelenik, mindig egoisztikus.

Kisértők

A kisértők a tükörre hatnak – ezért a tükröztött tudat, egy-tudat (a Föld, ahorá a kisértők levettettek), ember-ahtti fok. A Mihif-impulzus a tükröztöttségből az erőkhöz való felemelkedés.

Szt Szellem

A keresztény gelv-(nép-) fölötti: a fogalmi érzéknek az általános emberit érzékeli. A Szt-Szellem gelv-fölötti gelven nálul meg

---

Közös meditáció

A közös meditáció az a praxis, az igazi praxis, amelyben az ember kilép megízélől, még of fennkött megízélől és felelősséget vállal az elölegezett bizalom alapján a másikért – aki ő. Az elölegezett bizalom megcsalhatatlan.

A nellem.

Az ember nem kell megteremtse a nellemet, csupán legyőzni kell azt, ami megakadályozza, hogy megtelyék vele: mert az az

a realitás, ami ő maga, gyökerében. Luce 131.

Mindenki képes

A mindenki által kultivált tennén ettudományos gondolkodás, az „objektív" nemberálló szilág érzülete azt jelenti, hogy a lélek Principiumra (principium, mint kezdet, principium, mint Fő) az ~~az~~ emberé. Tehát mindenki képes rá.

Alvás

Az alvó ember nem tud a Földről.

A kerenteródés > és a párhuzamosság =

Eltekintés

A nyugsabb érzéknevel, vagy általában az érzéknevek nemzőhodési elve az eltekintés; mint az olvasáslan: a betűk alakjától, a betűktől, a szavaktól stb. Eltekintés a fizikai megjelenéstől: a nellemi tapantlás elve. Az eltekintés a fizikai elfordítása, a fizikai nyer vagy alacsonyabb olvasás vizuantasítása. Ez az eltekintés egyben elve a meditiziónak is, a szimbolumok „olvasásának". Ez a Lemondás elve.

APP III.

A nyelvérzéken túl, a felhangok félreállításával az értelem (képzet, fogalom) érzékeléséhez jutunk, gelv fölötti, általános emberi: Logos-nyéra. Ehhez kell a hullás-, gelv-érzék túllépése, a népi, fogi és egy-szijítsígosté. Lemondás-hullás

Lucifer és Chr. intelligenciája

A luciferi intellektus általános és kötelező érvényű. A Chr. impulzus egyéni általános – a legegyénibb útan érhető el (az egoitás félreállításával) és egyason elemhez veret. A luciferi intellektus tükrözött, mert egoistikus, az egy-érzésen alapszik. A Chr. impulzus azon, ami a tükrözött intelligencia gyorsa: az eleven gondolkodáson, a nabadságon, a nemtetten.

93) Egy-gondolat — Az egy kioltása és a jelenlét, a gondolkodás tapantalása egyazon dolog: az egy-gondolat.

~~Az egy kioltása~~

Nappal — A nappal – fej – isten-elhagyott.

Nyelvtan — A világ nézése – kétértelmű nyelvtani formula.
Ige + birtokos — ige + tárgy = az alany és a tárgy folcserélhetősége. A világ nézése erőziti az ember nézését.
Arc — az érzéknemek hefe; arc — a megjelet-kozás hefe.

Minteriumámlás — A tenmérettudományos minteriumámláshoz honátartozik a lehetetlensége a lemondásnak az „eredményekről". A minteriumámlást nem veszünk érre, mert mindenszpossá vált.

Fény halála — A fény halála, ha nem zilígít, nem zilígosít, csak van, azaz nincs, mint fény – nem mond semmit – van ifen valami, ami nem mondja meg, hogy micsoda? Szöttöst fény – anyag. Az anyagnak csak ideája van, emberalkotta nem – univerzália – nem vezethetők le belőle az anyagok fajtái, csak ámefogbló – és ez az idea csáltaképpen anti-idea, ellentéte az ideának, mert éppen semmit sem mond.

A lélek-folyamat érzéléskor — Minden látás, érzékelés, tevékenység közben a lélekben egy objektív folyamat megy végbe; a lélek lesz vizig, antal, ég – nem tud erről. Épp, hogy nem tud sóla, adja a folyamat objektivitását, realitását, erejét. A fény nyakal a dolgokban – a lélekben felgyúl a fény ideája, képe – a lélek azt nem érzéli. Az érzékné: tinta érzékés vána.

Eltekintés Az elhagyás, eltekintés nem hiktfordítás a dolognak, az érzeti világnak, hanem olvasás – a nellem fölébresztése az érzeti világban.

—

Mihály nappali istenség Mihály nappali istenséggé lett: ez azt jelenti: az ember nem kaphatja a tápfélékot a testen át, mert az ember egyénében tudat – öntudat – lett és ezért csak innen indulhat el a tápfélék felé. Ezért nem lehet vá hatás – jó értelemben csak előkép.

—

Sötétség Az igazi sötétség, ha az egyszer (érzeti) világot elfogadjuk önálló szerkezetnek (Ahrimán). Egyébként az egyszer világ mindig betű, jel, szimbolum. Amíg az ember ettől a jellegtől meg nem fosztja.

—

Eltekintés és jelenlét Az elhagyás: természetes folyamat; (növény-fejlődés), kristályosodás, a sűrű és a sitka nétrálisz; az önmegismerés útja lenne – elhagyni látni azt, ami már nem ő. De ez a jelenlétet igényli, a nemcsak a sérvételt a folyamatban (nemcsak lenni, az ami sitkább, hanem tudni is róla). Pl. az ember látja a tárgyat, egyszer, de elfelejti, hogy az a látás mint jelent a látó számára. Nem felejtené el, ha együtt látná mindkettőt: a tárgyat és az alanyt: ha jelen lenne.
A fejlődés mindig a sűrű és sitka nétrálása – mindig hulálok sorozata. – ma azonban ekkor még a hulálok lapantalisz is szükséges.

—

Lopott fény Az ember a sötétség nélkül nem látja a fényt, ezért nem látja egyáltalán az igazi fényt; mert a lopott fény szigetségével látja a sötétséget – ő a lopott fény.

95) Fény

A lélekbe a fény eleven gondolkodásként lép be.
Az eredeti fény nem silyít meg semmit: teljes közlés ő maga — nem közöl semmi mást: Világ-Világosság. Ahogyan az intuíció önmagát éti meg.

—

Herakleitos és herentégség

Herakleitos: a lélekben logosa van és a herentégség között a különbség, hogy nem nemcsak logosa van, hanem ő λόγος ἐσκηνώσεν ἐν ἡμῖν.

—

Szubjektív és objektív

Ami tükröződ belső élmény, az szubjektív. Minden, ami nem tudatos. — objektív; így is neverik.

—

J 1
1 J 3,2 –

νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστιν.
Mások, többek leszünk, mint τέκνα θεοῦ, akik az Atyz nehünk ajándékozott neretetélől vagyunk azok. Ezért ez (J 1,12) még nem az igazi herentég fok.

—

Hierarchiák

Egy kor vagy nép stílusa: hatalmas eleven gondolat. Aki gondolja: hierarchikus lény: maga a gondolat.

—

Lehetetlen

A „lehetetlen" mindig a tükröződ tudat határát jelenti. Ezt egyszer átlépve az ember tudja, hogy nincs lehetetlen senki számára.

—

Mihály

Mihály jesztusa: amikor az ember számára nem mutatkoznak az észtelésben istenek, ofan közel jön, amilyen közel csak lehet: a legközelebbi Égbe, amelyben minden lehetséges már.

—

Vakság

Vakok vagyunk látva is: nem ismerjük fél az embert, hacsak a nevelem ki nem nyitja szemünket, mert nincs bennünk

elég neretet. Ha van bennünk szeretet (17.3,1-), isten permekei vagyunk: minden vejtőzés, vejtehezés mögé látunk.

Melegség — A melegség igazi értelme a férynél van: hogy a Féry élete. A férynélküli melegy: beszett féry tőle elszakitott meleje. Az ideától elválasztott akarat.

Szeretet — Mi a neretet? Akarat, idea, érzelem; féry, melegség, muzsika.

Nyelv és gondolkodás — A gondolt gondolat képességét megelőzi a jelv képessége, mint a gyereknél: előnös benél, mert utánozza a hallott benédet, azaz már megvan a hanyzóérzéke; aztán gondolkodik és ért meg gondolatokat, megjő a fogalomérzéke. De ez nem az intuíció érzéhenne. A gondolatnélküli gondolkodás mindenek előtt van: ebből származik a nyelv, amely ezért illuhnas az eleven gondolkodás ruhája lenni: ebben hal meg a gondolkodás gondolattá.

Nem az egy terenti a nyelvet, nem is az Én, mert még nem mond ért az amber, amikor benél, mincs képzete róla. És a jelv nem „magyarázható" a fogalomérzék nélkül. A nyelv az istenek vyándéka.

A nyelv: amberfeletti gondolat: egy arkangyalé. Az arkangyal maga.

Mag — A mag szimbolumna a növégnek. A legkvintégosabb eleme.

Wechselt — A Wechselt kozmikus jelentősége: ezt olvasni kell: ezért mincs benne működő istenség. A betűt én tenem elevenné. A betű: elvarázsolt élet.

97. Ostya

Az ostya átviltozása ofan gondolkodás szigorsejével élhető ít, amefnek ideái a nellemről és az szigorsól még közelíllíak egymáshoz: egyik átmehet a másikba.

Képtelenség

Minden érv, amellyel képtelenségemet bizonyítom, annak az erőnek ilmhás formája, amely képes.

Ph. d. Fr.

A gondolkodás megfigyelhetőségének (a jelenben) tapadósa a Ph. d. Fr. III. fejezetében – figyelemmel a továbbiakra – méf ezotérikus tanítosa módner – a Zen Koanokkal sokon; számuktó arra, ami lehetetlen a tükrözött tudatban belül és mégis lehetséges.

„Születni"

1 7 4,7 „aki neret, az Istentől született": γεγεννηται

1,7,3,9 Senki sem cselekszik bűnt, aki Istentől született (γεγεννημενος)

Világtest – mult

A világtest – a mult, nellem multja. Ami számítható, az elmult. De ami számíthatóra tette, az nem múlik (ahogyan az idea vagy tőrvény sem, hacsak cíj tőrvényt nem alkot a Jelenlét), hanem marad a Jelenben.

A jövő az, ahogy a multból nézzük a Jelent.

A hierarchiák a Jelenben élnek: azért van mult, amióta a világtestet elhagyták.

Testiség – mult

Az ember testisége – a multja, amellyel a nellem nembeberül, ha ünnyít nu ki akarja fejezni. Az ember érzetek által tud testiségéről, azt hűhőként tapantalja: hogy testként érzi magát: az érzeti lélekben él. Ez alamikor ofan körvetlenséggel körvetítte az ember számára a világot, mint ma a testiséget, mintán az azonosnet vele. Kivéve, hogy tükrözött ez a kör-

vetítés ma, átmegy az idegrendszeren.

Szellem-tennénet 2 A nellem-alkotta természet szembehelyezkedése és ellenállása a nellemmel szemben a szabadság principiuma; módot ad a nellemnek arra, hogy tabilkozzék önmagával saját mozgásában. A nemlemállás maga: saját mozgása – az első és provizórikus.

A gondolkodás ez, amely nem tud mást, mint gondolni; de elfelejti és nem ismeri föl és azt kiszi, hogy realitás van előtte, amelyet nem ő gondolt, ami szembenáll vele, amit nem gondol folyton, mert az saját erejéből észeti jellegű. Meg kell szaladuljon tőle, hogy biztoka lehessen, hogy tudja, ő gondolja azt; hogy áthassa: hogy megvalósítsa vele esszenciális identitását, amely már a dolgok kép-formájaként szembejön vele: a dolgok, amelyek általa és számára jelennek meg." Luce 59-60

Jelenlét a multban 5 A multban jelen-lenni, a Jelenben lenni: a multat áthatni. A mágia kezdete ez – ott lenni a mult mögött, beöltözni tudni belé, mozgatni. Ez az áthatás az észlétéssel kezdődik, a közönséges megismeréssel: a találkozás a multtal – amely találkozásnak a mozgása a jelen.

A mult azért van, hogy az ember olvassa. A hierarchiák azért hagyják.

A nellem élmége a számíthatóban, testben, multban: a szabadság lehetősége. A szellem élmége éjjel: karma. A mult közgerete adja a nellem számára a szabadságot.

Támaszkodás 5 Amíg a tudat a multra támaszkodik, nem lehet jelen. Ugondolt a gondolkodás tagadása.

Tükrözött tudat 6 Amíg az ember a tükrözött tudatban él, a tennénetnek a

99

szellemmel való szembenállásából meríti a tudatot. Ennek számára minden „terménelté", multtá válik, mert ifen az irány, a „nellem" is ifen lesz, ha ezt gondolja az ember, terménet lesz, önmaga ellentéte.

—

Oldás 7 A rilégtestet az embernek kell elolvasnia, feloldania, megoldania; oldás-olvasás, Lesen-Lösen, Solutio megoldás: az ember hierarchikus feladata.

—

Csoda Minden szabad tett: csoda.

Mult ízlelése 8 Ha a multat észlelem, jelen kell lennem. Ha a multat észleltem, jelen kellett lennem.

—

Képtudat A közönséges tudat, csak gondolatokat vísel el vagy képzeteket vagy képeket. Nem találkozhatunk soha semmi mással: se lényekkel, se ... mivel is lehetne még találkozni?

—

Megfordítás 9 12 Az ember tudatának iránya fordítottja a nellem vedeti irányának. „Mindaz, amit a modern ember látott és gondolt, ~~meg lesz~~ megfordult, mert tükrözött. Ezért a jelenségek nézése és gondolása a lehetőség a nellemhez való emelkedésre: mert a megfordítása annak, ami meg van fordítva. A pozitív tartalom újra megtalálása. Arról van szó, hogy ez tudatos legyen." Luce 60.

—

Intencionális vizsg Aq. Szt. Tamás kommentárja Aristoteles „A lélekről" 2. könyv. 14. fejezetéhez: ízlelés aráltal jön létre, hogy egy kvalitás az érzéknemben nem azerint a lét szerint lesz fölvéve (befogadva), amellyel a dologban rendelkezik (non secundum illud esse quod habet in se sensibili), hanem „per modum intentionis". A szín nem színezi a szemet, hanem „intendálja", irányítja. Egy immutatio spiritualis történik, nem egy immutatio naturalis, egy nellemi, nem természeti változás az érzéknemben. A látó-

szerv mind között a legnellemibb, mert a többi érzéknemnél az immutatio naturalis séne lényegesebb: a hallásnál a szerjés, a tapintásnál a szomás, a hőérzéknél a felmelegedés stb, míg „in immutatione visus est sola immutatio spiritualis" – tehát intentio.

—

Képvilág 10a) Mert a kép-világ képjellegét nem vesszük észre, nem kérdesszük, kinek vagy minek a képe?

—

A gondolttól az alapig. Tisztán kritikus a táblára. Elvenem a tiblit, csak a kerem mozog a kritikus, mintha íma. Aztán csak a jesztus marad, amef a gondolatot kifejezi; aztán csak gondolom, aztán nem gondolom csak vagyok – ezt már nem is lehetne lenni, ezt a gondolatot.

—

Az igazi mint A nellemtudomány szintje: az első ég, amelből a gondolkodás ered.

—

Gondolkodás immoralitász. 9 A gondolkodás morálisan semleges: ebből látszik, hogy a nellem, intelligencia ellentéte: az mindig viszony a világyal, nemcsak „megismerési", hanem lét-viszony; hogy a megismerés nem „lét", éppen mutatja, hogy a morális semlegesség voltaképpen már immoralitás.

Látszat 10 Az a gondolkodás, képzetalkotás hulott, nem adhat mást, mint a szerlitis látszatát, hulott burkát; mégha a szerlitis eleven is.

—

Azonosság-utánzás Az érlelés, gondolkodás mindig teljes kommúnió – annak tőredéke – a kommúnió mega a lét; a megismerendő (a Világ) teljes utánzása, amilől csak a megállás, a kiesés belőle, jut a tudatba. Mega az utánzás nem független, hűtön valami

a szerlitéstől, hanem annak része, mindig van. Az ember van, ez mindig a világ utánzó mozgása. Amíl van nó, hogy ezt tudja. Ez a megismerés létszerű bittere. Az intencionális vizsgy ideája ezt fedi.

Tradíció eredete — Ami az antik világban megfogalmazódott (és később tradíció) lett, ofan emberek megfogalmazása, akik már annak idején a tudati lélek fokán vagy annál magasabb fokon voltak.

Képzetvilág — 11 A tükrözött vagy fordított szellem: az Ellenerők által eltulajdonított szellem: az abstrakt képzetvilág.

Világkép — Ahogy a zene emberi alkotás, a világkép is az.

Út-odz-vizsga — Az út oda és vissza: egy út. Amiért odamentem, akkor értem el, az vissza tudok térni.

Kettősség — Amit érzékek, mindig egy valami; fogalmi valami. A predialektikus pillanat az egységé, sajtos aztán kép lesz és képzet: kettősség. De ez a kettősség föltételezi az egységet, csak, hogy a fogalom ~~kívülről~~ belülről, az érzelés kívülről látszik születni, ez szüli a kettősség látszatát. De a fogalmat az ember vilantja le a szerlitésből, hogy a fogalom kifejeződésre jusson; még is, a maradékot eszerint látja teljes szerlitésnak: belelátja a fogalmat, nem veni észre, hogy gondolja, sem a képről, hogy látja. Mégkevésbbé, hogy mindkét mozdulat tükrözött. A tükrözött tudat ezt a duzlitést sosem hidalja át: ezen alapnak.

Az ember a világ kifejeződésének szerve: ezért teremti az embert az érzelés: minikis kifett érzéknemeket teremt.

Megmaradás vissza húzódás — A megmaradás elve: ahogy az élet a földön megmaradt élet, úgy a lelkiség, szellemiség is az. Csak sérben maradt meg, a

földön.

Ásný-éterség — Ásný nélkül nem létezik az éteri-séget.

Szeretet — Csak szeretetből lehet teremtés: az van egy szerre kint és bent.

Lét és ugyismerés — Ha a szilvy létéhez nem tartozna hozzá a ugyismerés, valóban ugyismerhetetlen lenne.

A ugyismerés első lépcsője — A teljesebb ugyismerés első lépcsője a tiszta gondolkodás, tiszta ítélés: amikor „azt" ítélem, gondolom teljesebben, amiben vagyos gomát, hiszt képét vagy képzetét közönségesen is ítélem. Különben egy ofan szilvyla hasonlok, amely nem folytatása az ítéleti-érzeti szilvynak, hanem egyéni más — ez az érzeti szilvy ugyanazad úgy, ahogy a közönséges tudat látja; a gondolkodás nem olvad bele még az érzeti szilvy ugyismerésében az ítéléssel — a magasabb szilvyban már nem lesznek gondolkodó, csak „ítélője" az eleven képeknek, azaz játékszerük.

Lét-ugyismerés — Az az ugyismerést nem tudjuk, akkor nem ugyismerés, hanem lét.

Szarak és gondolkodás — „Hogy a gondolkodás ne legyen a szarakhoz kötve, meg kell az érzetektől és azok vizkamyjától szabadulnia. Az érzelem és akarat számára nem létezik a szabadság problémája, mert önmagukban naludok, de a létekben csak úgy tudnak megjelenni, hogy a gondolkodás sajátos kötöttségének elvetik magukat: mint emóciók és öntörvök. Ali vannak vetve a kapcsolatnak, amely a gondolkodást a testiségher köti, ezért a hűtelinkhoz is!" Luce 61.
Az ítéleti szilvyhoz kötött gondolkodás kégnerűen szarakhoz kötött

gondolkodás – minden értelet egyben szó. Az ~~megismerés~~ érzelem és akarás szarak nélküli megismerésmódok; ha szarakhoz kötödnek, egyszintikus érzelem, akarat, vagy stb lesz belőlük.
Szabad, tükröztetés, érzeti világ leképzése, vagy, dialektika = azonos szintje a multnak. Ez az érzéktelmentes gondolkodás nevepe

Szólás-szó — A világ szól. Az emberben szól. Az emberben célik szóvá; mondsttá, mondattá; gondolból gondolattá; Werden-ből Wort-tá.

Tiszta gondolkodás. „Megszabadítani a gondolkodást az érzeti tartalmaktól és mégis kultiválni legintenzivebb gelenzlósnyílan azt jelenti, hogy az akarat erőit, az érzelem erőit mégikus tiszta szinkban megszagadjuk: érintetlen transzcendenciájukban, amellel, énszerétlen, a lélekben jelen vannak".

Antralitás — Az antralitás közönségesen úgy jelenthezik, mint lélkiség, lélki magás, gondolkodás, érés, akarat, ami a testi életet, azaz az érzeti tapasztalást kiséri. Igazi minőltékoz közelebb jutunk, ha azza gondolunk, miként tud a lélkiség elzárkózni, magála osnulni az érzeti élettől: van egy sajít léte is.

Fétseismerés — Megérdemlem, hogy fétseismerjenek, én is fétseismerek másokat. A másikról képzeteim vannak: ezért nem tudom áttörni más képzeteit sálam.

Luc. és Ahr. — Kicsoda Lucifer és Ahrimán? Azok az erők, akik az embert földi lényvé tették. Az éterisége át hatnak a lélekben, amely a fizikai hordozóhoz tapad, azza támaszkodik. Ez az ember bűnbeesése – erre csábították, de nem taszították. Mert „akkor" még nem volt hatalma a kísértők-

nek a lélek fölött — nem volt ifen formálan lélek. Az hatalmunk van, ezért „hatnak".

A megzikránulás-tól a nellem felé

Az emberi nellem öntudatlan megzikránulása a gondolkodás, érzelés, képzetalkotás; a Világnellemé: a természet. Ezért az ember útja a nellem felé nem további képzetalkotás, gondolatalkotás vagy érzeletnevés, hanem az érzelés, gondolkodás erőinek tágyamentesítése, azzal a tágy és a természet gondolatával, érzelésével kezdődik: a megzikránult (ezért megfordított) nemlélésével — nem a nellem újabb megzikránulásával, azaz elidegenedésével. A megzikránulttól emelkedik az ember a nellem felé, nem fordítva. Ezért nem képzeteket kell alkotni az útról, hanem az erőt érzelni, azzal a képzetalkotásban már jelen van.

Koncentráció. A koncentráció és meditáció a gondolkodást élménye teszi.

Térképzet Ha az ember nem lenne felegyenesedett, nem lehetne elképzelése a háromdimenziós térről.

Érzéknew Az érzéknevehet — az embert — a Világ építi: hogy a Világot érzékelhesse. Az ember a Világ érzéknevve.

Szeretet A szeretet akadifa ugyanaz, mint a megismerés; az azonosabbszó a testtel — a szeretet öntudatlan megismerés — a szeretet és a megismerés és a lét: egymás metamorfózisai.

Érzelés A közönséges érzelés: agyhoz (testhez) kötött imagináció.

Lélek élete A lélek közönségesen nem él, csak tükörképén ébred. Ezért a lélek világról nem tudunk.

Akás Akás alatt a testtel való azonosság megszűnik: az az akás vagy tanítása.

A test, a történések, a vilý és a lélek között szörődő történet, amelyet kontemplálni kellene, akár a gondolkodást, közön sejcsen nem szemlélhető, mert azonosak vagyunk vele; mert az Én nem lehet jelen a tükrözöttségben. Ez a nagy kontempláció csak a halál után történhet, amikor a lélek tapadása a testhez megszűnt.

A nagy kontempláció

Remény

A Remény az, hogy van remény.

Antik és mai gondolkodás

A régi gondolkodásban a koncipiálás nagyon minten történt, nem a tükrözöttségben; a szavak, fogalmak csak a tükrözöttségbeli ruhája voltak a koncipiált fogalomnak, a képességnek, hogy a vilý dolgait a „gondolkodás" átjárja. Ezért az antik szöveg sosem direkt, akár a kötte, vagy vers; ha direkt módon értem, abszurdt. A mai gondolkodásban a koncipiálás és a tükröződés egybeesnek.

Lét és idea

Az állat együtt él az idea-elemmel, az benne a lét, nem válik el tőle, nem kerül szembe vele. A mai embernél az elválás teljes: ő a gondolkodás forrása és ezért a vilý számára (az énlélésben) ideamentesnek látszik. Az ítmenet: az ember kapja a gondolkodást — nem a terménettől, hanem a „terménetfölöttiből".

Eleven gondolkodás

A legfogyatkozabb gondolat is megfordítottja (tagadása) annak, ami gondolkodásként születik.

Vilý – vilý

Az a tapantatász a megismerésnek egyben vilý tapantatás lesz.

A Vilý létrehozza az érzéknervehet, az embert: hogy az egyhor megismerje a Vilýst. Az ember csak a vilýst látja: ebből sosem értheti meg a megismerést, mert nem ebben van annak forrása. Hogy a vilý számára rejtelem, jelzi, hogy ez a megismerés még nem hatja át, még másszy a vilý, az ember még nincs jelen.

Emlékezés — Állandóan mindenre emlékezünk. A közönséges emlékezés csak az egyszer már gondolt emlékezik.
Gondolkodva emlékezünk. Az emlékezés a testbe belép (nellemi egység). A gondolat ebből lefölöződik. Ami belép, szélkül lép be – ezért ismét emlékezhetünk rá, belülről érzelve ugyanazt és kiegészítjük a gondolatot. Az nem fejtjük le sólt a gondolatot, teljesen belép és nem emlékezünk rá. A gondolat épp nem lép be, hiz emlékezünk rá.
Az éterizéghen minden jelen van, ami velünk történik. Azt látjuk. Azt elvesztik a Vilyé len.
Ez az ember nevepe. | Ami belép itt, nellemi és az is marad. A nellemi vilyétól csak a fejünkkel lépünk ki. Ezért emlékezhetünk, ez nem a fej szétszéjével történik („ne gondolj rá" – mint egy intenció.

μένει — μένει — ugyanazdni a létben, a Megismerésben, Emlékezésben, kiesés nélkül.

Megismerés és morálitás — A megismerés és a morálitás szerint kettő, mert az emberben a gondolkodás és akarat szétvált. „Ami a lélekben morális irányításként megjelenik, ugyanazon az", ami a külső realitást teremti: nem a tudományosan meghatározható és filozófiailag interpretálható fenomenológiát, hanem azt a realitást, amellyel a gondolkodás (legbenőbb morfiálban) azonos.

Ego és érzéknerveh. — Az ego-élmény az 5 közönséges (középső) érzéknervhez kapcsolódik: a képzet-, a van-élményhez.

Belül-kívül — A külső és belső – az antralitás önmagán belül vagy kívül.

A legjobb hifogás — A nellemről beszélsz, mindjárt a vilyé és az emberiség lajz jut ezébe az emberneh; de semmi másról.

107.

Tudati fejlődés — A tudat eredetileg csak tudat – nem a más tudata, nem is öntudat. Öntudat – önmaga tudata – azon át lesz, hogy másnak a tudata előnőr – és van egy más, amelyről elfelejti, hogy más, azt kiszi – ezén vagyok. Ezt elhagyva lehet ismét tudat csak – és egyben öntudat.

Baisse — Freud, Marx, Darwin stb gondolkodásában az éji eredet tagadásának, a sosszaismerés nyitott gyűjjének mozdulata van.

Metamorfózis — Az előző élet testorganizmusa lesz a következő fejorganizmusa: az a metamorfózis az alapja az életnervek átalakulásának érzéknervekké.

A tudat befelé fordulása — Nem az antiltest és én lép be a „testen belülre", ennek nem változna meg a vinogra a testtel; hanem a tudat a testtel azonosul és a tudat vinogra önmagához változik meg: önmagát érleli, de azonosultságban.

Szűrés — Az érzéknervek szűrnek, ettekintenek és így érnek el, vagyul is miker? Ami a hitis mögött sejtőzik: az értetem, az Én.

Tettek ellenkége. — A tettek nellemi ellenkége: egy másik embernek okozott fájdalom – nehi fájdalom, nehem esetleg öröm. Mindennel így van, végső fokon mindig vihkinek okozunk valamit.

Gondolat a terménetben — A terménetben benne van a gondolat; az emberalkotta tárgyban nem – az emberi értetemben van.

Akarat, cirelem — Az akarat, cirelem, emóció stb „térmyé", dologyá vált tudatosság.

A nem-tükröz-ött. — Minden, ami ~~[illegible]~~ tükröz-ött (kép, dolog, érzelem stb.), egy a tükröz-ottségnél kétszeresebb igazság annyéka. Az vizsgázásoljuk, mégikus erőlesz. Ez — amikor a nem-tükröz-ott a tükröz-ott tudatban jelenik meg, nem-tudatosan befogásolva azt.

—

Én – gondolkodás — Nem tudjuk, mifen kapcsolatban van az Én a gondolkodással.

—

Testből kiindulás — A testből való kiindulás addig lehetséges, amíg az azonosulás vele nem teljes: amíg nemcsak érzéti módon éljük it – az egyszerre hat minden morgása.

Vágy — Csak az érzetfölötti kelbheti föl a vágyat: ez is érzetfölötti

—

Galilei előtt — Galilei korában nem akartak a távcsőbe nézni, mert nem hittek a szemüknek: nem volt az ember ítélőképes, a tekintély több volt, mint a saját ítélet.

—

Meditíció — Közönségesen a megértés a fogalomból, a nóból indul ki, fölöldja azt, hogy az értelemhez jusson: a megértés nem a szavak, nem a mondat, nem a gondolt megértése, nem annak szól, hanem az értelem megértése. A meditíciós téma formájánál fogva eleve nem „jelent" valamit a dialektika síkján, azért a fölszállás nem ugyanonnan indul, mint egy más gondolatú, hanem eleve följebbről. Ezért nem kell a jelentéshez előre (előbb) leszállni, az ellenkezőleg a fölszállás után adódik csak, de ez sem fontos. A „jelentés" mindig parcialitás, az értelem széttörése, elidegenedése. Minél kevésbbé tőrik szét, annál könnyebb a fölszállás. A sezonális a témára nem okoskodás, hanem utánzás.

109) Vimaadás — Minden eszköz, lépcső, momentum akadéf lesz a következő lépcső előtt, ha rajanhodunk hozzá: ismét és ismét befémaló a vimaadás mozdulata.

Kultusz — Amiben szolgálatot tesz a med. téma az em Bernek, ugyanezt teszi a kultikus cselekvés — épp ofan nem-racionális, racionalitás fölötti. Ezenfelül szimbolikus, a szó igazi értelmében.

Mindenesetre nehezebb át a hétköznap irányában, mert nem közvetlenül a megismerésből indul ki, vagyis nem azt az eszközt érinti közvetlenül, amivel a hétköznappal is kapcsolatban vagyunk. Ezért a hétköznap anomáliái, betegség, izgalom stb. jobban kihatnak a tradicionális módszerek esetében.

A kultusz máshoz, másokhoz, közösséghez van kötve, már kiindulóshoz is. Ez szimbolumma mibenlétének, előfeltételeinek.

A test részvétele a pap sérőről — szakati jellegű, hasonló a művészi tevékenységhez.

Nem a tárgyhoz fordul, nem a nellem odaadása a tárgy felé. Egy marad benne (elemte) tudattalan elem.

Ego-tudat — A közönséges tudat azt képzeli, hogy ő az egész tudat. Holott van egyszerűen az akászól, az álomról, saját változásairól. Azt hiszi, azonos az Énnel, holott az akáslan kialszik és a fölélsedésben veretve van. Szemben áll az Énnel, ebből áll.

Test — A test, ha érezve lesz, elszakad eredeti erőitől, nem rendeltetésnemen lesz használva, jobban kötődik a lélekhez.

Meghatározódás — A gondolkodás eredeti szemléltelensége (a megértés erje) a meghatározódásnál vén el.

—

Valami — A gondolkodás nem elég tudatos akkor, hogy önmagát észrevegye, miközben valaminek a formájává lesz. Ebből a nem-észrevevésből lesz a „valami".

—

Belefelgtheres — A belefelgtheres tapasztalása az, ami túlmegy a tudományos gondolkodáson.

—

Oszcilláció — Az öncilláció: kilépés és vimalépés öntudattalanul a tömlöcbe: nem érzevéve a kilépest.

—

Newton axiómái. — Newton axiomái: I. súrlódásmentes mozgás, a ~~[illegible]~~ változatlan sebességgel jellemezve. II. P = m.a; az erő (aktivitás) mint a sebességváltozás oka és a tömeg, mint az ellenállás mértéke, III. A reagálás, az egy, a relativitás axiomája: de ezt Newton litta.

—

Érzeti — Annak tartalma, amit érzékneveink közvetítenek, nem érzeti, különben nem tudnák közvetíteni: nem ingednek át érzetit.

—

Utánzás — Az utánzó mozgás meg nem akadáfozása, egyben észlelése is.

Blütenschimmer — A Blütenschimmer a föld álmodása, amit az Ég csókja kivirélől létrehoz. A Föld fölébredése az álom fokára.

—

Tárgy — A koncentrációban a tárgy indítja el a gondolkodás áramlását. A koncentráció eredményeképpen felismerhető, hogy a tárgy már gondolt, föloldódik a gondolkodáslan.

—

Mult — Ami mult, annak szembe tudok állni, a gondolttal, világyal, mert jelen vagyok.

111) Felmerülés — A gondolt felmerül; akkor veszem észre, amikor már felmerült — nem határozom el előre, hogyan fog felmerülni.

Mult — Multat multtal nem lehet megismerni.

Automatika — Az ember automatika: a Weltwelt jellegi képe; törvény alá került a terménet, mert a tudatlan, a gondolkodáslan a teremtő erő szabaddá vált: és benne megjelenhet maga a törvény. Ezt elfelejti az ember.

Dolog — A dolog: megfogott hang, szólás, gondolkodás.

Szeretet — „Lieben kann ein Wesen das andere, das von dem andern getrennt ist". Chr. v. d. m. Seele I. 25.

Véletlen — A gondolkodás és a nyelv esetleg a véletlenből jött létre.

Kiakási folyamat — A kiakási folyamat a folyam lehetősége, hogy az eredeti vizsgálhatóan. A kiakási folyamat a kiesés az együttélésből a Világgal; ahol az Élet maga a megismerés; ez az, ami Van-ná és Igazzá esik szét: világgá és megismerésé. Hogy a világ és a megismerés egy, még a folyamban is, az teszi lehetővé, hogy megismerés egyáltalán legen és hogy a folyamból felemelkedés lehessen; hogy a „fölszállás" tudatosuljon; hogy az Én szelíciói lépjen a megismerésel, nem csak a tudattalan kitér legyen — ami mint a világ sem tudatosul.

Test. — A test a tudat felől nézve szellemi struktúra, sokkal elevenebb szellemiség, mint a tudat. Az antik ember ezért a testben folyamodhatott — volt mivel, volt aki folyamodjék, a tudat nem teljességgel támaszkodott, függött a testtől. A gondolat még inspirált volt.

Énérzék — Az Énérzék tosszulása: 1.) a megismertből következtet az ember önmagára (a belefelejtheres képesséje a nembenállóla); 2.) mindent <u>érinek</u> tapantal, anélkül, hogy tudna sóla, kívül keresi a lényeget és a <u>kívült</u> a tapantalíslan véli megtalálni. Voltzképpen a szijít Én értelése és a más Én értelése azonos és azonosszig <u>ma</u>. A szijít Én létrehozása egyben. Rejen, amikor az ember még értelen, az Énérzék a Világ-Ént közvetítte. Az Én egyébként nem közvetíthető.

Kép — Az ember szabad a világ finkai képe előtt, doben; szabad hellene maradjon az imaginatív képek előtt is. A kép épp ezt szolgálná, hogy nem a szellítés. A kép csak akkor szolgálja azt, ha érzevenünk, hogy kép.

Győzelem — Győzelem: a világ legyőzése, az Egyel alós önmegvesztődés, a Föld legyőzése.

Érzéknew — Az érzéknew – nem gondolt, nem mult, nincs erő. Az erő értelése mindig hozza az erővel azonos minőséjű dolog-előtti értelését, a gondolat előtti értelése ez. Ami az érzéknew számára nem dolog, hatás, az okarás alós hatása.

Szövedék — A szövedék nem köt önre semmit = ő maga az.

Igazság ereje. — Az igazság ereje: ami a matematikában és egyébként az evidenciát szolgáltatja, a garantálja az imaginatív képvilág objektivitását, akár az érzeti világét (amit nem kell bizonyítani). Ez ma immanens, ez az erő: a Rt. szellem ereje.

Imagináció tárgya. — Az imaginatív világban „az értelés minden alkalommal a tárgy újra teremtése kell legyen. A tárgy, amely a fizikai sikon mindig

113) a kutató rendelkezésére áll és az ő feladata egyszerűen, hogy hogy fogalmat alkosson róla, a nellemi síkon minden alkalommal újra meg kell nevezni azon erők segítségével, amelyek megismerési jellegyel a fogalomban fejeződnek ki. Az egyszerű emlékezés nem reprodukálja a nellemi érzelést." Mysz 131.

Ez — „Ez" — az érzelet, amiben minden megtörtént már az ember sérüléről.

Maja — 28 dely Beethoven csonósnejjes.

Berkleitos — Nem lehet kétszer ugyanabba a folyóba lépni. Honnan tudom?

Keresés — Keresem, amit még nem értek.

Életéter szétfőrése. Tűkrőzés — Amikor az eleven gondolkodás morgist idéz elő az agyban, az éterisége szétfőrik; ez nem az agy saját biológikus élete, hanem az eleven gondolkodás (= életéter, de szabad) belépése a térbeliségbe: hat az ásnyiságra, de nem „belülről". Ebben áll a tűkrőzés. Az éterisége nem idea-természete szerint morgat: mint az energiafajtákban.

Szabad tett — A szabad tett indokolás nélküli = maga az indokolás végül arra hivatkozna, amilől a tett intuíciója közvetlenül ered.

Érzéknevo és egy — Az érzéknevo azt mondja: szép virág; az én (egy) itél: a virág szép (van); az érzelet és az itélet közé lép az egy. Az érzéknevo csatlakoppan nem mond semmit, de az élmény megismerés-jellegű, noha nem az. Az életfogalmatokhoz tartozó élmény nem megismerés-, hanem érzés-jellegű.

J. 1. ἐγέτο előpodulási kefei: πάντα δι' αὐτοῦ ...
ἐγένετο ἄνθρωπος .... ὁ λόγος σάρξ ἐγένετο
Az utóbbi előzmény nélkül, indokolatlan tett.

Energia III 85. Ami energetikailag megfogalmatlan: a gondolat, a tudat vagy az élőlény élő minőleti, a szövény alakja – ofanvája (Mitsti)
Az energia erőtlen fogat, az elevenség idea-mentes, ideitől megfosztott pusztja. Hatás – eluzkadni az idea elemtől.
Ahogy és fogy energiálom az idea-elem gonz megtalálható.
Eredetileg idea-vezérelt hatásos – éterisége

Realitás Nem vennük elég komolyan a realitást – sokkal szélisebb, mint ahogy látszik.

Gondolkodás univerzalitása. Ha a gondolkodás a szubjektumhoz szorolom, nyilvánvaló nem ismerem meg univerzális minőleti, akkor a szubjektív – objektív megkülönböztetésnek nincs értelme, mert a gondolkodás teszi: ennek minden eredmége is szubjektív

---

Nap Az ember szilágít a nap szilágítja meg – ettől Világ és a nap önmagát is megszilágítja. Egyben az élet forrása.

Tudat és test A test mindenképpen a tudat szolgája. Eredetileg minden testi fogamat tudatos kellene legyen, átlátszó a lélek számára. Ma a tudat nem törődik a test fogamatával, csak jól érezze magát. Azt mondjuk: csak a test jól érezze magát; mert a tudat a testben érzi magát – nem tudatnak, hanem testnek. Mivel nem tudatnak érzi magát, ezért van számára a kint-bent, a testen kívül és belül. A tudat nemsontjából ifen határnak nincs értelme; akik ezzel a kérdéssel bajlódtak, ezen vatlodostak, ömetéventették a tudatot a testtel. Nemi jogyal, mert

115)

a közönséges tudat testhez kötött. De felfederhetik tartárait és forrásit.

Ha a test valóban a tudatot szolgálná, nem volna értelme, hogy legyenek nem-tudatos folyamatai, olyanok, amelyek „fenntartásit" szolgálják. Valójában minden testi folyamat, amelről tudunk, kihat a lélek állapotára, jól-létére stb. a testen át, ami jele a lélek testhez kötöttségének. A folyamat voltaképpeni értelme elveszett: az csak az eleven tudat síkján volna tapantalható. — A testtel nem úgy vagyunk, mint a kutyó vilig más sérével — érezzük, majdnem minden érzésünk erre koncentrálódik.

Lélekrés

Minden folyamatnak belső élete van. A sejtek ínlelték a lélekrés éteri és metafizikai (mint az ínlelés) folyamatát és a lélekrési technikák erre alapultak — csökkentve a lélekrés oxigénszükségletét. Az igazi lélekrés a metafizikai folyamat, a kommuniós; ettől az ambert a tükröröttt tudat elvágja. Ebben az állapotban minden lélekrési gyakorlat megerősíti (a fizikai tégre figyelés) az elválasztottságot a lélekrés belső életétől. (Életfolyamatok és autolitás). Magia 168

Bűnbeesés

Az élet elvesztése — oxigénfogyantó légzés. E redete a közönséges tudat hibott jelleje, amelyet kompenzálni kell: az a kompenzálás közelebb ál a fizikai folyamathoz, mint a növény élete — egy küzdelem az élet és az oxidáció között, amely végül az utóbbi győzelmével végződik.

Lélekrés

A lélekrésre figyelni — minthe a nem tágulására, s dolhártya sergésére figyelnénk. Amikor a fizikait érezzük, az éppen nem érzéknem (pl. harmadik szem).

Életfolyamatok

Nyilván az életfolyamatok nem azért vannak, hogy érezzük őket. Ez az érzés nem az adekvát tudatfok, nem azért van-

nak, arést életfogamtsk.

Nyszellem — A Nyszellem bennünk (bitjuk a Világosságot) — a Nyszellem tagadisz és megtagadisz bennünk. Amikor az ember születik, még nem tagadja meg.

Születés — Az énlelés és gondolkodás: illandó születés és elhalás az emberben. Ent hell kontemplálni.

Bűnbeesés — 1 Móz 2,16. A kert minden fájáról bátran egyél 17. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon ezéndel arról, bizony meghalsz. 18. És monda az Úr Isten: Nem jó az emberiek egyedül lenni, szerzek néki segítő társat, hozzá illőt.

3,1 A kígyó: Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek? 3,3 De annak a fának gyümölcséből, mely a kertnek közepette van, azt mondá Isten: abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok.

Bát és erzik — 3,6. És látá az anyag, hogy jó az a fa eledelre, s hogy kedves a nemnek és kívánatos az a fa a bölcseséjért: szakaszta ~~abból~~ azért annak gyümölcséből és evék ... és az is evék (Luther!)

Lélekrés az ősamimilició.

Ádám neve: Kánsli: 3,20 Neveste vala pedig Ádám az ő feleségét Évának. Luther 3,8 ~~Und Gott der Herr rief Adam~~ Und Adam versteckte sich mit seinem Weibe ... Zürichi 4,25 Und Adam wohnte seinem Weibe abermals bei — Seth. Előrőleg az gén nemzetségnek van neve már, Évának is.

3,14 harsadon jány

3,17 fáradsagos munkával élj belőle ...

3,22 Imé az ember ofamá lett, mint mikozúbunk egy, jót és gonont tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakasszon

117. az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen: kihűlde őt az Úr isten ...

Jel, 2,7 a győzelmesnek enni adok az élet fájáról

Az ember nőségnemben élt – az életfolyamat énlétés volt.

Öntudat — Az igazi öntudat független a gondolkodástól – tehát elvenségben van, éterisségben: az igazi ember, aki ebben individualitás. Ez az tyrantelése az Ennek nem gondolati meghűlőkoztetése a gondolatoktól.

Megismerés a lét formálája — Amit megismerek, valamiben formálom hat sám. Akikre a herentégség úgy hatott, hogy inkvizitorok vagy vi. Bazilicok lettek, azok úgy ismerték meg – ahánnit mondtak is. A megismerés formáljz a létet: Dante.

J. 1. „Im Urbeginn, als der Mensch der Versuchung noch nicht unterlegen war, da war der Logos. Der Mensch gehörte dem Logos an. Der Logos war bei Gott, und der Mensch war mit dem Logos bei Gott. Und durch die Johannestaufe im Jordan trat der Logos in die menschliche Entwickelung ein, er wurde Mensch." (Chr. u. d. menschliche Seele IV. 93).

Ritus — A mennyek omága bennetet van: ha ut komolyan vesszük, ez kivár minden ritust.

Öntőnök — Az öntőnök addig uralkodnak az emberen és addig alázzák meg, míg a lélek az egyiszíkhoz van kötve.

Nem vagyok — Saját nem-létét én-tudatú lény nem bírja elképzetni. Az elképzelésben tartozna, hogy más van: de ennek tudata is az éntudathoz van kötve.

Racionalitás lehetőséje A modern racionális gondolkodás képes ingerlőrítani érzetmentességét: különben nem lenne alkalmas az érzeti világ kutatására és leírására: ez csak egy független gondolkodás tehéti. A lelkiezők körül csak a gondolkodás lehet erre képes, csak ez ad hírt a „kívülvilágról".

Üresség Az üresség: üresség az egytől és mindettől, ami közvé tartozik. Betöltöttség a világtól.

Imagináció Az imaginatív képek: védekezés a világ ellen. Ennek igazi megjelenése az Énben van.

Énlelés létező Minden énlelés lényegében kiszolgáltoztatás: a fogalom mindig egy érzetfölötti emenciáció, kiszolgáltoztatásszerűt jelenik meg, de a közönséges tudat ezt nem veni érre, mert az az illúziója, hogy csak az érzeti elemet énleli. (Tradizione 38)

Szellem Ami bennünk nellem, az szénben a testbe, szénben képességekbe, szénben a sorsba öltözik és szénben a megismerésben él: ez a szerint tartó megszilárdítása. A neretet is az, ma ez a neretet csak akkor marad fenn, ha a megismerés nerézli.

Lunaritás Amit lát, abból kiszerli magát leveretni, aki lát. Érzeti csak a tükrözött tudatú lélek számára van, az Én számára minden érzetfölötti.

A szolaritás megjelenik, ha nemcsak a tükrözött gondolkodás egy nemcsak a predilektikus van jelen: a kontemplációban, a Nap és Hold ömetepesdész.

Sötétség Az át nem világított (nemtudatos) azonosság: áthatolhatatlan sötétség. Egy mert azonosság.

Kívül-belül Amit a tudat önmagán kívülinek gondol, az is belül van (a tudaton), nem a testen belül, amellyel a tudat önmetéventi magát. Ennek nem ismerevése jelenti a lunaritást — a felejtést. A tudat elhiszi, amit maga hazudik magának, komolyan véve nominalitását: kívül vagyok!

—

Lunaritás A lunaritás a belső Nap korálom ámlás, Felejtés; ellen. előtt hiféneváló.

—

Tudati lélek. Hogy a gondolkodás az emberé, azt bizonyítja, hogy azt visszálni képes, kételkedni benne, szellitásít kétségbevonni, amélhül, hogy egy pillanatra is abbahagyná vagy nem bizna benne a tudat mélén. Az ember látja már a gondolkodást. Aki látja a gondoltat, képes lehet látni a gondolkodást.
Igazálom csak akkor lehet külső a világ is, vagyis tárgy, ha az ember a gondolatára tud vagy tudna nézni.

—

Transcendencia, kerentégség Amennyiben a dualitásban élünk, az Én kialakásában élünk; mert az az Egység. A „transcendens" világnézetek félreértik az antik tudat hiszetét, amelynek forrása sajta kívül volt, nem az emberé volt a forrás, ezért a tudat sem — másnak a tudata volt. Kerentégség azt jelenti: a tudat (gondolkodás) forrása a közönséges tudaton belül van; ott elérhető, de az ember tovább műveli a séji jentust. Ezre voltakégy a skolantika szélbedhetett volna (hogy mindvégig a gondolkodásból él, ha nominalista is).

(1) A kontemplíció kerentég művelet, előtte nem lehetséges.

—

Nap kívül Amíg a Nap kívülről világított, az ember egyszinten volt a többi kreatúrával, akoppan ma kiszi magát. Akkor az egyszintű ség egyszintű istenséget jelentett; ill az ember büntudatá-

lam érezte sajít besettséjét. A terméret bűnösségének tana az ember elmozdulása a lélek felé: nem érzi kint már az istenit, testétől elválik a lélekben és a testet, terméret tintáblanak érzi, hiszett a lélek az. Ma, a Felejtés következtében, az ember ismét jogblanul teljesen azonosnak érzi magát testével. De tud sóla — ez mutatja illegális minsztát.

Szolaritás. A szolaritás: a gondolat, idea, intuíció önmagát érti meg. Mivel? ezt kell kérdezni; mivel érti meg az ember a gondolkodást — mert érti. A nominalizmus erre az elevéztésre kiratkozik. A Spontán Megértés — a kizpadhatatlan forrás.

Érzéknew Minden, amit az ember érez (testén, fájdalom), amiben magát érzi; amit érzel vagy gondol — továbbizhlan érzéknew lehet, átlátnóság, olvasottság.

Meditíció Minden gondolkodás, meditíció kis érlet annak realizálására, ami a témája. Nem mindéj az, amit gondolunk; a realizálás a gondolat vagy mimbolum intuícióján át veret: azzá lesznek, amit gondolunk, ez a gondolkodás (megismerés) végső értelme. „Elvéltozás". Elvéltoznuk (Pál) 2K 3,18; ~~1K 15,51~~

Jel. A gondolatot jogyal nevezik „jel"-nek; mert nem ismerik a gondolkodást. A gondolat valóban jel — a gondolkodásé, amit föltételez, hűtőben nem jel, nem gondolat. Ezt a „megértési" vagy produkálási (mintetikus) pillanatot átalunszuk.

Fogalom A tükrözött fogalom: annak ismérvéje, amire kiratkozik

Kontemplálás Amennyiben vizsgáljuk kontemplálja gondolkodását (mi mast), nem az ő gondolkodása és nem ő kontemplálja.

12/)

Ateizmus és kerentégség

Az az ember csak a testiségre néz, a fiziknuálra, elfelejtve a szérést magát, kényszerűen ateista lén, a mechanikus világkép, a véletlen-fejlődés hive. Mert a lélek testherkötött minsltálan semmisincs (a megismerésen felül), ami ne lenne ifen világszérettel mozgarázható. Még amit a spirituális szérétel ellene hozzuk föl, az is meg lén mozgarázva; és azt is a megismerésünk szýtségével hozzuk föl, amefet azonos módon a materialistikkal, elfelejtenek. Az istenségher csak a megismerés fizjolemberételével jut el az ember, az Atyához Kr.-n át. Az ateizmus hetegsége: a lélek testher kötöttsége.

—

Kommunió

Kommunikáció a kommunóból.

—

Isten és világ

Az Istenség föladta különállását – egyesült a világgal. Ezzel megszünt Istenség lenni? A világ lett istenséges.

—

Föld fége

A megismerés végét látjuk. A Földet a megismerésen át látjuk; a Föld a megismerés megállása: ahol megáll, az a Föld. A Föld éteri fége: a megismerésé, amegben a Logos él. Ez az eleven Föld. Ez az új fége a Földnek, a jog. mint. után.

—

Kiterjedések.

Az intuitio megismerés kiterjedésnélküli; nem „tart", nincs határa, sem haladása: pontszerű. Az inspiráció egydimenziós, hangszó, „értelem", oleasás. Az imagináció kétdimenziós, képszerű. Az érzeti megismerés háromdimenziós, a harmadik a megismerésé, amit elfelejtünk. Ebben a háromdimenziós világban legkevesebb a megértés; ebben az elvenett intuiciós pont térré változott elvenettségében. A megértés minden elvenett dimenzióji megjelenik a tér képében.

Világ — A világ fogtonosan gondolva, ugismerve ben: ez a közmikus gondolkodás.

---

3. dim. — A harmadik dimenziós az, amit nem ismerek még. Még a képen is minden világos.

Az emberiség a 14.-15. n-ban rendelkezik legkevesebb és legdurvább fogalmakkal (Sutten 50.).

Önmagát látni — Önmagát látni: érzetfölötti tény.

Transzendális — Egyszer, mert ez az az aktivitás, amely nem tűri, hogy túllépjék, a gondolkodás maga képes önmagában szigít túllépését kidolgozni." Tradizione 84. Önmagán kívülre nem mehet, de beléphet mögéle, ha tudatára jut szoláris dimenziójának.

Énleleti dogmatizmus — Az ember az énlelésével szemben is antik módon áll: elfogadja azt abszolut közvetlennek, mintha nem volna szükséges az általa szolgáltatott képhez az Én jóváhagyó, nemtudatos, mozdulata, mintha az énlelés (ahár a gondolkodás), mint valaha, most is teljességet, oszlopszerűt szolgáltatna. Ugyanaz a felejtés, naivság ez az énleléssel szemben, mint a gondolkodással kapcsolatban: azt vagy elfelejtjük, amit együtt, hogy a mi aktivitásunk; vagy még rá is duplizunk: „ugszaladunk" tőle, „kételkedünk" benne. Ami ulyan az „énlelés" adottságaszát, az idea-teljesség, azt nu a gondolkodásunk kellene tudatosan szolgáltatnia hozzá. Ebből az ujkori dogmatizmus, amely egyszerűen nem ismeri eredetét és belső igazságát egy állításnak, mint a régi, amidőn a ugvilágosodás élete kiszludt, csak tartalma [illegible] maradt fenn. Amíg az a tartalom a ugismerés érzelemmel követhető volt, addig nem tűnt föl, hogy dogma.

123) Antik világ szellítsz

Az antik ember nem lítt a gondolkodást, a gondoletst, mint oft: számára a világ és a gondolkodás ezért egy volt — nem volt a mai értelemben sem gondolkodás, sem világ. A szellításban az énleleti és gondoleti elem egyaránt benne volt. A nétvétés a tudati lélek korúlan lett teljes.

A mai emberben a kettős felejtés úgy jelentkezik, mint ellentmondás: az énleleti világ szellítés — de ezt a szellítás-értéket a gondolkodás mondja ki, amely az énleletben képest nem reális.

A modern ember nem veni észre, hogy amit létnek vél, az fogalomként jelenik meg benne és hogy ez a gondolkodás és lét szintézisének és egybeesésének kezdete; ennek foltatása a koncentráció, meditáció, kontempláció, ami ennek a szintézisnek, egybeesésnek tudatos hefreállítása. A szellítás hefreállítása, amelből az abutrikt (szijít) gondolkodás és az abutrikt (szijít) énlelés kicsett. Nem a realitás „képének" hefreállítása, mert ehhez a ugismerés szólban hozzátartozik.

A fogalom kontemplálásában ráébred az ember, hogy az ugyanúgy a dolog hoz tartozik ~~szijítszamnak egyike~~, mint a színe vagy alakja. A dolog szellítsz a tudatban fogalomként jelenik meg.

J.1. ἐν τῇ σκότιᾳ φαίνει — ez a kezentéjséj lényege, a fény énrenevése, hogy fénlik, és ezt csak a sötétségben, az emberi lélek sötétségében lehet énrevenni (τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων). Ebben kapcsolódik ὁ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον — a fény, amely az emberben vagy az embernek mindent „ugvilágít", még a sötétséget is, szijít sötétséget: csak ez az egyetlen sötétség létezik.

Mysz — Az embernek át kell élnie Isten eredeti mysz-jét.

A felejtés példái — Az ember a megismerés előtt „tudja", hogy a világ megismerhető és megismerendő; a racionalitás vilantása nem racionalizmuslól történik; a villogizmus már a kén konkluzió érdekében van, különben nem tudná, mifen premisszáhat vilamon és mene induljon; a dolog „lehépcsése" valaminek a lehépcsése, amit egy pillanatra már lehépcsés nélkül véltem ott-lenni.

Fogalom — A fogalom a kontemplált dolog dynamisának megjelenése, amely a tudatlan él, ahogy a dolog színe és formája.

Determinizmus — A determinizmus mindaddig igaz, amíg az ember a megismerésre (ahár a determinizmus megismerésére) nem néz.

Tudomány értelme — A tükrözött gondolkodás az igazságot önmagán kívül keresi; ennek igazi értelme, a dolgok, az érzeti világ elemzésének, hogy kifejezze az igazságot, amit magában hordoz, hogy egy nap az övé lehessen. A Kelet az érzeti világ ifen megismerését szimantasította: ennek együtt a Logos megjelenését az ember gondolkodásában. A belenenés az elemzésbe (a felejtés) a szt. szellem ellen bűn; mert az elemzés maga ennek az erőnek a szétsejével történik.

Realitás — Az ember a dolgoknak realitást tulajdonít: ez a csoppyi igazság, ami a tükrözött tudatlan működő nem tükrözött világosság életéből ered. A dolgok sokkal reálisabbak, mint azt ma gondoljuk. Az egy a szubjektív érzésben érintődik a dolgoktól és azt absztrakt számolással és mérésszel prólálja objektivé tenni. Ez az objektivitás a felületre, a nem-olvasott sérére vonatkozik a dolgoknak.

125) μένει — μένει — ugyanaradni a létben, megismerésben, Emlékezésben — nem kiesni.

Az ἀλήθεια befogadhatja a χάρις-t.

Logos a gondolkodáslan — A Logos az emberi gondolkodáslan inkarnálódott és ebben az élmúlan nem ismerik fel. Sötherenhefenítik

A ritus — Ami alakra a ritusban élt, ma az emberben van, a gondolkodáslan él, önmagát tapadva. A legegyszerűbb gondolatban is. Az iniciatva a ritushoz vagy vonatkozáshoz előbbi a ritusnál — az ember úgy tudottalanul választja, vagy a ritus erejével — akkor fölöslegés a ritus.

Materializmus — A materializmus félfedezi, hogy a lélek, értudat, gondolkodás tükörkép, a szellés hijával.

Gondolkodás átalakulása — Hogy a gondolkodás megszűnik a dolgok jelentése lenni: önmagyr élete lesz: a dolgok ebben fognak élni.

Én és tradició — Az Én vinogy a tradicióhoz ugyanaz, mint más kutatáshoz, más megismeréshez: jelen lenni, az a törekvése.

Dialektika. — A dialektika a humanitás gelve: az Én kifejezésmódja még nincs jelen.

Gondolkodás felemelhedése — Az öntudat a gondolkodásból ered, ezért lánni máshoz gúló ritus stb. is mind áthalad sajta — a gondolkodásból ered és nem a dialektikából, amely szintén a gondolkodásból ered. De minden más közvetítésnek a gondoltig kell lenállnia, ha a gondolkodás nem éri el elevenzéjének szintjét.

Szolarítás gondolkodás kelése és föltámadása

Az eredeti elem, képesen önmagaz maximális tagadására, a gondolkodáslan mozog: a negszmerés aktusálan a gondolkodásnak negvan az az ereje, hogy negszemmisítse magát, határtalanul odaadva magát a tárgynak. Mivel a gondolat kelett entitás, megszemmisülése a tárgyban, mint kelése saját kelett voltának (nyelvel hogy a tárgy dynamisz intuíciója befet kapjon), magyálan kezdje kelett állapotának túlhaladását. A szoláris tradíció tanítványának céljeges, hogy észrevegye a gondolkodáslan föltámadásának potenciálját. T 120

Kontemplíció

A kontemplíció: új teremtés. Nem tudhatott róla a Tradíció, mert nem voltak meg hozzá az előfeltételei: szabad tett, amely a szilágba a belső föltámadás elemét vinni (egy első kezdetét), az eredeti Nap-elemet. Az első tudatos szabad tett, minden többi mintája.

Gondolkodás Útja.

Mivel az ember a tűkrözött gondolkodással alig érti meg, mi a Gondolkodás Útja, St. végtelen sokféleképpen úja és fonja körül. Tudta, hogy félreértették úgy is, erő sok előadása tanúskodik és egén sorsa. A rejtett nem azért rejtett ma, mert valaki vagy valakik el akarják rejteni, hanem mert még azok sem képesek megérteni, akiknek kezében van; azt is tűkrözötten fogva föl, ami jelmúlásan jelkép.

Értelés

Az értelés rendesen sokra nem ér el az igazi Atmaig, csak az antváltestig.

Tradíció

A szoláris elemet a tradíció nem értheti meg: Chr. megjelenése pl. A mai tudomány alapja tradicionális

127.) Lunaritás kornakni

A lunáris tudat mindaddig hűen követi a volaritást, amíg teljes mértékben lunáris tudat. Amint a volaritás elemre a tudatban is megjelenik, nemcsak kívül áll, a tudatnak képessége és szabadsága lesz követni vagy nem követni a volaritást mögöt. Ez az a pont, amelyben a Tradíció lehetősége megszűnik, amelyet a tradíció csak eljövendőségében és nem lényegében hit, amelyre nincs receptje.

—

Gondolkodás tágy nélkül

A gondolkodás fejjetlenedni tud a tágyától, amelyet gondol; mert előbb van, mint az a téma, amelyet gondol.

—

Contemplare

Contemplare ... è far penetrare le forze dell'Io nel processo formativo della Terra; forze che normalmente si deteriorano nell'esperienza sensibile e nella dipendenza della psiche da questa.

—

Megismerés mágiája

A vilyot fenntartó Megismerés – a Világ – Vilyosszony magaar emberbe költözött. A vilyt az, aminek az ember látja.

—

Tévedések

Ha az ember a Vilyosszonyt nem szpontálja, akkor három eltévedése lehet a spirituálitásban: a transcendens vilykép, a spiritisztikus hit („finom anyag") és az egy inflíciója (Steiner, Nietzsche, az istenség „belül").

—

Szt. Háromság

A Szt. Háromság az emberben:

Szellem – az ember megismerő

Fiú – az univerzális elem (elemen gondolk.), amely körös az emberben és a vilyban.

Atya: a Vilyt rezlitésének forrása, a Megismeréssel együtt.

Rejen is a Megismeréssel együtt kapta az ember a Vilyot, de nem hellett hozzá a Fiú, mert nem volt kötön a megismerés.

Ugismerés – realitás — A ugismerés = realitás; az ember a közönséges tudat akaratából nem tudja ugyúltoztatni a vilag képét. A megismerés hozzá tartozik és a tudat is. A tudat állapota: realitás, nem kerülhető meg, a „külső" realitás vele változik.

Félelem — A félelemnek nincs tárgya: állapot; tárgyat keres magának. A bűnbeesésben kezdődött, a meretet elvesztésével.

Fég — A fég látása fontos, mert a lehetőséget rejti, amely minden pillanatban bennünk van.

Félelem — A félelemnek nincs értelme és lehetősége a voláris elem előtt, amely a gondolkodásban él.

Fég — „A gondolkodás Fége, amely lyppöri a tükröztöttséget, nem áll nemben többé a ugismerés tárgyaival, mert ő maga a ugismerés". T. 146.

Tudat — A tudat eredetileg kozmikus realitás, nem individuális.

Fég — Az ember nem látja a Fégt, mert fogtonosan belőle él, azonos vele a gondolkodásban (eleven), amelyből a sötétség, a fég hiszt ered.

Kontemplíció — A kontemplíciólan érleli az ember a gondolkodást, ahogy egyébként a szint – nincs szüksége, hogy gondolja (az érlelésben, csak ha itél).

Félelem — A félelem szimbolum – külső realitás – az ember nem veri érre, hogy gondolja, hogy ellenmerét is gondolja, hogy mindent gondol.

129)

Érzeti lélek és racionális lélek: módok a világhoz, magamhoz első vizsgálatban. Mivel termeneti módon jöttek létre ezek a módok, hiányzik belőlük az Én autonómiájának ereje, nem tehetnek mást, mint hogy a tradíciót fejezik ki.

Érzeti lélek, értelem lélek

Elementáris lejek. Az elementáris lejek: eleven gondolati erők, amelyek az elevenségből kiesett halmazállapotok ellenképei.

Fogalom-szó A tudati lélek korában, amikor a fogalom figgetlenedett a gelotől, a szavak jelekké váltak; de lejegében csak a fizikai tárgyak számára. Mert „morális" fogalmak alkotására az ember nem képes, ezért ezek csak szavak maradnak, retorika. Hogy ma ezekre szó létezik, nem fogalmat az ember nem tud alkotni, mintegy a fogalmak és szavak éji voltát, a valamikori szó-fogalom-szerkezet egységét.

Keveseh (§.) A „keveseh" azért keveseh, mert nagyon nehéz a feladatot megérteni és beleherdeni (ami egyszer dolog); nem azért keveseh, mert a képesség és lehetőség nincsen meg sok emberben. Ez a képesség: a gondolt, a tárgy érzelése.

Figgelem A Figgelem: az első szeretet Pal. 31, 91-93; 32, 142 (prima amor); 29, 76- 1.J 3,1-(!)

Egy-Gondolkodás Az Egy-Gondolkodás: érzelés és gondolkodás előtti. És egyúttal a Világ gondolkodása. Kölcsönös, mint az Első szeretet.

Előjáték Az Előjáték: ami a következő lépcsőből még nem valósult meg, annak ahadíja és a konzisztentia: nem öncél.

Fátyol — A fátyol: minden, ami megjelenik, bármely szinten; előjáték; Dante Pur. 30,28

Átlátszás — Az átlátszás nem valami-ig szól, hanem önmagáért, teljes átlátszóság.

Megjelenés — A kiesés az ébenséjből hozzalétre az elementáris lényeket. De ifen „lényeh" kiséreh minden fizikai megjelenést. Az ember is ifen lény a testével kapcsolatban.

Asonoszlás — A testtel szló asonoszlás a szilágyal szló asonoszlás parcialitási és torzképe.

Identitás — Az identitás: átlátszóság: egy Alany jelenléte kell hozzá.

Mult — A gondolkodáson kívül csak a szigít multja van.

Szabad ember — Az elsötétült ember — a szabad ember csirája.
Az átvilágított ember — a szabad ember csirája.

Koncentráció — A koncentrációban az történik, amineh normálisan szilágméretekben kellett csinna történnie: az ember gondolja a tárgyait, érezveni, hogy gondolja őket, és rá képes nézni a gondolkodásra magára.

Világ — A Világ: Fátyol és Figyelem — Előjáték.

Tárgy — A mérés és a fizikai jelenség nem a tárgy; sőt az, ami emenciálisan nem a tárgy: mert a tárgyat burokként körülvevő gondolkodás

Technika — A gép és a technika: kísérlet a bűnbeesés következményeinek felszámolására — a bűnbeesés foltatása.

131)

Föld — A Föld: tudatállipot. Az éteriség (a földi) a Hold-éteriség átváltozása és a Jupiter éteriség előkénítése. Csak itt van ásvány.

Külső út. — A külső út lényeje, hogy a tudat produktumain akar változtatni a tudat produktumai segítségével — nem a tudaton. Ez a naiv szerlizmus a praxisban, a belső praxisban is.

Koncentrációs. — A figyelem a lélek (egy-tudat) közepén élvel: ez a figyelem az Én ereje. Ezt használja az egy, mozgó felé fordítva, csak látszatra kifelé irányítottan. A koncentrációban ezt az erőt fejlentjük, kifelé, az egy-tudat teljes önelfelejtéséig. Ez a momentum akkor következik be, amikor a figyelem megfogalmazás nélkül képes fönnmaradni.

Planétainkarnációk. — A Föld: tudatállipot. A planétainkarnációk: a tudatállipot változásai. A leírások erekről: a mai tudat szerint ábrázolva azt, ami az akkori emberi tudat számára a szerlités. Az emberfejlődés előző lépései közösek az emberiségre, a következők nem.

Élmény — Mindaz ami élmény: lelki, gondolt, érzett — az ijani Én ettől figyelben. A hulál is a lélek élménye.

Tudat — A tudat mélén mindig itt az eleven gondolkodás; ez észleli saját multját, emlékezve, multként, anélkül, hogy ezt multnak tartaná: mivel a jelenben nem képes észlelni, a multat tartja jelennek — a közelmultat: rájöhetne, hogy mult. Az emlék elfödi az emlékezést és az emlékezőt. Az öntudat első formája: a tudat saját multjára emlékezik, van „saját", van „tanu" (kivülálló), nem van mult és idő; míg az antik ember nem ismerte így a multat,

sem az öntudatot — a tudat világfogalmat volt a tudat számára is, mint tudatot a tudat nem ismerte magát.

Morgás „A valószínűbb az ember mindig mintegy mozdulatlan ugyanazon a hefen, mivel ~~[illegible]~~ akárhova ér, egyik pontban sem valósítja meg a kommunikát a többi ponttal, amelyekben előbb meg ott volt, kutsőleg kiszelve meg legyőzni azt a relációnélküliséget, amelyet az absztakt tudat hoz létre a pontok között".
Segreti p. 31.

Motorikus idegek Az ú.n. motorikus idegek szerepe, hogy az akaratot a megfelelő „hefre" vezessék; nélkülük „vak" az akarat, nem tudja, mere és hogyan működjék.

Idő, tér Hogy az ember az idő fogalmát megalkossa, ki kellett essen az időből: ez a kiesés az időtlen elem jelenléte benne, anélkül, hogy ez vagy tudatos volna. A térrel ugyanígy van: a gondolkodás, a nézés térteleu, időtlen; a tudat (itélet) vizsgálnak csak. A gondolkodás, az érzelés ma az absztakt identitás a világgal: abszakt, mert nem tudatos, egyp az ellenkezője a tudatos.
Az igazi Én nem lép be az időbe, sem a térbe.

Képzet Képzeteink multak; nem különböznek az emlékképektől, csak abban, hogy közelmultak. Ezért nem is könnyű különbséget látni az érzeleti képek és a képzetek (emlékképek) között.

Belső érzelés A gondolkodás a „belső" érzelést befettesíti; azt, amely kontinuitást lét a dolgok között, amely elvezett. Az elvezetése folytán lett a „külső" (közönséges) érzelés. A gondolkodás tégley belső érzelés.

133)

Bűnbeerés — A bűnbeeréskor az Én még nem volt Én, nem volt önillő, értlen volt ana, ann bekövetheret; nem tudta kontemplálni: ma kontemplálhatja nem dart, ann i bűnbeerés és követhesmejci; mert volt bűnbeerés. Éne vels i bűnbeerés, hogy kontemplálják: ahi kontemplálji, kívül áll i bűnbeerésen.

A lélek (antizlítés) eredetilej dicsősége az Énnek.

Szív — Minden gondolat i szívből, i szívben születik.

Fájdalom, megismerés. — A megismerés, i fájdalom: mindkettő i lélek láthattlan, nyugtalan életének oldódása annak rezonanciájától öbenne, aminek szíja van.

Agy — Az agy nembenállni látszik i nellemmel, de már adódása is a nellem tetálkozása saját kulíleröivel. Az ember i fizikai vilig megjelenésélől sohu semmi mást nem kap, mint i formát, az-anyagi öltözött dolgokból és lényekből. Megtelíljz ezek rezlítését, ha énsevem, hogyczik i formát kapji — ami nem más, mint idea.

Világosság — A Világosság nem utamit világít meg: az sötétség lenne, ányék, előjíték i Világossághoz.

Nem-látás — A nembenállás is kutonbozás: nem-látás; nem-látása (sötétsége) annak, aminek i tudat i látaja, i világfogamatnak, aminek i tudat adja i szünteret.

Lélek. — Vergine madre, figlia del tuo figlio — i lélek, Sophia, titka: A szellemből ered, a nellemet fogadja be.

Tér és idő „A lehetetlenség, hogy az ember igazán a térben mozogjon és értelje az idő folyamatosságát, a tér és idő gondolásának lehetőségévé válik." Sgveti 78.

Jel A jel értelme nem önmaga, hanem hogy ki hagyta, hol hagyta és hogy egyáltalán hagyta valaki.

J. 1. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν — a megismerés nem volt (külön), mert nem volt megismerés, ami ezt megismerje.

Hibáttak Ha azt hiszük, hogy hibáttamkat elvesztettük, egyúttal azt hisszük, sosem voltak.

Idő Az ember csak a tudatával érzékeli az időt, következtetésként, kívülről, mint a teret.

Idő Az igaz idő: ami van; a közönséges, amiben a van történik.

Ritus Az időtlen tartós pillanat: a ritus. A teremtés és feloldása, más, mint a meg nem teremtett.

Ritmus A ritmus: az idő és időtlenség tetőkorsa. Lélekrés — lélekritmus.

Érzéknem A finkni vitáljuk a testnek érzéknemnek hellenek lenne — egyenen. Az első egben az étertest lesz érzéknem, a másodikban az antiltest — de sosem az érzéknem „érzel".

Kozmikus és emberi gondolkodás A különbség az emberi és kozmikus gondolkodás között a koncentrációban derül ki: amit az ember kigondol, akaratának, kerének kell végkezvenne, a terminet: kozmosz gondolata.

135) önmyálom. A terméneti tárgy nem lélése: vitus.
A tárgy valószínűs: ofan valószínűs, mint az eleven gondolkodás.

Közös med. Az egyéltes meditáció az új vitus egyik elemre: miképpen az égben, azonképpen a Földön is: az elviselés, a szeretség, a fölöti testvériség jegyében.

Alanyi vilg. Minden — Tej dolog, — amiről szó van, föltételez Tejed meg enyem.

Világosság A Világosság megjelenése: a megismerés megjelenése (nemcsak hasonulása): kerentéjség.
A Világosság léte (volt, van, lesz): Terementés

Terementések Az első Terementés: a jelek megjelenése, a megjelenés világának megjelenése — a Megjelenés — valakinek; a megtestesülés.
A második Terementés: a nellem megjelenése testi-nellemi formában: a felébredés — a megismerés megtörülése.
Az első terementés — felébredés a fizikai síkon; a második terementés: felébredés az elevenség síkján.

Tudat eredete A tudat nem származhat, nem támaszkodhat ofanra, ami kevésbbé tudat, mint önmaga.

Kezér Kezér: mag, ami nem a Földbe kerül — nem lekötött áteriség; nem újabb terméret ben belőle, hanem megismerés — magasabb világba kerül, tűzön it.

Pillanat Minden pillanat az örökkévalóságban gyorsik.

Mérés A mérés a klőrőségen alapszik. A megismerés az azonosságon.

Gondolhodás — körönséges gondolhodás ifen: azt gondolom, hogy azt gondolom... Nem így, hogy: gondolom — és ez egyben a tudás belülről, hogy átvilágítva gondolom.

—

Transcendens — Az a gondolhodás intuitív szene „transcendens", akkor az akaratnak túlyomó része is az és az érzésnek is.

—

Tekintet — Az ember tekintete, gondolhodása szabad, „ő" maga a testhez kötött, azok nem.

—

Tér — A tér képzete, a tér-látszat megjelenése a testek lapantalatából származik, minthe ott is lenne valami, ahol nincs (anyagi). A tér idea — az ember a látszatában él és nem lép be a térbe, amit gondol — ami az igazi tér, áthatásának kerdete
Ahol tér nincs, ott van az anyag; a tér = hely, ür, üres, Raum.

—

Ásvány, növény — Hogy látom az ásványt, az őt fenntartó erőnek jele, amely csak nem látom, csak ha ásvány: sukála öltözik: a megjelenését. Ez erő nélkül az ásvány nem volna (a van egyenlő), sem a látás. Az ásvány az örök-változatlan képe, nem ő maga. Már csak azért sem, mert változik. Az igazán nem-változó a növény. Az ő van-ja az időben szétkúsódik (annak számára, aki csak a növény megjelenését látja), az mind ő, magtól magig, — nem változik, nem hal meg, örök. Az ásványnak csak megjelenése van. Az ásványt kémiailag változtatom, a növényt nem lehet.

—

Mózes nemtől/nemben — Az Úr Mózessel szemtől nembe beszél 4 Mózes 12,8 —; 2 Mózes 33,11 — kitulról látja, orcáját nem, dicsőségét sem.

—

Felejtés — Az élmény felejtés útján ha képesség.

137

Mikroskopon

Alvis slett a lélek a Mikroskopnoszba van kiáradva. Mi fennek kell lennie a testnek, a Mikroskopnosnak, hogy napjal annal asonosulhasson?

—

Érzéknervek

Az elementáris világ a nyugt áttátszóságában átáramlik vajtunk, ezért élünk, ez az étertest, az éktünk. Amit az érzéknervekben érzelünk, az nem áramlik be, fel lenn tartóztatva; ami beáramlik, azok az erők építik az érzéknervehet.

—

Nyugsebb érzéknerv.

Ami az elmélkedés tárgya, nem lehet az érzeti vitágból való, mert az ugyanazon erőket és képességeket gyakorolhatná, amik már vannak. A szimbolum nem képer le kütvőt (lyfőljebb tétszólag); a lélek ofan tevékegségét kell gyakorolnunk, amiszent közönségesen nem fejt ki, hogy az ösképi világ erőinek vizsgálására (tükrözésére), megállítására érzéknerv alakuljon.

Hogy a kialakult érzéknerv érzékeljen is, ahhoz a témát elkapva a végzett tevékegségre kell figyelnünk.

—

J. 1.

ἐν ἀυτῷ ζώη ἦν — a teremtő szólan élni — éltet és tudatot ad egyszerre.

—

Igazság

Az igazság az Én relációja a világgal — nem közölhető, nem tanítható.

—

Érzés

Azt érezni, amit nem muszáj — amit nem kell érezni, nem adódik kégnerű érzésként, amely „elfogja" az embert

—

J. 1

A fej az emberért van: ζώη ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων; ἐν τῇ σκότια φαίνει; φώτιζει πάντα ἄνθρωπον; végül λόγος formájában jön el és annak következtében a Fej az emberé len: ἐθεάσαμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ — dicsőségét

amelet Mózes nem lithatott. A Világosság Teremtése előtt: monde Isten: legyen Világosság. Λ ζῶη nemcsak az embernek van, a φῶς csak az embernek.

ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, ἐρχόμενον, αὐτὸν οὐκ ἔγνω — további kérdések.

—

T 1 οὐ κατέλαβεν — nem fogadtuk be — hat ihn nicht begriffen — nem ismerte fel — nem ismerte meg.

—

Meghatározottság A meghatározottság az okaság deme, szükséges az okaság gesztusához, amely felenlét a közvetlen megismerésben, vég is a konkrétság a világosság határa: a fogalom is forma, elválantott — leválantott megértés. Minden „mit", „tárgy" a megértés korlátozása.

Oncillális Az oncillális nem oncillális: állandó kettős lét — nem-lét.

—

Elfogulatlanság A régi kitnek ma az elfogulatlanságban hellene élnie.

—

Agyi függőség Az agy sitnikus-vérkeringési és egyesere-folyamatai a bordozsi az érzés és akarás áramlásainak az agyi központban — ezért a testtől-vis függőség az érzés-akarat-világban jelentkezik meg legjobbáb.

—

Jelenlét Mivel a gondolkodásban jelen van a jelenlét principiuma ezért ennek megszlósítása nélkül kegyetlen, annal az erővel elfelejtein magát — tagadni magát.

—

Fég, sötétség Fég is, sötétség is csak az ember számára létezik.

—

Látás Az igazi látás: nincs, amit lát; nincs, aki lát.

—

139 Érzékegség. Az érzékegség önmagam irányában fordítva arányos az érzékegséggel mások irányában.

—

Érzelés és gondolkodás elválása

Amint a gondolkodás elválik az észleléstől (értelmi lélek kora), az észlelés a felületen marad, mert a belső észlelés eleme királt belőle. A királás csak a tudat számára van, amennyiben az a gondolta támaszkodik. Az erő, amely az észlelés belső elemét eltakarja, Ahr. ereje, amit az antik ember nem ismert. Ezért az értelmi lélek – az érzelmi inspirációtól eltekintve, kényszerűen racionalista-empirista-materialista; ez okozza a hitélet és a gondolkodás kettéválását. Az érzelmi inspiráltság nem képes a gondolkodást áthatni, azaz azt is inspiráltá tenni, mert a gondolkodásban ettől függetlenül él a szoláris elem, amely erősebb az érzelmi inspirációnál – az ségebbi eredetű –, csak kifelé fordulva, az elválás sebe felé, az észleleti világ felé. A tudati lélek fölzdata, hogy a gondolkodást saját tudatára emelje, felkeltve benne a szoláris elemet, amelytől ered. Ezzel összekapcsolja az értelmi lélek funkcióját a nellemmel. A szellem öntudata felé mozog az értelmi lélekben is, az érzeléstől való elválásban is; ezt az öntudatot a Manas-ban éri el.

—

Közlés

Mindig minden: Közlés.

—

Érzelés belső tartalma

Amit érzelünk, belső tartalom, szín, íz, puhaság, ez mind nem érzeti – különbséget kell tenni az érzelés érzeti és belső eleme között. Az érzelés az észlelőhöz veret. Az érzetiből az érzetfölöttit kiolvani: ez a finkai tapantalás értelme.

—

Tiszta értelés — A tiszta észlelésben adódik az a táplálék és kielégülés, amit az ember az érzeti benyomásokban keres, mert az értelés halott képzet és érzet formájában jelenik meg közönséjesen. Nem lemondásról van szó, hanem elváltozásról – az elváltozás boldogságáról.

Értelés — Az értelésben teremtő akarat áramlik, amely a világot fenntartja – ez maga az értelés.

Nem pohárlól – csak tiszta hűvös forrásból 1972. ápr. 30.

Öröm, fájdalom — Öröm és fájdalom: a lélek ismeretlen erőinek jelei, a fizikai lét nem-fizikai alapjának tapasztalásához utak és eszközök.

Vágy — A vágy sosem testi, a léleké; és a vágyat sosem kelti föl érzeti dolog, mindig érzetfölötti.

Értelés — Az mozdulatban tudok maradni (az éteriségben), fölfoghatom, az észlelés éteri-ritmikus lefutását. Ez a Kijelatkoztatás és a Kijelatkoztatás nem csak megismerés, hanem élet, lélekzet táplálék és nevelem.

Vágy — A vágy mindig ellentmondó önmagában és önmagának: ki akar elégülni – de nem kioltódni: ezért soha nem elégül ki. Ebben őrzi meg az eredeti kommunió-erő kontinuus jellegét: a szeretet, a táplálkozás, a lélekzés állandó érzetfölötti Egységben-levés, akár az értelés vagy megismerés.

Imitatis — Az Imitatis Christi: tudatos, megismerő „imitáció".

Szellemi világ — A szellemi világ nem a fizikai mögött, hanem a fizikai előtt van, a megismerésben, amely a fizikaiban érvényet.

Észlelés — Az értelés: Úrvacsora.

141) A fátyol — A lélek élményei is eltakarnak valamit: úgy jönnek, mennek, mint az észlelés képei: azok ugyanazt takarják el a másik oldalról.

—

A földi ember — Az észleleti képvilág és a lélek élményei köré záródik az ep-tudat, a földi ember. Ezzel és ebben tájékozódik?

—

Alvás — Az alvásban elvész az érzékenység és az emlékezés.

—

Extázis — „Dieses Hingegossensein an eine Welt, die sich unterscheidet von der gewöhnlichen Alltagswelt, wo man sich nur an seinen Körper hingegeben fühlt, dieses berechtigt von vornherein, dass man von einer grossen Welt; von einem Makrokosmos sprechen kann im Gegensatz zu der Welt, wo wir uns eingeschlossen fühlen in unserer Haut." Mikrokosmos-Mikrokosmos S. 18.

—

J. 1. — φώτιζει πάντα ἄνθρωπον — ἐν τῷ κοσμῷ ἦν — mint jelenségvilág; σάρξ ἐγένετο καὶ ἐθεασάμεθα — mint ugyismerő erő.

—

J. 1 — καὶ ἡ ζώη ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων — már az életben is benne volt a világosság és akkor is az emberek világosságra volt — de aztán az élet lett az emberek világosságra — és ez megjelenik (jelenidő) a sötétségben (mindig és elvben és ugyanakkor valóban.

—

Reintegráció — Ha a lélek érzeveni, hogy a Logos kiadorója: a reintegráció útján van.

—

Okkultizmus — Az „okkultizmusnak" ma teljesen gilvánosnak kell lennie.

—

Tudati lélek — Mivel a tudati lélek ben jelen van a szoláris elem, áthatja azt, ami a Föld; ezért lehet éppen a hypnotitább erő.

Beút és kint — Az érzelmek tükre, amelyet a misztikus befelé áttör, az objektív érzelemvilág előtt áll – ide veret ez az út. Az ennek képzetvilág tükre ugyanebbe az objektív akarati – érzelmi önzefűrösttségbe veret.

Energia — Minden energiatermelés O_2 fogyasztó (a vízi és nyomenergiától eltekintve – és az atomenergiától)

Közlés és információ — Szín, hanag, fény, melegy – a kvalitások: közlések. Tömegpont, gyorsulás, súf, hossz, atom: kvantitások: nem közölnek. A nem-közlés: információ, konkrét, számszerű – erre törekvik a modern tudat.

Gondolkodás — A közönséges gondolkodásban lehetséges, hogy az ember gondol valamire vagy valamit, de közben a gondolkodás lelke, a figgelem, egészen másutt van. A figgelem és a gondolkodás egybeesése a meditáció vagy koncentráció. A dolog, téma a tudatban van mindig, de hogy miképp berül bele, nem vesszem érre általában. A tudat pereném jelenik meg, a centrumból látom, hogy ott van, de a közbenső jelenlevőséget nem látom. Mivel a gondolkodás fogalmaz tudattalan, ezért van tárgya.

J. 1. — φῶς ἀληθινόν, ὁ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον – az egész embert „átvilágító" (terentő), nem a látott fény, hanem, amely az egész embert átjárja, létrehozza, fenntartja = megvilágítja = világba hefezi – világosságba hefezi.

143)

Én — hordozó

Az Énnek hordozóra van szüksége, míg nem öntudat; – a hordozóval azonosulva meghatározhatóvá önmagát minden mástól, ami nem a hordozó. Amíg nem különböztetti meg önmagát a hordozóktól, nem tudja önmagát tapantalni, ezért nem lehet kommunióban a világgal, az érzeti selicióra túlmenően.

Világ-erők.

Az ember ugyanezen látja meg, hogy átjárják őt a világot szövő, világot fenntartó erők. Ezektől ugyanezen erők segítségével különböztetti meg magát (szolárisz erők), hogy az erőket és önmagát megismerje.

Alkimia

A kristífossadis a szűrű és ritka nétvilész és ennek nemlélése. Az oldás a modern alkimia: a szűrű és a megismerés egybe-látása.

Szőhőkút

A szőhőkút bitja saját formát, a kontinokat, amik leféghéjserve, rögzítve — egy forma.

Értelmi lélek
tudati lélek

Az értelmi lélek kettősége (3.139.): hogy nem azonos a tudattal: a tudat lejjebb van – nem inspirált már, mint az érzelem. Ma az érzelem sem inspirált –; nem lehet közvetlen megismerés – a lélek a megismertet nézi, nem éli. Kéjzet, vélemény, gondolat, nem ő-maga: sem a lélek, sem a világ. Csak „szerint"-ség. A tudatt lélek, hogy egészen tudat a lélek, sálít magán is. Egyetlen érzéknem szétfőzve ma; egyszer majd differenciáltan, de egységben – az így tudat minden érzéknem egyszere.

Érzetfölötti rilég

A rilég, még absztrakt ásúnyi formájában is: érzetfölötti. Azt szerondjuk: asztal; de a fogalom sehol az érzeti rilégban nem jelenik meg, csak fölöl vagy enköz, amelynek funkcióját neverem antilnak és a funkció érzetfölötti.

Freud

A freudi félreszeretés abban áll, hogy az emberi beszettséget anélkül tudatosítja, hogy annak beszettség-jellegét (hogy ez az állapot nem eredeti) tudatosítaná: ennel véglegesíti és egyben kefeslően igazolja. Konzekvens módon ezt az állapotot meg „kell" valósítani, átlikkítésít csak a „szublimíció" segítségével képzeli el — igazi átváltozás nem történik.

Nap

A Nap: az egész naprendszer. A Nap és az éteriség az, ami a finkait formálja, fenntartja és (vagyis) érzelhetővé teszi. Kvalitásokat jelent mind a kettő.

Az Út (3.61.)

A szellem a megismerésben mutatkozik saját jellege szerint. Más megnyilatkozásai — és mindenben megnyilatkozik — nem ifen direkteh: torzultak, a szellem irányával ellentétesek: a nem-megismerő jellegy a lélekben — ugyanesek a nellem megnyilatkozása.

A megismerés ura a gondolkodásban él, azon belül a fogalom folyamatában: ezért innen indul el a koncentráció, az Út.

Az Út célja a lélek összekapcsolása az Énnel, vagyis a lélek nellemmé válása. A léleken belül a nellem erőit mindenütt megtalálni, de legközvetlenebbül a fogalom folyamatában. Amennyiben a gondolkodás tükrözött, nem lehet kapcsolata az Énnel, de jele ennek a kapcsolatnak, amely csak eleven élet lehet. Ezért a gondolkodás eleven fázisához kell a tudatnak jutnia: a fogalom az Énen keresztül születik, az Alanyé, különben nem volna megismerés a fogalom, azaz nem volna fogalom, azaz nem volna.

A fogalom megjelenése és születése között tudati szakadás van, a

145)

születésére legfőbb következtethet a tudat. A fogalom az Énben, az Én számára születik, aztán elszakadt tőle, hogy a tárgyhoz tapadjon — ezzel azonosul és abstrakt lesz. Átadja éltét, elevenségét, szellítás-erejét (ez az elevenség — alsó érzéknevek) a tárgynak, amely ezért, ebből kifolyólag tárgy. Az első értelés-gondolás alkalmával lesz a tárgy; aztán gondol vá a gondolkodás (tükrözötten).

Az Út: vimatérés az Első Szeretethez: az Első Fényhez.

A formáló erőktől elszakadt fogalom a meghatározottság: zárt fogalom, amely mechanikusan kezelhető, jelentés, metamorfózisok nélkül, azok kizárásával. A fogalom élete a metamorfózis. Ami metamorfozálódik, az magasabb eredetű: csillagállomány.

A mechanizált fogalomkapcsolás az Ellenerők nemit történik — mozzlitásmentesen, elszakítva a fogalmat a formásítól: ez a gondolkodás ásványi foka, a gondolt. Ezzel a lélek elszigetelődik az Én erőitől.

Az ember akkor lehet csak szabad, ha a fogalom fogamata tudatos, ha a fogalom (a tudat) az Énnel önkapcsolódik: a lélek centruma az Én lesz, nem az egy.

A gondolkodás eleven eredetileg és az elevenségben élő Én réntven benne. Hogy tudatosuljon a gondolkodás az eleven Én előtt, tükröződnie kell, meg kell halnia, hogy az Én értelhesse. Valójában a nerepeknek meg kell fordulniok: az Én kell mozdulatlan legyen; meg kell tanulnia az ásványtól, amit az tud és a gondolkodásnak kell elevennek maradnia: ez lenne az Én igazi öntudata, támasz nélküli léte.

Az Én csak saját mozgása útján erősödhet, semmitől sem, ami kívülről éri. Az Úton a mozgató az Én abszolut autonóm eleme. A meditációban ez az elem a tudat önállóságát valósítja

meg, függetlenségét az agyiságtól és ennek a fiziksiságtól független életet nyer el – az Életet – azaz hatékony lesz a szabad, testhez nem kötött éteriségben. Ezzel képes a közönséges tudat területére hatni.

Az Én: eleven; tükörképe: hulott; aki a tükörképet látja, él; míg az Én nem képes önmagát látni és ez nem is szükséges. Önmagát a másik Énben tapasztalja.

Igazi szövegy — Az igazi szövegy nem mond valamit, nem magyaráz meg valamit. Ő maga az: a szavak, a fogalmak a szövegből válásosdnak és a szövegy a szavakból, fogalmakból áll. Mivel is lehetne magyarázni?

Látás — A látás (érzelés, gondolkodás) nem az ember látása; álmodozása egy „másfajta" látásról a felejtés szimbólumaz: elfelejti, hogy ennek a látásnak álmodik, képzelődik egy másikról.

Szabadság — Az embernek feltétlenül módjában áll a megismerő erőket jellegükben érzevenni és megismerni. Módjában áll őket csupán az érzeti világ felé fordítva használni. Ezen a mérleg-ponton dől el az ember szabadsága, a világ sorsa. A megismerést érzetfeletti tekként látni, a Fét meglátni: ezen múlik minden.

Szt. szellem ellenibűn — A Szt. szellem ellenibűn kétféle jellegű: a szellem önpilkos mozdulata: „én nem vagyok"; és a képzelt, gondolt „szellemi" világ, a közönséges tudat „szárazlása", képtelensége átélésének szellőzésével.

Megfordulás — A megfordulás pontja: érzevenni, hogy a megismerés nem vezethető vissza a megismertre; hogy a megismerés a megismerttől független realitás: szellemi terméketű, mert az érzetit általa ismerem meg.

147)

Isten ugismeri az embert: 1 Kor 8,3; 1 Kor 13,12; Gal 4,9

Gondolkodás vizsgáretése — A gondolkodás vizsgáretése csak valamire lehetséges, ami a gondolkodáson belül van, úgy hogy a közönséges gondolkodás, amely a vizsgáretést csinálja, annak hülseje. Hogy ez a „hülső" a vizsgáretésre képes, a gondolkodás (a közönséges gondolkodás) szoláris természetét mutatja

—

J 1 — És istennél vala és isten vala: kimondatlanul istennél, tehát isten vala.

—

Szubjektivizmus — Az a tudat szubjektív volna, nem lenne értelme igazságnak, hamisságnak, fehérnek, feketének, szubjektívnek, objektívnek... ha komoly vennük ezt.

—

Kegyelem — A kegyelem: az igazság hicsordulása, kiáradása, kiárasztása. Χάρις

—

Logika — A formális és emenciális logika között a hülőnbség abban áll, hogy az előbbi az állítás tényét, energiát nem vonja bele a logika körébe. Ezért bármiben állítás önmagában lehetséges, pl. „én nem vagyok". A logika praxisának logikája hiányzik.

—

Igazság — Az igazság a legvonlékonyabb anyagból való. Mégha ugyanaz mondja is, másodnos már lehet, hogy hazugság.

—

Lucifer — A lucifer működés: a nem-ugismerő — (sgát) érzést létrehozni és ifen jellegének ugtatásával a Földtől elszakítani.

—

A nép, amely látja istent, nem kell tanítsák Zs.d 8,11; J 14,26 Jer 31,34 — És 54,13; 76,45 — 59,21(!)

Chr. békéje — 7 14,27 → 16,33; Fil 4,7, 2 Tess. 3,16 ὁ κύριος τῆς εἰρήνης (R 5,1)

Énkelés — Előnöz van az énkelés (első látás), aztán tőrik két érzetre és képzetre. (Yoga, p.75)

Lázadás — Az emberi lázadás vagy fonadalom ellenkező irányú, mint a lucíferi. Még nem követhetett be.

Tiszta énkelés — A tiszta énkelés: az alapvető reláció. Talán δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πάτρος.

Új teremtés — Gal 6,15; Róm 6,4; 2 Kor 5,17.

Mintikus és ekutitikus út — A mintikus út ma: a pondolkodás útja; az ekutitikus út: a tiszta énkelésé.

A dolog és a fogalom — Azt mondjuk pl.: a sézher a fogalma hozzátartozik (mihez tartozik hozzá?); ennel voltaképpen az éteri elemet értjük. Ezért látható a séz – sézneh, annak ismerhető meg. Van általános láthatóság? A minden anyagban működő fejnulsztanciz.

Lélekzés — A tudat függőséje az agyiszýtól (finhaiszýtól) hozza magával a pondolkodás életelemének pusztulását és éteri kompenzálásának szükségnemű séjét O_2-lélekzéssel – éjéssel. A szervezeti éjés nem eredeti: az eredeti az Egy-Lélekzés. Az éjés energetikus format (dimpációs), az eredeti lélekzés formativ. A növényben ez látszik: a fej szítséjével az éjés pordítottját valósítja meg: fej-lélekzése van: ez képe az emberi eredeti Egy-Lélekzésnek. Az ego a CO_2 termelésben érzi önmagát: a hulálon érzi magát élőnek, akkor az eleven alag a hulott pondolatban érzi magát élőnek.

Weiden 1972

Das menschliche und das kosmische Denken.

Der Mensch als Weltschöpfer

Gang: Stil des Schulaufsatzes
über die Erste Liebe.

Wenn wir behauptet haben, das Leben der V.-n unterscheide sich kaum vom Leben derjenigen, die nicht zum edlen Geschlecht hören, so war damit bloss das Äussere des Lebens gemeint. Das innere Leben der V-n ist vollgesättigt mit wichtigen Aktivitäten, von welchen wir wegen Raummangel bloss vier Tätigkeiten besprechen.

1. Das Kandern.

Es kandern die V-n fast bei jeder Gelegenheit, sie begleiten meistens alle Tätigkeiten des Tags mit innerlichem Kandern; abends jedoch meistens, kommen sie zusammen und kandern gemeinsam. Dieses Zusammenfinden geschieht keineswegs aus persönlichen Gründen, wie Freundschaft oder Menschenliebe, es geschieht des Kandern willen. Dies geht so vor sich, dass meistens ein Vorkanderer etwas vorliest oder von sich ergibt (der Ausdruck bedeutet: halbverdautes wieder zum Vorschein zu bringen, hier natürlich in ganz anderem Sinne) während die anderen dies wohltuend geniessen – es gibt ihnen eine besondere Art von Wärme. Was bedeutet aber letzthin das Wort „Kandern"? fragt der geneigte Leser oder die geneigte Leserin jetzt schon, ein wenig ungeduldig und mit Recht das; denn was kann ärgerlicher wirken, als wenn man dauernd mit Worten bepfaht wird, die man halbwegs oder garnicht versteht? Und wenn noch immer keine Erklärung bekommt, jedoch sich wieder und wieder konfrontiert findet mit solchen Worten, wie z.B. „Kandern", so entsteht letzthin eine gewisse Empfindung, ein feines Gefühl für solches Wort und man bemerkt es kaum, dass man solche Worte dann selber anfängt in seine Ausdrücke zu mischen, bis man es ganz heimisch und warm findet, den vorhin störenden Ausdruck. Man kann dann sogar in lange Diskussionen eingehn, die fast ausschliesslich mit solchen Ausdrücken ausgefochten werden, es erstehen Emotionen für das eine oder für das andere Wort usw. usw.

Siehe, wohlwollender Leser: das ist eben das Kandern. Ältere V-n nennen es auch „maschieren" (nicht aus Marsch, sondern aus Misch-Masch abgeleitet; oder, wie Fascha von Stotterplapp, der berühmte Philologe ~~[illegible]~~ erbehauptet, stammt das Wort eigentlich aus Maske und wird richtig als mas-chieren gesprochen, nämlich die Unkenntnis der behandelten Themen). Jedenfalls, füllt das Kandern (oder Maschieren) das Leben der V-n so sehr aus, dass sie alles anderen dieser (von ihnen sehr wichtig gefundenen) Tätigkeit unterordnen. Das bedeutet nicht, dass sie oft lebensfremd werden. Im Geschäftsleben sind sie ebenso tüchtig und schlau, wie andere Geschäftsleute; sie machen auch meistens dieselben kleine Griffe, welche vom Pöbel nicht verstanden, als unehrliche Methoden bezeichnet werden, während sie nur Zeichen der Tüchtigkeit sind; jedoch: am Abend wird das alles untergetaucht in das uferlos tiefe Kandern, aus welchem die Teilnehmer dann, wie aus einem erfrischenden Bad, mit neuen Lebenskräften ~~[illegible]~~ strotzend von dannen ziehen.

Das Thema dieses K-n ist ganz verschieden, es kann eigentlich wirklich alles sein. Besonders geliebt sind die Themen über embaratische Gesetzmässigkeiten, die das V-n-leben beherrschen (obwohl die V-n sich als freie Geister bezeichnen, andererseits), Kosmologisches, Zukunftsaussichten, was man als V. zu essen hat, ganz besonders: innere gesellschaftliche Angelegenheiten, Zwistigkeiten, die aus den verschiedenen Sympathien ~~gegenüber~~ führenden V-persönlichkeiten gegenüber entstehen. Meistens gehen im Laufe des K-n die Themen mehrmals in einander gegenüber. Canda

2. Schenckentakt

Schenckentakt (Takt = Rythmus, nicht Taktgefühl etwa, ~~von dem kann~~ das ist in V-n-kreisen verpönt) ist eine Bewegungskunst. Kurz könnte man das so charakterisieren: die V-n versuchen die Bewegungen der Vögel nachzuahmen. Für aussenstehende ist der Anblick einer älteren V, die den Schenckentakt ausübt, nicht besonders anziehend (Siehe die Ausgabe: Schenckentakt als sichtbare Strafe); es wird behauptet, ursprünglich diente der Sch.t. dazu, um die Vögel energisch zu verscheuchen, führende Taktkünstler behaupten aber, es diene im Gegenteil dazu, die Vögel anzulocken. Wir sehen hier wieder die eigentümliche ambivalente Einstellung zum Vorschein

1. Teil

zum ἀληθεια. Begriff.

2. Teil

zum Kommunionsbegriff.

Mystisches Wort, Vernehmungen — Thomas — Bild-Inertitätschaukter — Nach-Denken, Wahrnehmung primer

↓

das Wahrnehmungsbild verändernd

Die Universalität — das Eigentum.

Kepler, Reinhalten Descartes, ⊥

Gegenstand, Objektität

Der herausgelöste Mensch,

erkennend, berechnend

Die sphärische Gottheit bewegt die Welt

Astronomie

Geometrie

~~Äste~~ Heilkunde

Seelenkunde

Das Gedichte → Bew. Seele

↙ ↘

Vergessen

Das Denken ist nichts als. Freiheit

Unbewusstes

Die moderne Kraft

~~Aletheia~~

Aletheia (Geistselbst) ortöten

Das Denken selbst erleben

Die Mission der Abstraktheit

Die sphärische Gottheit

kontemplieret

Unmittelbarkeit, Intuition

Lebendiges

1) Realitätschaukter.

6 Ding: das ich nicht denken kann.

Lesen — M. nonaus

5 physiognomie - peripherie; Angesicht

: Bindung; Haften,

5 Auge - durchsichtig; Undurchsichtigkeit der Seele

4.) Identität - Verstehen - Liebe

2.) Das verschlafene Erscheinen: Numino-

3.) sität. Fremdheit; Intuition. Ergr

Empfindungsseele

7 Beziehungen 7

Farbe

Wann sehen wir den Logos nicht?

Das Wissen um die Identität

Die Realität der Musik

Das Brot

Samen, 10000 Dinge

Weg aufmärkts.

Die Grenzen fallen Innen

~~Bergson: wie geschieht eine Denkübung, nicht schaffen, Edif stb.~~

Vogelscheuchen: Tätigkeit, zofieren, wühlen, maschieren

Konzentration als inoszische Übg. Gewaltig, die Gefahren.

Stufen: Inspiration – (leser),

Bier

~~Gymnas: Benzhodis, [illegible]? [illegible]; kifüts.~~

~~Romolo = vizum~~

Tölem [illegible] = ein [illegible] tüle [illegible].

Hitis

Entelés és körönyés tudat, tudat 78

Herakleitos

Az éreti és [illegible] [illegible] az [illegible]

Zeitalter des Geistes

Das Nicht-Urteilen-Wagen

Naturwissenschaft; der zentrale Begriff: Gegenstand; Az [illegible] gondolkodás

Reines Denken

Begriffsbildung, Realismus Nominalismus, das Verkehrte;

Gegen die Wahrnehmung

Positivismus – Aubismus

Die Gabe des Sich-Versenkens

[A Schwelle elvi [illegible] – már a gondolkodásból nézi a dolgot.]

Die Sünde gegen den hl. Geist. Die Formen des Sich-Verleugnens

Geist der Wahrheit

Die Immanenz

Die Aussensucher

Mysterienwesen.

Das Vergessen – die ahrmanische Einwirkung

Az ember és egy tárgy vinoja: a koncentráció

Az iskolás menete a támanok egymásutáni eltávolítása – tudjuk impulzus filintersége – akció az életben

Du sollst dein Leben ändern — immer

A filintersége lényege: van kritős rend. A kétségbeesett rendeletés minden változásban.

A racionalizmus sorsa.

Lények – az ember kitkatitlan lény. Gőzgy istenek.

Mi nemléteten erőkben gondolkodunk – a név-lény kifejezője az emberfoltitsegnek.

Akasa (91): a mozgáslan levés kultusza és kultúrája.

Az iltilános képesség és tehetség

Fájdalom – idő és tér

Mindenki képes mindenre, ma. „Én képtelen vagyok." De nem akarom.

Vinnikposlis 23, 24

Első neretet 129

Lenszég 5

Koncentráció 47

Mikrof 95, 94, 86, 83,

Ritus 134, 125, 117, 109;

Szis-Sophia 49.

Szeretet 111, 104 (!) 102, 96;

Énélmeiv

101, 104, 106, 107, 110;
112, 113, 118, 120, 126.
134, 137(!), 139, 6, 8, 9,
10, 15, 16, 34, 92, 93, 94,
} benn

Fejlelik 93

Eulelés és akarat 80

Chr. lehéje 148

Antulitás 103

Meditáció 108

Lelekrés 115, 148

Jung 62, 4, 32,

JH-OH 66!

Figyelem = Első szeretet 129

35 Tárgy, imprimáció, inspiráció, intuicio

